

LIKOVNE BESEDE / ARTWORDS 123 2023

pomlad / spring 2023

LIKOVNE BESEDE

123

revija za likovno umetnost / ARTWORDS

Mateja Kavčič, *Zatočišče / Haven*, 2021,
prostorska postavitev / installation view, Kulturni center
Delavski dom / Cultural Centre Workers' Home,
Zagorje ob Savi, *Majski salon ZDSLU 2023* /
May Salon ZDSLU 2023, foto / photo: Matej Pušnik

Tudi letošnja tematsko številko *Likovnih besed* posvečamo tradicionalni razstavi Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov, *Majskemu salonu ZDSLU*, ki tokrat gostuje v Zasavju, in sicer na več prizoriščih: v Kompresorski postaji Hrastnik, kjer je bil otvoritveni performans Zvonke Simčič, v Galeriji Medija in Kulturnem centru Delavski dom Zagorje ob Savi, v Delavskem domu Trbovlje in v Batičevem salonu v Zasavskem muzeju Trbovlje. Razseljenost razstavnega projekta je namenjena krepitvi stika s širšim občinstvom v lokalnih okoljih ter večji prepoznavnosti umetnic in umetnikov ter njihovih del. ZDSLU se ob izidu revije zahvaljuje vsem partnerjem, ki so sodelovali pri postavitvi razstav.

Razpisno temo letošnje razstave je načrtoval Boštjan Videmšek. Izbor razstavljenih del, konceptualni razrez razstavnih sklopov in utemeljitve nagrajenih del je pripravila ugledna kustosinja iz Zagreba dr. Snježana Pintarić. Med 153 razstavljalcev je komisija, sestavljena iz predstavnikov umetniških svetov regionalnih društev, ki sestavljajo ZDSLU, izbrala tri najbolj prepričljiva avtorska dela in podelila glavno nagrado ter dve priznanji.

Misterij Gea je tema, ki nagovarja prav vsakega izmed nas. Umetnice in umetniki so se je lotili s paletno očarljivih podob, ki delujejo kot portali za vživetja. Sugestije barvnih ploskev in linijskih prepletov vzbujajo spomine na občutke, ko smo zatopljeni v lesketanje mesečine na vodi, soočeni z mogočnim drevesom ali pa razbiramo podrobnosti korenin, stebela, listov in cvetov v herbariju. Čudež narave je vrednota, ki jo izgublamo v skupni krivdi človeštva, v imenu napredka in vedno večjega udobja. Umetnost zna ponuditi manj invaziven način življenja. Smiselno bi bilo prisluhniti umetnosti.

This year's thematic issue of the *Likovne Besede/Art Words* magazine is again dedicated to the traditional exhibition of the Slovenian Association of Fine Artists' Societies (ZDSLU), the *May Salon*, which is taking place in Zasavje, scattered around several venues: Compressor Station in Hrastnik, where the opening performance by Zvonka Simčič took place, Medija Gallery and the Workers' Home Cultural Centre in Zagorje ob Savi, Trbovlje Workers' Home and Batič's Salon at the Zasavje Museum of Trbovlje. The itinerant nature of the exhibition aims to strengthen contact with a wider audience in local environments and to increase the visibility of artists and their works. ZDSLU would like to thank all the partners who have contributed to putting on the exhibitions.

The topic of this year's exhibition was outlined by Boštjan Videmšek. The selection of the exhibited works, the conceptual division in thematic sections and the explanations for the awarded works were prepared by Dr. Snježana Pintarić, a renowned curator from Zagreb. From the 153 exhibiting artists, a jury composed of representatives of the art councils of the regional societies that make up ZDSLU selected three most powerful original works and conferred the grand prize and two awards.

Enigma Gea is a topic that speaks to each and every one of us. The artists have approached it with a range of enchanting images that act as portals for empathy. Colored surfaces and interweaving lines evoke memories of the sensations as we face a mighty tree, while lost in the shimmering moonlight on the water, or decipher the details of the roots, stems, leaves and flowers in an herbarium. The miracle of nature is a value that we are losing in the collective guilt of humanity, in the name of progress and ever-increasing luxury. Art can offer a less invasive way of life. It would be wise to listen to art.

Narvika Bovcon

ISSN 0352-7263

Izdajatelj / Publisher: Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov / Association of the Slovenian Fine Artists Societies; **Zanjo / Represented by:** mag. Zoran Poznič

Glavna in odgovorna urednica / Editor-in-Chief: dr. Narvika Bovcon

Pomočnica glavne in odgovorne urednice / Editor-in-Chief Assistant: mag. Mojca Zlokarnik

Uredniški odbor / Editorial Board: dr. Uršula Berlot Pompe, dr. Elke Krasny, dr. Mojca Puncer, dr. Jurij Selan, dr. Aleš Vaupotič, mag. Mojca Zlokarnik

Časopisni svet / Newspaper Committee: dr. Simona Erjavec (predsednica / president), Robert Lozar, mag. Zoran Poznič, dr. Jurij Selan, dr. Aleš Vaupotič

Oblikovna zasnova revije / Graphic Design: Ciril Horjak

Oblikovanje ovitka / Cover Design: mag. Mojca Zlokarnik

Vodenje in koordinacija projekta Majski salon 2023 / May Salon 2023 project management: mag. Petra Kosi

Dokumentacija / Documentation: Lana Turnšek

Lektoriranje in prevodi / Proofreading and translation: Saša Ljubec, BOK & MAL

Prelom / Layout: Leon Beton; **Tisk / Print:** Tiskarna JANUŠ; **Naklada / Circulation:** 550 izvodov / copies

Naslov uredništva / Address of the Editorial Office: LIKOVNE BESEDE / ARTWORDS, ZDSLU, Komenskega 8, 1000 Ljubljana, Slovenija

Tel.: +386(0)1 433 04 64, Fax: +386(0)1 434 94 62; e-mail: likovne.besede@zveza-dslu.si, http://likovnebesede.org/, http://www.facebook.com/likovne.besedeartwords

poslovni račun 02222-0253786586, sklic na št. računa oz. položnice ID številka za DDV: SI 235 55 858

Uradne ure uredništva so vsak torek od 16.00 do 18.00. / The Editorial Office is open every Tuesday between 4 pm and 6 pm.

Naročnine na revijo in naročanje preteklih izdaj sprejemamo na naslovu uredništva ali po elektronski pošti. / To subscribe or order back issues please contact us at the office or via e-mail.

Revija izhaja s podporo Javne agencije za knjigo Republike Slovenije / The magazine is published with the support of the Slovenian Book Agency.

Stališča, zapisana v člankih, niso nujno tudi stališča uredništva revije. / The views expressed in the articles are not necessarily the views of the journal's editors.

ZDSLU

Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

BOŠTJAN VIDEMŠEK:	Zločini človeštva 3 The Crimes of Humankind 4
SNJEŽANA PINTARIČ:	Majski salon 2023: Misterij Gea 5 May Salon 2023: Enigma Gea 8
SNJEŽANA PINTARIČ:	Nagrajenci / Prize-winners 11 Prostori naselitve / Spaces of Settlement 18 Prisotnost / Presence 33 Osamitev v rožnatem in zelenem / Isolation in Pink and Green 41 Enigma Gea / Enigma Gea 69

Boštjan Videmšek

Zločini človeštva

Skupna teža divjih sesalcev, ki bivajo na Zemlji, znaša 22 milijonov ton. Celotno človeštvo skupno tehta okoli 390 milijonov ton. Ljudi je torej skoraj osemnajstkrat več kot vseh v divjini živečih sesalcev. Na Zemlji trenutno živi le pol toliko divjih živali kot leta 1970. Skupna masa ljudi znaša 30 odstotkov skupne teže vseh vretenčarjev. 67 odstotkov od tega tehtajo rejne živali; naše neposredne žrtve. Izginilo je 80 odstotkov vseh žuželk. Umrle je Veliki koralni greben.

V letu 2022 – po blagem umirjanju v pandemičnih letih 2020 in 2021 – so zopet strmo narasli izpusti toplogrednih plinov v ozračje. Na čelu z ogljikovim dioksidom. Lani ga je človeštvo v ozračje izpustilo 36,8 milijard ton. Količina CO₂ v ozračju se je povsem približala 420 delcev na milijon.

Smo na poti kolektivnega samomora. Medtem pa pobijamo vse okoli sebe. Zločini človeštva.

Zaveze pariškega podnebnega sporazuma iz leta 2015 so le še slaba šala: zadnji podnebni vrh v egiptovskem Šarm el Šejku je bil brutalna farsa. Udarec v obraz vsem, ki si prizadevajo za spopad s podnebno krizo. Podobno, kot je bila udarec v obraz najprej pandemija, ki je praktično v celoti ugrabila našo pozornost in prioritete ter strahotno načela še ostanke demokratičnih in odprtih družb, potem pa še vojna v Ukrajini.

Ta ima – in bo imela – le enega zmagovalca. Industrijo fosilnih goriv. Z manipulacijami na tržišču energentov in s spodbujanjem vojne so šli zaslužki fosilnih podjetij v nebo. In to povsod po svetu. Tudi v Rusiji. Leto 2022 je bilo daleč najbolj uspešno v zgodovini delovanja naftno-plinske industrije. Daleč najbolj! Francosko podjetje Total Energies, denimo, ki med drugim skrbi za uvoz ameriškega, s hidravličnim lomljenjem pridobljenega zemeljskega plina v Evropo, je v lanskem letu podvojilo svoj zaslužek. Na dobrih 36 milijard evrov. Podjetje Shell, ki v lanskem letu v Veliki Britaniji ni plačalo davkov, je lani prav tako zaslužilo rekordnih 40 milijard dolarjev. Savdski Arabiji so oproščeni vsi grehi, konflikt med Združenimi državami in Rusijo je navidezen. Ukrajina je žrtvovana.

Imperij je vrnil udarec. In to, seveda, v času, ko se je zdelo, da so se tako politične kot ekonomske elite vendarle odločile za zeleni prehod in zanj (v Evropski uniji in tudi Združenih državah) že namenile milijarde in milijarde evrov in dolarjev. Zaobljube so bile hitro požrte. In

izpljunjene. Ponovno je zacvetel posel kot po navadi. Vrnili smo se globoko v 20. stoletje; in le še globlje vanj, vojne in totalitarni sistemi, se bodo, posledično, vračali.

Za nami je vrsta najbolj vročih let v zgodovini merjenja temperature. Ko nam bo naslednjič vroče, se lahko tolažimo, da nam bo le še bolj. A morda nas bodo spletni algoritmi preko (a)socialnih omrežij, te civilizacijske pogube, dokončno prepričali, da je Zemlja ... ravna. In da nas, v območju digitalnega udobja = retardiranosti, nima kaj skrbeti. Medtem z domov bežijo milijoni. Ljudi in živali. Podnebni begunci. Prihodnost je zdaj. In kmalu bo tukaj in zdaj.

Tali se, pospešeno, permafrost. To je vojna napoved. In – na pogon novih izpustov metana – pot v podnebno pogubo. Če se bodo oceani še naprej segrevali (in o tem seveda ne gre dvomiti), se bo do leta 2100 v celoti zaustavila proizvodnja kisika s fitoplanktonom, saj bo onemogočen proces fotosinteze. To bo povzročilo množično izumrtje. Da, konec življenja.

Apokaliptični prizori – požari, plazovi, orkani, poplave, hurikani ... – postajajo del globalnega vsakdana, a še vedno si ne upamo *pogledati navzgor*. Človeštvo, edina genocidna vrsta, ki industrijsko ubija druge vrste in tudi svojo, evolucijsko namreč ni ustvarjeno za spopadanje z grožnjo, ki ni neposredna; takojšnja. Lahko odskočimo pred kolesarjem in umaknemo oko pred prstom, ne moremo pa se umakniti ... lastni uničujoči n(a)ravi. Zato se ne odzivamo. Ker smo sposobni le refleksov in ne refleksije. To ni alibi. To je alarm!

Priča smo šestemu velikemu izumrtju živalskih vrst. Večina znanih živalskih vrst – od predzgodovine naprej – je izumrla v zadnjih tristo letih. Večina izmed teh v zadnjih petdesetih letih. Večina izmed teh v zadnjih desetih letih. V tem trenutku je tik pred izumrtjem približno 16.000 znanih živalskih vrst.

Število ljudi je pred slabim letom dni preseгло osem milijard.

Kdo smo. Kaj smo. Zakaj smo.

Upanje umira predzadnje.

Oziroma – je že umrlo.

Zdaj si lahko le še lažemo v obraz.

Saj ni tako hudo. ■

Boštjan Videmšek

The Crimes of Humankind

The total weight of wild mammals living on Earth is 22 million tons. All humans weigh around 390 million tons. Ergo, humankind weighs almost eighteen times more than all mammals living in the wild. There are only half as many wild animals on Earth today as there were in 1970. Humans account for 30% of the total weight of all vertebrates. Another 67% of that is livestock, our direct victims. 80% of all insects have disappeared. The Great Barrier Reef has died.

In 2022 – after a slight reduction in the pandemic years of 2020 and 2021 – greenhouse gas emissions to the atmosphere, topped by carbon dioxide, rose sharply again. Last year, humankind emitted 36.8 billion tons of CO₂. The amount of CO₂ in the atmosphere is now close to 420 parts per million.

We are on the path of collective suicide. In the meantime, we are killing everything around us. The crimes of humankind.

The commitments of the 2015 Paris Agreement are a mockery. The last climate summit in Sharm el-Sheikh, Egypt, was a brutal farce. A slap in the face to all those trying to fight the climate crisis. Just as the pandemic was a slap in the face in the first place, hijacking our attention and our priorities almost completely, and horribly weakening what was left of democratic and open societies. And then the war in Ukraine started.

This war has – and will have – only one winner. The fossil fuel industry. By manipulating the energy market and promoting war, fossil fuel companies' profits have skyrocketed. And that happened everywhere in the world. Even in Russia. 2022 was by far the most successful year in the history of the oil and gas industry. By far the most successful! Total Energies, the French company that, among other things, imports American natural gas produced by fracking to Europe, doubled its earnings last year. To just over €36 billion. Shell, which paid no tax in the UK last year, earned a record \$40 billion last year. Saudi Arabia is absolved of all its sins, and the conflict between the United States and Russia is a sham. Ukraine has been sacrificed.

The empire has struck back. Of course, this came at a time when it seemed that both political and economic elites had finally come to a resolve to transition to green, and had already spent billions and billions of euros and dollars on that (in the European Union, as well as the United States).

Promises were soon broken. And their remains scattered. Business as usual has blossomed again. We have gone back deep and even deeper into the 20th century. Wars and totalitarian systems will, as a consequence, return.

The past few years have been the hottest since temperatures are recorded. The next time we are hot, we can comfort ourselves that it will only get hotter. But perhaps the online algorithms of (a)social networks, these banes of civilization, will finally convince us that the Earth is... flat. And that we, in our digital comfort zone = retardation, have nothing to worry about. Meanwhile, millions are fleeing their homes. People and animals. Climate refugees. The future is now. And soon it will be here and now.

Permafrost thawing is accelerating. This is a declaration of war. And – fueled by new methane emissions – the road to climate doom. If the ocean warming continues (and without a doubt it will), by 2100 oxygen production by phytoplankton will have stopped altogether, as the temperatures will render the photosynthesis process impossible. This will lead to a mass extinction. Yes, the end of life.

Apocalyptic scenes – wildfires, avalanches, floods, hurricanes ... – are becoming part of global daily life, yet we still do not dare *to look up*. Humanity, the only genocidal species that industrially kills other species as well as its own, is not evolutionarily designed to deal with a threat that is not direct, not immediate. We can jump out of cyclist's way and move our eye away from the finger, but we cannot pull away from ... our own destructive nature. So we do not react. Because we are only capable of reflexes, and not reflection. This is not an alibi. This is an alarm!

We are witnessing the sixth mass extinction. Most extinctions of known animal species – since prehistory – occurred in the last three hundred years. Most of these in the last fifty years. Most of these in the last ten years. At the moment, some 16,000 known animal species are on the verge of extinction.

The number of humans exceeded eight billion less than a year ago.

Who are we? What are we? Why are we?
Hope dies next-to-last.
Or rather – it has already died.
Now we can only lie to our faces.
It's not that bad. ■

Snježana Pintarić

Majski salon 2023: Misterij Gea

Živimo v času neverjetno hitro spreminjajočih se zgodb in številnih ter raznolikih diskurzov, informacije pa do nas prihajajo z vseh strani prek visoko naprednih komunikacijskih tehnologij in vseprisotnih družbenih omrežij. Vse te procese spremlja tudi izjemno število raznolikih umetniških praks, medtem ko se izkustvo umetnosti in umetniškega dela, za katerega kritiki že dolgo ugotavljajo, da je izgubilo svojo avro, vse bolj seli v spletni prostor in s tem prekinja neposredni dialog med delom in gledalcem. V tem razburljivem času, ko v vsakdanjem življenju prevladujejo vizualni mediji, organizacija in priprava vsakoletne razstave Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov oziroma njihovih številnih članov predstavlja precejšen izziv. Kljub temu so letne razstave likovnih društev v institucionalnem svetu umetnosti s svojo dolgoletno evropsko tradicijo ostale neizogibne manifestacije, ki, kot se nam včasih zdi, svoj pravi pomen dobijo šele s časom in spremembo pogleda. Z retrospektivnim pogledom je namreč veliko lažje ovrednotiti določene pojave na umetniški sceni, medtem ko so razstave sodobnejše ustvarjalnosti pogosto deležne številnih kritik zaradi, na primer, neselektivnega pristopa, premalo razdelanega razstavnega koncepta, premajhne zastopanosti določenih avtorjev itd. So pa letne razstave, in to dokazuje tudi *Majski salon*, veliki in sijajni družabni dogodki, kjer se srečujejo številni predstavniki stroke – umetniki, kritiki, zbiratelji in galeristi, in v katerih uživa tudi širša javnost, ki si lahko zaradi takšnega načina predstavitve na enem mestu ogleda novejšo produkcijo – dela različnih generacij umetnikov, raznolike medijske prakse in številna tematsko zanimiva dela. Razvoj občinstva je poleg predstavitve likovne ustvarjalnosti eden izmed izjemno pomembnih ciljev tovrstnih razstav in po mojem mnenju odločitev vodstva ZDSLU, da vsako leto spremeni lokacijo razstave, prispeva k njegovemu doseganju, saj se tako lahko slovensko občinstvo izven pomembnejših umetniških središč sreča s sodobno umetnostjo. Z novo lokacijo, letos v Trbovljah, Zagorju ob Savi in Hrastniku, razstava dobiva dodatno kakovost ter veliko bolj impresivno vzdušje kot sicer, saj razpisna tema – *Misterij Gea* in besedilo *Zločini človeštva* Boštjana Videmška – v tem okolju s čudovito in ohranjeno naravo na eni strani ter monumentalnimi »spomeniki« izkoriščanja naravnih virov na drugi strani dobi markanten duhovni in družbeni kontekst, ob katerem ne moremo ostati ravnodušni. Kot kustosinja te razstave tudi nisem mogla ostati ravnodušna ob ogromnem številu odličnih,

zanimivih, kompleksnih in domiselnih del, prijavljenih na letošnji razpis. Tema letošnjega razpisa je bila zahtevna ne le v umetniškem smislu, temveč tudi v smislu številnih vprašanj o našem obstoju in prihodnosti civilizacije, ki jih odpira. Sto štiriinpetdeset umetnikov je konceptualni potencial te teme raziskovalo na izjemno kreativne načine in v različnih medijih – kiparstvu, objektih in ambientalnih instalacijah, grafiki, fotografiji, risbi, ilustraciji, kolažu, videu, animaciji, digitalnih aplikacijah ter slikarstvu, ki je med deli najbolj zastopano. Izredno smo veseli, da tudi letos razstavljajo dolgoletni člani ZDSLU, ugledni umetniki Herman Gvardjančič, Boris Jesih in Franc Novinc. Izvedene umetniške akcije so predstavljene predvsem z dokumentacijo, veseli pa nas, da bo Zvonka Simčič na otvoritvi v Hrastniku izvedla svoj performans. Zaradi velikega števila razstavljalcev in več različnih razstavnih prostorov so avtorji na razstavi predstavljeni v več tematskih sklopih: Prostori naselitve, Prisotnost, Osamitev v rožnatem in zelenem ter Enigma Gea, v katerih smo lahko našli določene skupne zgodbe, ideje ali formalne značilnosti. Dela razstavljamo tudi na prostem, saj je prisotnost umetniških del v javnem prostoru pomemben del ideje *Salona*, se pravi interakcija s širšo publiko in spodbujanje ideje o kiparstvu kot sestavnem delu urbanega. Prav v Trbovljah najdemo odlične primere javnih skulptur, vendar nas sporočila teh del spominjajo na neke druge čase, dela Andreje Eržen in Roberta Juraka pa govorijo sodoben jezik.

Prostori naselitve¹

V tem sklopu smo zbrali umetnike, ki obravnavajo mesto kot prostor, ki ga ogrožajo različne katastrofe in posledice nepremišljenega življenjskega sloga – vojne, pandemije, preobremenjenost s prometom ... Mesto pa je po drugi strani tudi prostor, kjer si želi živeti vedno več ljudi in ki je od nekdaj sinonim za napredek. Mesto z vsemi vidiki življenja in asociacijami, s katerimi ga povezujemo, je neizčrpna, pomembna tema v delih naslednjih umetnikov: Herman Gvardjančič na abstraktno-ekspresionističen način predstavlja trenutno trpljenje Kijeva, medtem ko Zvonka Simčič s svojo *Kraljico miru* izpostavlja pozitivne posledice umirjenosti in miru, ki ju je prinesla pandemija; Klemen Zupanc s kompleksnim umetniškim postopkom ustvarja monumentalne kolaže, s katerimi opozarja na usodne posledice

¹ Naslov sklopa je povzet po delu Iva Mršnika.

avtomobilске industrije; slikar Christian Gmeiner pa najde smrt, simbolično ali resnično, za oknom avtomobila. Bagrat Arazyan in Tanja Špenko govorita o grozečih nevarnostih, ki izhajajo iz zasedenega Černobila in onesnaženosti z ogljikovim dioksidom, Aleksij Kobal pa s prefinjenim slikarskim jezikom obravnava nehumanost industrijske proizvodnje.

Slikarja Miha Štrukelj in Jur Samec predstavljata vedute sodobnih metropol, multimedijški umetnik Domen Dimovski pa ustvarja animirane podobe neimenovanega mesta prihodnosti. Koncept mesta je tesno povezan z idejo modernosti, tako kot abstraktna umetnost, zato v tem sklopu predstavljamo tudi dela umetnikov, ki se izražajo v abstraktnem geometrijskem jeziku – Klavdije Jeršinovec, Mojce Zlokarnik in Sandija Renka. Mesto je tako prostor izražanja individualnosti kot tudi prostor druženja in komunikacije (Urša Toman, Breda Sturm, Vanja Mervič, Ivo Mršnik, Dominik Olmiah Križan, Julijana Božič, Darko Golija) ter prostor potrošništva (Miha Majes, Alojz Konec), v katerem tudi človek sam postane blago, o čemer govori zelo ekspresivna fotografija Branimirja Ritonje. V mestu se srečujeta živa in neživa narava, kar na svoj hiperrealistični način predstavljajo Robert Lozar in Nina Čelhar ter Maja Šubic s svojim herbarijskim kolažem. Posebno vrednost temu sklopu dajeta Jurij Dobrila in Nina Koželj s svojimi impresivnimi, premišljenimi kiparskimi deli z močnimi utopičnimi sporočili. Lela B. Njatin dokumentira svoje akcije v Kočevju, ki se ukvarjajo z vprašanji identitete, povezanimi z urbano zgodovino mesta.

Prisotnost²

Ta tematski sklop združuje manjše število umetnikov z zelo zanimivimi, kritično angažiranimi deli na temo človeškega telesa in človekovih pravic. Anka Krašna razstavlja sliko iz cikla *Brez besed*, posvečenega pravicam žensk, performans Zvonke Simčič pa govori o človekovih svoboščinah in vidnih ter nevidnih okvirih, ki nas omejujejo. Kombinacija medijev, pa tudi idejni koncept cikla – preizpraševanje statusnih simbolov in pravih reprezentativnosti v delu Tine Kolenik *V imenu ljudstva ...* je odličen primer dodelane tematike in vrhunske produkcije. V videu *Pričeska / gnezdo / oblak* se Mihaela Ciuha na humoren in zabaven način poigrava s spremembami v pomenu besed in kombinacijo medijev – videa in krajinske umetnosti. Nenavaden vtis puščajo kiparske instalacije iz gline na meji med figuraliko in abstrakcijo – skupina figur Eve Peterson Lenassi *Prisotnost* in *Migracije* Dani Žbontar ter skulptura *Ujet* Romana Slekovca. Dela Polone Demšar in Mojce Smerdu, Mete Mramor in Brigitte Gantar ter ambient Mete Kastelic vabijo k dotiku in interakciji! Ambientalne instalacije Aleksandre

Saške Gruden provokativno raziskujejo povezanost med človekom in živalmi. Maria Margaretha Bauer in Igor Banfi v slikarskem jeziku razglabljata o smislu življenja in se sprašujeta o lastni prihodnosti, Janez Kardelj in Nea Likar pa z nadrealistično-romantično figuraliko predstavljata svoje doživljanje človeškega telesa.

Osamitev v rožnatem in zelenem³

Narava kot večplasten in večpomenski prostor refleksije o duhovnih, političnih, ekoloških, moralnih, družbenih in estetskih temah je podlaga za številna dela na tokratni razstavi. Obračanje k naravi in njenim elementom – vodi, gozdu, pokrajini – je zagotovo odraz specifičnega globalnega trenutka in potrebe sodobnega človeka po miru in meditaciji, begu od resničnosti in iskanju varnosti. Eno takih varnih gozdnih *Zatočišč* je ustvarila Mateja Kavčič, umetnica, znana po uporabi materialov, ki jih najdemo v naravi, predvsem dreves, tega starodavnega simbola gozda, ki ga kot likovni ali simbolni motiv pogosto najdemo v delih Andreja Furlana, Martine Hegediš, Roberta Juraka, Mitje Koniča, Brigitte Kranz, Nuše Lapajne, Marka Paka, Maje Šivec. Lavoslava Benčič je ustvarila impresionistično-abstraktni video z motivom mahu. Boštjan Lapajne, Vesna Davidovič in Slađana Matić Trstenjak v stilu informela gradijo svoje slike na meji med predmetnostjo in abstrakcijo ter eksperimentirajo s površino.

Gozd je tudi prostor pravljic in čudežnih bitij, o čemer posredno ali neposredno govorijo Tina Drčar, Lea Jazbec, Pšenica Kovačič, Marko A. Kovačič, Alenka Spacal in Lučka Šparovec, medtem ko Gregor Pratneker gozd predstavlja kot prostor samorefleksije.

Voda kot naravni pojav je pogosto vizualni simbol duhovnega in večnega ter svetopisemski simbol očiščenja in življenja. Vendar pa vode, reke, jezera in morja ter življenja ljudi, ki so od njih odvisni, danes ogroža pretirana industrializacija. Onesnaževanje in izginjanje živalskih vrst sta tema del Matjaža Borovničarja, Rada Dagarina, Irene Gajser, Zorana Srdića Janežiča, Marka Zelenka in Anje Podreka, ki je izvedla obsežno etnografsko raziskavo o reki Savi. S Savo se je ukvarjala tudi Metka Pepelnak, ki ustvarja ekološke pripovedi s kombiniranjem medijev. Voda je tema v delih Kiki Klimt, Dominika Olmiah Križana, Katje Bogataj, Sare Čeh, Nataše Tajnik Stupar in Ljubice Zgonec Zorko.

»Vodne« krajine Lucije Stramec, Joanne Zajac Slapničar in Janka Kastelica nas uvajajo v niz del, ki jih žanrsko uvrščamo med krajine. Čeprav tradicionalni žanri, kot so omenjene krajine, tihožitja, akti ali portreti, v sodobni umetniški produkciji vse bolj izginjajo in kljub dejstvu, da so zgodbe, ki jih umetniki danes pripovedujejo s svojimi deli, »sklopi semiotičnih in epistemoloških postavk, ki jih

² Naslov sklopa je povzet po delu Eve Peterson Lenassi.

³ Naslov sklopa je povzet po delu Slađane Matić Trstenjak.

prepoznavamo kot dele kompleksnih diskurzov«, in žanrske delitve postajajo ne le vedno bolj zapletene, ampak skoraj odveč. Kljub temu smo se odločili izpostaviti niz del, ki se pretežno v mediju slikarstva in fotografije ukvarjajo s krajino, po drugi strani pa so za nas zanimiva z vidika odkrivanja določenih umetniških pristopov. V slikarstvu so to neoimpresionizem in neomodernistično abstraktno slikarstvo ter fotorealizem in figuralika, zelo priljubljeni pa sta tudi živalska in ulična umetnost. Umetniki eksperimentirajo s tehnikami in formati, kombinirajo materiale in tehnike, po drugi strani pa lahko vsekakor ugotovimo, da je klasična oblika dvodimenzionalne slike na platnu in papirju še vedno zelo aktualna. V tem sklopu so predstavljeni naslednji umetniki: Ernest Artič, Marin Berovič, Bernarda Conič, Jure Crnkovič, Barbara Demšar, Matjaž Duh, Aleksandra Farazin Ipek, Klementina Golija, Svetlana Jakimovska Rodić, Jolanda Jeklin, Boris Jesih, Barbara Jurkovšek, Barbara Kastelec, Staš Kleindienst, Žiga Korent, Irena Majcen, Petja Novak, Zoran Ogrinc, Luka Popič, Apolonija Simon in Klavdij Tutta.

Enigma Gea⁴

Ta sklop, ki obsega največ del, se pravzaprav najbolj neposredno odziva na razpisno temo letošnjega *Salona*. Umetniki obravnavajo ogroženost planeta Zemlje v filozofskem, etičnem in duhovnem smislu, včasih pa to problematiko vizualizirajo zelo neposredno in z veliko humorja – Vojko Pogačar, Matic Kos in Janez Rotman z nadrealističnim objektom *Zelena prihodnost*. Nadrealni vtis pustijo tudi dela Aleksija Kobala in Alenke Koderman, ki z velikimi povečavami razkrivajo nevidne strukture rastlinskega in živalskega sveta. V slikah in grafikah prevladuje abstrakcija različnih slogovnih usmeritev, klasične krajine pa so zamenjale analize medsebojnega delovanja človeka in naravnih sil – Andrej Perko, Mojca Fo Sekulič, Teo Spiller, Andreja

Eržen, Zora Stančič, Blanka Stepančič Dobrila, Nina Stopar, Gorazd Šimenko, Kaja Urh, Andreja Čeligoj, Miloš Dekić, Miha Erič, Irena Gayatri Horvat, Cvetka Hojnik, Milena Kafol, Tatjana Mijatović, Drago Mom, Jasmina Rojc, Janez Knez Mišo, s skulpturo pa se predstavlja Mojca Černič Pretnar. Nataša Segulin v svojih fotografijah mojstrsko prenaša trenutke iz resničnosti v nepredmetni transcendentalni svet. Pripadnost temu sklopu lahko razberemo že iz samih naslovov del, zelo pogosto pa je v njih osrednji motiv krog – *Mantre (5 molitev za zemljo)* Nives Palmić, *Zemlja – prepovedani planet* Mihe Perčiča, *Planet 2* Vesne Drnovšek, *Mali planet* Petra Ciuhe, *Rdeča sled* Iztoka Bobića, *MS23* Damjane Stopar, *Sol III* Mirana Kreše. *Bela Gea* Boruta Korošca je edina aplikacija na razstavi. Številni umetniki eksplicitno govorijo o okoljski problematiki – Marjan Prevodnik, Stanko Sadjak s svojimi znamenitimi sastagrafijami, Kaja Urh, Kurt Kellner in Narcis Kantardžić. Zelo različne figurativne pristope k tej temi najdemo v delih Agate Pavlovec, Braneta Širce, Lare Ješe, Franca Novinca, Draga Leskovarja, Dušana Muca, Pavla Florjančiča in Darka Slavca ter v fotografski instalaciji Lojzeta Kalinška. Individualne poetike več avtorjev nam na optimističen, igriv način predstavljajo prihodnost planeta Zemlje. To so Marija Prelog s papirnato instalacijo *Noetova barka* in slikarke Lona Verlich, Meta Šolar, Nataša Šušteršič Plotajs ter Vesna Lenić Kreže s sporočilom *Ustvarili bomo nov svet!*

Če se na kratko ozremo na ustvarjalnost lanskega leta, lahko rečemo, da se slovenska likovna scena kaže kot zelo zanimiva, živa in z medijsko raznoliko produkcijo; uporaba različnih medijev, njihovo prepletanje in eksperimentiranje z materiali ter tehnikami pa prinaša izjemno kakovostne rezultate. Umetniki prinašajo različne zgodbe in zavzemajo različna stališča, od družbene angažiranosti in kritičnosti do samorefleksivnih, individualnih, osamljenih poetik, kar vse prispeva k pestrosti in aktualnosti letošnjega *Majskega salona*. ■

Zagreb, maj 2023

⁴ Naslov sklopa je povzet po delu Milene Kafol.

Snježana Pintarić

May Salon 2023: Enigma Gea

We live in a time of incredibly fast-changing narratives and numerous and diverse discourses, and are bombarded with information from all sides through highly advanced communication technologies and ubiquitous social networks. All of these processes are accompanied by an unprecedented number and diversity of artistic practices, while the experience of art and the work of art, which critics have long noted has lost its aura, is moving online, disrupting the direct dialogue between the work and the viewer. In these exciting times, when visual media dominate everyday life, it is a considerable challenge to organize and curate the annual exhibition of the Slovenian Association of Fine Arts Societies and its many members. Nevertheless, in the institutional art world, the annual exhibitions of art societies, with their long European tradition, have remained inevitable manifestations which, as we sometimes feel, only gain their true meaning with time and a change of perspective. Retrospectives make it much easier to evaluate certain phenomena in art, while exhibitions of more recent creativity, on the other hand, are often criticized for things such as an indiscriminate approach, an insufficiently developed exhibition concept, under-representation of certain artists, etc. Nevertheless, annual exhibitions, and the *May Salon* proves that, are large and splendid social events that bring together many representatives of the profession – artists, critics, collectors and gallerists, and which also attract the general public, which, owing to this type of exhibition, can see the recent production in one place – works by different generations of artists, diverse media practices and numerous thematically interesting works. In addition to showcasing artistic creativity, audience development is an extremely important goal of such exhibitions, and I think that ZDSLU management's decision to change the location of the exhibition every year contributes to achieving this goal, as it allows Slovenian audiences outside major art centers to explore contemporary art. This year's location in Trbovlje, Zagorje ob Savi and Hrastnik gives the exhibition an additional quality and a much more impressive atmosphere, given that the topic – *Enigma Gea* and Boštjan Videmšek's text *The Crimes of Humankind* – acquires a significant spiritual and social context in this environment with the beautiful and preserved nature on the one hand, and the colossal "monuments" to the exploitation of natural resources on the other, making it difficult to remain indifferent. As the curator of this exhibition, I could not remain indifferent

at the huge number of excellent, interesting, complex and inventive works received in this year's call for submissions. The topic of this year's call was challenging not only in artistic sense, but also in terms of the many questions it raises about our existence and the future of civilization. One hundred and fifty-four artists explored the conceptual potential of this topic in highly creative ways and in a variety of media – sculpture, objects and spatial installations, printmaking, photography, drawing, illustration, collage, video, animation, digital applications and painting, which is the most represented art form in the exhibition. We are extremely pleased that long-time ZDSLU members, eminent artists Herman Gvardjančič, Boris Jesih and Franc Novinc, are exhibiting this year again. Artistic actions are presented mainly through documentation, and we are delighted that Zvonka Simčič will present her performance at the opening event in Hrastnik. Given the large number of exhibitors and several exhibition venues, the artists are presented in thematic sections: Spaces of Settlement, Presence, Isolation in Pink and Green and Enigma Gea, which contain artworks sharing certain common narratives, ideas or formal characteristics. Some works are also exhibited outdoors, as the presence of art in public space is an important part of the idea of the *Salon*, i.e., to interact with the general public and to promote the idea of sculpture as an integral element of the urban. Trbovlje has some excellent examples of public sculptures, however the messages of these works remind us of a different time, while the works of Andreja Eržen and Robert Jurak speak a contemporary language.

Spaces of Settlement¹

In this section, we have gathered artists who thematize the city as a space threatened by various catastrophes and the consequences of a reckless lifestyle – wars, pandemics, congested traffic, etc. On the other hand, the city is also a place where increasingly more people want to live and which has always been synonymous with progress. The city, with all the aspects of life and associations it evokes, is an inexhaustible, important theme in the works of the following artists: Herman Gvardjančič presents the current suffering of Kiev in an abstract expressionist manner, while Zvonka Simčič, with her *Queen of Peace*, highlights the positive

¹ The title of this section is taken from the title of Ivo Mršnik's work.

consequences of the calmness and rest brought about by the pandemic; Klemen Zupanc uses a complex artistic process to create monumental collages warning about the fatal consequences of the automotive industry; while the painter Christian Gmeiner finds death, symbolic or real, behind a car window. Bagrat Arazyan and Tanja Špenko explore the looming dangers coming from the occupied Chernobyl and carbon dioxide pollution, while Aleksij Kobal uses a sophisticated artistic language to address the inhumanity of industrial production.

Painters Miha Štrukelj and Jur Samec present the cityscapes of modern metropolises, while the multimedia artist Domen Dimovski creates animated images of an unnamed city of the future. The concept of the city is closely linked to the idea of modernity, as is abstract art, which is why this section also contains works by artists who express themselves in an abstract geometric language – Klavdija Jeršinovec, Mojca Zlokarnik and Sandi Renko. The city is a space of individual expression, a space of socializing and communication (Urša Toman, Breda Sturm, Vanja Mervič, Ivo Mršnik, Dominik Olmiah Križan) and a space of consumerism (Miha Majes, Alojz Konec), in which the human being itself becomes a commodity, as shown by Branimir Ritonja's highly expressive photo. In the city, living and non-living nature meet, which is represented in a hyper-realistic way by Robert Lozar and Nina Čelhar, and Maja Šubic with her herbarium collage. Jurij Dobrila and Nina Koželj bring special value to this group with their impressive, thought-out sculptures with strong utopian messages. Lela B. Njatin documents her actions in Kočevje, which explore questions of identity related to the urban history of the city.

Presence²

This section brings together a small number of artists with very interesting, critical works on the issues of the human body and human rights. Anka Krašna is exhibiting a painting from her series *Without Words*, dedicated to women's rights, while Zvonka Simčič's performance explores civil liberties and the visible and invisible frames that restrict us. The combination of media, as well as the conceptual idea of Tina Kolenik's series *In the Name of the People ...* – questioning status symbols and the rules of representation – is an excellent example of an elaborated theme and superb production. Mihaela Ciuha's video *Hairstyle / Nest / Cloud*, plays with the changing meaning of words and a combination of media – video and land art – in a humorous and entertaining way. Sculptural installations made of clay, threading the line between figurative art and abstraction, leave an unusual impression – Eva Peterson Lenassi's

group of figures entitled *Presence* and *Migration* by Dani Žbontar, as well as Roman Slekovec's sculpture *Trapped*. The works by Polona Demšar and Mojca Smerdu, Meta Mramor and Brigita Gantar and the ambiance by Meta Kastelic encourage the viewer to touch them and interact! Aleksandra Saška Gruden's spatial installations provocatively explore the connection between humans and animals. Maria Margaretha Bauer and Igor Banfi use the language of painting to discuss the meaning of life and question their own future, while Janez Kardelj and Nea Likar present their experience of the human body through surrealist and romantic figuration.

Isolation in Pink and Green³

Nature as a multi-layered and polysemous space of reflection on spiritual, political, ecological, moral, social and aesthetic topics is the basis for many of the works in this year's exhibition. Turning to nature and its elements – water, forest, landscape – is certainly a reflection of a specific global moment and the need of contemporary humans for peace and meditation, an escape from reality and a search for security. One such safe forest *Haven* was created by Mateja Kavčič, an artist known for her use of materials found in nature, especially trees, that ancient symbol of the forest, often found as an artistic or symbolic motif in the works of Andrej Furlan, Martina Hegediš, Mitja Konič, Brigitte Kranz, Nuša Lapajna, Marko Pak, Maja Šivec. Lavoslava Benčič created an impressionistic abstract video with the motif of moss. Boštjan Lapajne, Vesna Davidovič and Slađana Matić Trstenjak build their paintings on the border between objecthood and abstraction in the manner of art informel, experimenting with the surface.

The forest is also a place of fairy tales and magical creatures, which is directly or indirectly explored by Tina Drčar, Lea Jazbec, Pšenica Kovačič, Marko A. Kovačič, Alenka Spacal and Lučka Šparovec, while Gregor Pratneker presents the forest as a space of self-reflection.

Water as a natural phenomenon is often used as a visual symbol of the spiritual and eternal, and a biblical symbol of purification and life. Today, however, water, rivers, lakes and sea, and the lives of people who depend on them, are threatened by excessive industrialization. Pollution and the extinction of animal species are the topic of works by Matjaž Borovničar, Rado Dagarin, Irena Gajser, Zoran Srdić Janežič, Marko Zelenko and Anja Podreka, who has carried out extensive ethnographic research on the Sava River. Metka Pepelnak, who creates ecological narratives by combining media, has also explored the Sava River. Water is a theme in the works of Kiki Klimt, Dominik Olmiah

² The title of this section is taken from the title of Eva Peterson Lenassi's work.

³ The title of this section is taken from the title of Slađana Matić Trstenjak's work.

Križan, Katja Bogataj, Sara Čeh, Nataša Tajnik Stupar and Ljubica Zgonec Zorko.

“Water” landscapes by Lucija Stramec, Joanna Zajac Slapničar and Janko Kastelic introduce us to a series of works that can be classified as landscapes. Although traditional genres such as the aforementioned landscapes, still lifes, nudes or portraits have been disappearing from contemporary artistic production, and despite the fact that the stories that artists tell with their works today are “sets of semiotic and epistemological postulates that we recognize as elements of complex discourses”, and genre divisions are becoming not only increasingly complex, but almost redundant. Despite that, we have chosen to highlight a set of works that explore landscape predominantly through painting and photography, and on the other hand are interesting in terms of discovering certain artistic approaches. In painting, these include neo-impressionism and neo-modernist abstract art, photorealism and figurative painting, while animal and street art are also very popular. Artists are experimenting with techniques and formats, combining materials and techniques, while on the other hand, we can certainly say that the classical form of the two-dimensional painting on canvas or paper is still very much in vogue. The artists represented in this section are: Ernest Artič, Marin Berovič, Bernarda Conič, Jure Crnkovič, Barbara Demšar, Matjaž Duh, Aleksandra Farazin Ipek, Klementina Golija, Svetlana Jakimovska Rodič, Jolanda Jeklin, Boris Jesih, Barbara Jurkovšek, Barbara Kastelec, Staš Kleindienst, Žiga Korent, Irena Majcen, Petja Novak, Zoran Ogrinc, Luka Popič, Apolonija Simon and Klavdij Tutta.

Enigma Gea⁴

This section, which comprises the largest number of works, responds most directly to the topic of this year’s Salon. Artists thematize the threat to planet Earth in philosophical, ethical and spiritual sense, sometimes visualizing this issue very directly and with a lot of humor – Vojko Pogačar, Matic Kos and Janez Rotman with their surrealist object *Green Future*. Aleksij Kobal’s and Alenka Koderman’s works also leave a surreal impression, with their large magnifications

revealing the invisible structures of flora and fauna. Abstraction of various styles prevails in the paintings and prints, and classical landscapes have been replaced by the analyses of interaction between humankind and natural forces – Andrej Perko, Mojca Fo Sekulič, Teo Spiller, Zora Stančič, Blanka Stepančič Dobrila, Nina Stopar, Gorazd Šimenko, Kaja Urh, Andreja Čeligoj, Miloš Dekić, Miha Erič, Irena Gayatri Horvat, Cvetka Hojnik, Milena Kafol, Tatjana Mijatović, Drago Mom, Jasmina Rojc, Janez Knez Mišo, and a sculpture by Mojca Černič Pretnar. Nataša Segulin’s photos masterfully translate moments from reality into the non-objective transcendental world. Inclusion in this group can be deducted from the titles of the works themselves, and very often the central motif is a circle – *Mantras (5 Prayers for the Earth)* by Nives Palmić, *Earth – the Forbidden Planet* by Miha Perčič, *Planet 2* by Vesna Drnovšek, *Little Planet* by Peter Ciuha, *The Red Trail* by Iztok Bobič, *MS23* by Damjana Stopar, *Sol III* by Miran Kreše. *White Gea* by Borut Korošec is the only application presented in the exhibition. A number of artists explicitly speak about environmental issues – Marjan Prevodnik, Stanko Sadjak with his famous sastagraphics, Kaja Urh, Kurt Kellner and Narcis Kantardžić. Very different figurative approaches to the topic can be found in the works of Agata Pavlovec, Brane Širca, Lara Ješe, Dušan Muc, Pavel Florjančič and Darko Slavec, as well as in Lojze Kalinšek’s photographic installation. The individual poetics of several artists present the future of planet Earth in an optimistic, playful way. These include Marija Prelog with her paper installation *Noah’s Ark* and the painters Lona Verlich, Meta Šolar, Nataša Šušteršič Plotajs and Vesna Lenić Kreže with the message *We will create a new world!*

If we take a brief look back at last year’s production, we can say that the Slovenian art scene comes across as very interesting, lively and diverse in terms of the media, and the use of different media, their intertwining and experimentation with materials and techniques have brought excellent results. Artists bring different narratives and take different positions, from social engagement and criticism to self-reflective, individual, solitary poetics, all of which contribute to the diversity and relevance of this year’s May Salon. ■

Zagreb, May 2023

⁴ The title of this section is taken from the title of Milena Kafol’s work.

Snježana Pintarić

Nagrajenci Majskega salona 2023

Prize-winners of the 2023 May Salon

Mateja Kavčič, *Zatočišče / Haven*, 2021, prostorska postavitev v Kulturnem centru Delavski dom Zagorje ob Savi, *Majski salon ZDSLU 2023* / installation view at the Cultural Centre Delavski dom Zagorje ob Savi, *May Salon ZDSLU 2023*, foto / photo: Matej Pušnik

Glavna nagrada Majskega salona 2023: Mateja Kavčič

Glavno nagrado *Majskega salona* za delo z naslovom *Zatočišče*, ki je nastalo v letu 2021, prejme umetnica Mateja Kavčič. Ta prostorska instalacija, delo, ki se giblje na meji med kiparstvom, instalacijo in arhitekturo, je edinstvena, presenetljiva stvaritev, ki presega koncepte vseh teh umetniških disciplin in prinaša nov ter drugačen vtis umetniškega dela. Mateja Kavčič je svoje čudovito gozdno bivališče nenavadne oblike zgradila iz krhkega, minljivega materiala, ki ga najdemo v naravi, in s tem dosegla psihološki učinek dvojnih občutkov – po eni strani lahko v njenem zatočišču

iščemo mir in varnost pred različnimi nevarnostmi, s katerimi se srečujemo, po drugi strani pa se zavedamo, da je Matejino zatočišče le krhka stvaritev, ki je podvržena minljivosti in propadu. To delo govori o izjemni avtoričini predanosti in dolgotrajnem, mukotrpnem ustvarjalnem procesu, v katerem je nastajalo okolje, ki nas močno pritegne k pogledu v svojo notranjost in ki ga razumejo občinstva različnih generacij ter različnih okolij. Njena instalacija je igriva in resna, filozofsko premišljena in domiselna, nadrealistična in fizično otipljiva, vse hkrati. Mateja Kavčič je s tem delom na najboljši način odgovorila na temo letošnjega *Majskega salona* in na vprašanja našega odnosa do narave ter prihodnosti države, v kateri živimo.

Miha Erič, *Izčrpanost / Exhaustion*, 2021, pogled na postavitev v Delavskem domu Trbovlje, *Majski Salon ZDSLU 2023* / installation view at Delavski dom Trbovlje, *May Salon ZDSLU 2023*, foto / photo: Matej Pušnik

Nina Koželj, *Stanje nedolžnosti / State of Innocence*, 2022, pogled na postavitev v Delavskem domu Trbovlje, *Majski Salon ZDSLU 2023* / installation view at Delavski dom Trbovlje, *May Salon ZDSLU 2023*, foto / photo: Matej Pušnik

Priznanje *Majskega salona* 2023: Miha Erič

Priznanje *Majskega salona* za linorez z naslovom *Izčrpanost*, ki je nastal leta 2021, prejme multimedijски umetnik Miha Erič. V tem delu zelo suvereno in vizualno privlačno združuje klasični grafični medij linoreza z novomedijskim pristopom, in sicer z uporabo likovne govorice, prevzete iz drugih, danes zelo priljubljenih disciplin – stripa, filma in računalniških iger. Njegova grafika z naslovom *Izčrpanost* predstavlja ekspresivno povedano zgodbo, ki gledalca potegne v brezmejni prostor nekih nenavadnih svetov, v katerih se komično in filmsko prepričljivo odvija več vzporednih pripovedi, ki puščajo prostor komunikaciji in različnim branjem, odvisno od očesa opazovalca. Erič s posebnim načinom kadriranja dela »navadno« grafično spremeni v sliko-objekt in ji tako doda dodatno vrednost ter nakaže na nove in še neraziskane možnosti grafičnega medija danes.

Priznanje za mladega avtorja *Majskega salona* 2023: Nina Koželj

Priznanje za mlado avtorico za delo *Stanje nedolžnosti*, interaktivno instalacijo, nastalo leta 2022, prejme Nina Koželj. Umetnica v tem delu ustvarja fantastično kiparsko pokrajino – gozd velikih spomladanskih cvetlic, skozi katerega se sprehajajo obiskovalci in ki tematizira številna vprašanja: od vprašanja odnosa med tehnologijo in naravo, naših človeških odnosov med seboj pa vse do odnosa človeka do vedno bolj ogrožene narave. Predimenzionirane cvetlične skulpture delujejo nadrealistično, a tudi privlačno. So simbol pomladi in nedolžnosti ter naše želje po obvladovanju narave. Delo uporablja tehnologijo za interakcijo z obiskovalci in vsebuje tudi performativne elemente, zato izstopa kot izjemen prispevek na področju sodobnega kiparstva. ■

Mateja Kavčič, foto / photo: Tomaž Grdin

Grand prize of the 2023 May Salon: Mateja Kavčič

May Salon's grand prize goes to Mateja Kavčič for her work entitled *Haven*, created in 2021. This spatial installation, a work that straddles the boundaries between sculpture, installation and architecture, is a unique, surprising creation that transcends the concepts of all these artistic disciplines and brings a new and different sense of artwork. Mateja Kavčič constructed her beautiful forest dwelling of unusual shape out of fragile, ephemeral materials found in nature, achieving a psychological effect of emotional duality – on the one hand, we can seek peace and safety from the various perils we face in her haven, while on the other hand we are aware that Mateja's haven is a fragile creation, subject to transience and decay. This work speaks of the artist's extraordinary dedication and the long, painstaking creative process of creating an environment that strongly encourages us to introspect and is understood by audiences of different generations and diverse backgrounds. Her installation is playful and serious, philosophically profound and imaginative, surreal and physically tangible, all at the same time. With this work, Mateja Kavčič responded to the topic of this year's *May Salon* in the best possible way, addressing the issues of our relationship to nature and the future of the country we live in.

Miha Erič, foto / photo: Natalija Šepul Erič

Award of the 2023 May Salon: Miha Erič

May Salon's award goes to the multimedia artist Miha Erič for his lino print entitled *Exhaustion*, created in 2021. In this work, he combines the classical printmaking medium of linocut with new media in a very sovereign and visually appealing way, using an artistic language adopted from other, currently very popular disciplines – comics, film and computer games. His print entitled *Exhaustion* is an expressively told story that pulls the viewer into a limitless space of strange worlds, in which several parallel narratives unfold in a comical and cinematically compelling way, leaving room for communication and different readings, depending on the eye of the beholder. Erič's unique way of framing the work transforms an "ordinary" print into a picture-object, adding further value to it and pointing to new and unexplored possibilities of the printmaking medium today.

Nina Koželj, foto / photo: arhiv umetnice / artist's archive

Young artist award of the 2023 May Salon: Nina Koželj

The young artist award goes to Nina Koželj for *State of Innocence*, an interactive installation created in 2022. In this work, the artist creates a fantastic sculptural landscape – a forest of large spring flowers through which visitors can walk, and which thematizes a number of issues: from the relationship between technology and nature, and relationships between humans, to the relationship between humans and the increasingly endangered nature. The oversized floral sculptures seem surreal, but also captivating. They are a symbol of spring and innocence and of our desire to control nature. The work uses technology to interact with visitors and also contains performative elements, making it stand out as a brilliant contribution to contemporary sculpture.

Organizatorji in nagrajenci / Organizers and award-winners, z leve proti desni / from left to right: Mojca Smerdu (predsednica Umetniškega sveta ZDSLU / president of the Art Council of ZDSLU), Nina Koželj, Zoran Poznič (predsednik ZDSLU / president of ZDSLU), Mateja Kavčič, Snježana Pintarič (gostujoča kustosinja / guest curator), Petra Kosi (vodja projektov pri ZDSLU / project manager at ZDSLU), Miha Erič, foto / photo: Matej Pušnik

Otvoritveni performans Zvonke Simčič v Kompresorski postaji Hrastnik / Opening ceremony with the performance of Zvonka Simčič at Compressor Station in Hrastnik, foto / photo: Matej Pušnik

Majski salon 2023: Misterij Gea / May Salon 2023: Enigma Gea, 2023, pogled na postavitev v Kulturnem centru Delavski dom Zagorje ob Savi / installation view of the exhibition at the Workers' Home Cultural Centre, Zagorje ob Savi, foto / photo: Matej Pušnik

Majski salon 2023: Misterij Gea / May Salon 2023: Enigma Gea, 2023, pogled na postavitev v Kulturnem centru Delavski dom Zagorje ob Savi / installation view of the exhibition at the Workers' Home Cultural Centre, Zagorje ob Savi, foto / photo: Matej Pušnik

Majski salon 2023: Misterij Gea / May Salon 2023: Enigma Gea, 2023, pogled na postavitev v Batičevem salonu v Zasavskem muzeju Trbovlje / installation view of Batič's Salon in the Zasavje Museum of Trbovlje, foto / photo: Gregor Jerman

Majski salon 2023: Misterij Gea / May Salon 2023: Enigma Gea, 2023, pogled na postavitev v Galeriji Medija v Vili Medea, Zagorje ob Savi / installation view of the Medija Gallery, Villa Medea, Zagorje ob Savi, foto / photo: Matej Pušnik

Majski salon 2023: Misterij Gea / May Salon 2023: Enigma Gea, 2023, pogled na postavitev v Slavčevi dvorani, Delavski dom Trbovlje / installation view of the Slavček Hall, Trbovlje Workers' Home, foto / photo: Matej Pušnik

Majski salon 2023: Misterij Gea / May Salon 2023: Enigma Gea, 2023, pogled na postavitev v zgornji avli Delavskega doma Trbovlje / installation view of the upper lobby of the Trbovlje Workers' Home, foto / photo: Matej Pušnik

Bagrat Arazyan

Bagrat Arazyan (1958, Armenija). Študiral je na Akademiji umetnosti v Moskvi. Je soustanovitelj in kurator Centra sodobne umetnosti Pivka. Sodeloval je na več kot 40 samostojnih in na več kot 30 skupinskih mednarodnih razstavah. Od leta 1997 je dobil več kot 30 državnih in mednarodnih nagrad ter diplom za grafično oblikovanje. Živi in dela v Pivki.

Duga Radar. Černobil (triptih) / *Duga Radar. Chernobyl* (trptych), 2021, digitalni tisk na tekstilu / digital print on textile, 300 × 240 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Julijana Božič

Ježek / *Hedgehog*, 2020, akril in svinčnik na papirju / acrylic and pencil on paper, 75 × 51 cm, foto / photo: Robert Pavšič

Julijana Božič (1980, Ajdovščina). Iz slikarstva je pod mentorstvom Emerika Bernarda in Hermana Gvardjančiča diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, mentor njene diplome leta 2008 pa je bil Borut Vogeltnik. Bila je na študentski izmenjavi na University of Arts and Design Ion Andreescu v Cluj-Napoci v Romuniji. Ukvarja se s slikarstvom, ilustracijami ter restavriranjem poslikav in fresk. Živi in deluje med Ajdovščino, Vrtojbo in Grgarjem.

Nina Čelhar

Areka (Cellofan) I / Areca (Cellophane) I, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 50 × 40 cm, foto / photo: Marijo Zupanov, z dovoljenjem Ravnikar Gallery Space / courtesy of Ravnikar Gallery Space

Nina Čelhar (1990, Postojna). Leta 2012 diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani ter leta 2018 magistrirala pri profesorjih Marjanu Gumilarju in Juretu Mikužu. V študijskem letu 2013/2014 se je izpopolnjevala na Hochschule für Grafik und Buchkunst (HGB) v Leipzigu. Prejela je več nagrad, med drugim nagrado Akademije za likovno umetnost in oblikovanje za posebne dosežke (2012) in ESSL Art Award CEE 2015, Collectors Invitation. Njena dela so vključena v likovne zbirke, kot je Albertina – Essl in Riko. Živi in dela v Ljubljani.

Domen Dimovski

Brezmejnost horizonta / The Infiniteness of Horizon, 2021, 3D animacija / 3D animation, 6:06, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Domen Dimovski (1995, Kranj). Leta 2017 je diplomiral iz slikarstva na ALUO, kjer je leta 2019 tudi magistriral iz videa in novih medijev. Dela na področju intermedijske umetnosti, vključno z animiranimi filmi, videom, slikarstvom in grafiko. Od leta 2019 deluje kot samozaposlen v kulturi. Od leta 2020 je član umetniškega sveta Likovnega društva Kranj in kurator za sekcijo Video in novi mediji. Živi v Kranju.

Jurij Dobrila

Spomenik sedanjosti – utopistični / A Monument to the Present – Utopian, model 1 : 100, 2023, mešana tehnika / mixed media, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Jurij Dobrila (1958, Ljubljana). Na Fakulteti za arhitekturo na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani je diplomiral leta 1984. Sodeloval je pri kiparskih projektih Tomaža Kolariča in prof. Slavka Tihca (1985 do 1988) ter s skupino IRWIN (1987–1992). Med letoma 2008 in 2014 je bil predsednik DLUL, od leta 2014 je predsednik DOS. Je oblikovalec, umetnik in kipar. Eden od njegovih projektov je *Floatingdemocracy*, ki ga je začel z razstavo na Veselovem vrtu ZDSLU in zaključil v morju Otrantskih vrat (v povezavi 6 držav, 2012). Živi in dela v Ljubljani.

Christian Gmeiner

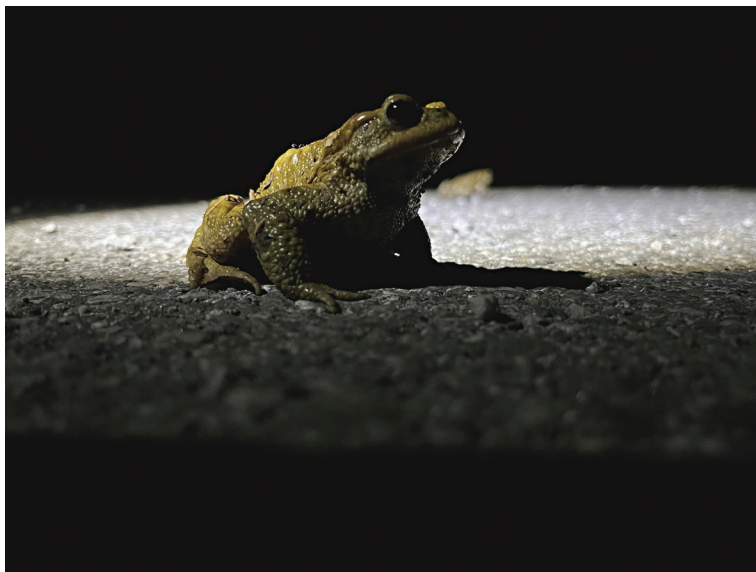

Slikar za vetrobranskim steklom / Painter behind a Windscreen / Maler, Hinter der Windschutzscheibe, 2017, akvarel na papirju / watercolor on paper, 20 × 30 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Christian Gmeiner (1960, Dunaj). V času 1978–1983 je študiral likovno vzgojo, nato v obdobju 1983–1987 slikarstvo in grafiko na Universität für künstlerische Gestaltung, Linz in na Universität für Angewandte Kunst, Dunaj. Je samostojni umetnik

(1987). Izpostavljamo razstavo *Wege zum Bildwerk*, Werner Berg Museum, Železna Kapla, Avstrija (sodelovali so Maria Lassnig, Arnulf Rainer, Otto Mühl, Alfred Hrdlicka ...). Trenutno predava na UAK na Dunaju, pogosto pa tudi v tujini.

Darko Golija

Za vse / For All, 13320231909, 2023, fotografija / photograph, 9 × 13 cm

Darko Golija (1965, Maribor). Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Kiparstvo (1989, prof. S. Tihec, L. Vodopivec), in nato opravil še specialko (1993). Leta 2001 je bil na študijskem izpopolnjevanju v Cité Internationale des Arts v Parizu. Kot redni profesor kiparstva je zaposlen na Oddelku za likovno umetnost na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Med letoma 1991 in 1995 je bil član Skupine Mi, od leta 1990 je član DLUM in DLUL, od leta 2010 pa tudi International Sculpture Centre (New Jersey, ZDA). Razstavlja, sodeluje na kiparskih simpozijih in kolonijah ter se udeležuje kiparskih natečajev. Njegovo kiparstvo odlikujejo širok nabor materialov, obvladovanje monumentalnih in malih dimenzij, skrbno pretehtan odnos med prostorom in kiparskim delom. Živi in ustvarja v Mariboru.

Herman Gvardjančič

Herman Gvardjančič (1943, Gorenja vas – Reteče). Leta 1968 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1971 pri prof. Zoranu Didku končal še specialko za slikarstvo. Leta 1987 je postal docent na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Od leta 1997 je bil redni profesor za risanje in slikanje na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Gvardjančič je predstavnik ekspresivne figuralike. V njegovih delih prevladujeta temen kolorit in poudarjena ekspresija. Njegovo slikarstvo je uvrščeno med t.i. temni modernizem. Sicer pa ga prištevamo med slikarje modernizma in postmodernizma. Razstavlja tako doma kot v tujini. Priredil je več kot 76 samostojnih razstav. Za svoje delo je prejel številne nagrade (Groharjeva nagrada). Leta 1981 je za delo na razstavi Atelje leta 1980 v Likovnem salonu Riharda Jakopiča prejel nagrado Prešernovega sklada. Leta 1990 je prejel Jakopičevo nagrado, leta 2023 pa še Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

Kijev 22, 11. / Kyiv 22, 11., 2022, oglje na platnu / charcoal on canvas, 170 × 215 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

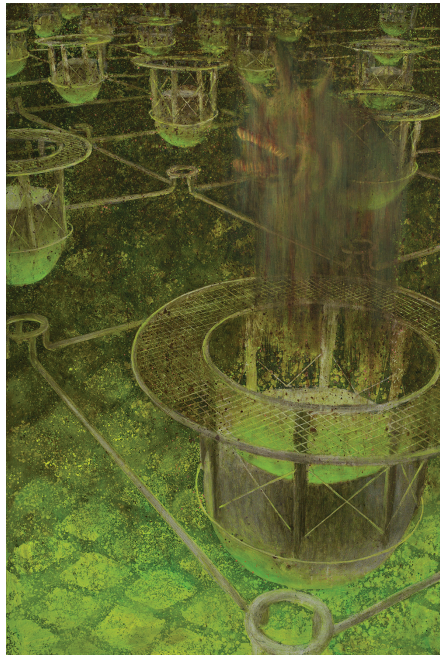
Klavdija Jeršinovec

49–19, 2019, akril na platnu / acrylic on canvas, 80 × 90 × 4 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Klavdija Jeršinovec (1987, Ljubljana). Vizualna umetnica, ki deluje na področju slikarstva, kostumografije, ilustracije in umetniških zinov. Leta 2011 je iz oblikovanja tekstilij in oblačil diplomirala na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, nato pa zaključila magistrski študij Scensko oblikovanje na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani. Ta znanja je izpopolnjevala tudi na bratislavski VŠMU. Je prejemnica univerzitetne Prešernove nagrade, nagrade Mladi avtor na Ex-tempore Piran in nagrade mesta Grožnjan na Ex-tempore Grožnjan. Umetnica živi in ustvarja na Vrhniki.

Aleksij Kobal

Aleksij Kobal (1962, Koper). Diplomiral je iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Janez Bernik). Leta 1993 je zaključil podiplomski študij iz slikarstva (Metka Krašovec). Med leti 2004 in 2008 je sodeloval z glasbeno skupino The Stroj. Leta 2009 je pri Cankarjevi založbi izšel njegov prvenec z naslovom *Glas*, knjižno delo povzema umetnikovo avtobiografsko izkušnjo, njegov odnos do sveta, glasbe in slikarstva. Za likovno ustvarjanje je leta 2016 prejel nagrado Prešernovega sklada. Živi in dela v Ljubljani, kot svobodni umetnik.

Sistem vzreje / The Breeding System, 2019, akril, olje na platnu / acrylic, oil on canvas, 120 × 80 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Alojz Konec

Butare v nakupovalnem centru / Palm Sunday Bundles in a Shopping Centre, 2023, olje na platnu / oil on canvas, 70 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Alojz Konec (1956, Brežice). Leta 1983 je diplomiral iz slikarstva na ALUO (K. Meško, M. Šuštaršič, J. Bernik, J. Ciuha, Š. Planinc). Leta 1987 je postal srednješolski profesor likovne umetnosti. Ob vzgojno izobraževalnem delu je ves čas opravljal tudi ateljejsko delo vse do 2020, ko je vlogi medsebojno zamenjal. Ukvarja se z oljnim slikarstvom, akvarelom, grafiko, fotografijo, poučevanjem ter pisanjem strokovnih besedil (*Zgodovina umetnosti danes*). Živi in ustvarja v Sevnici.

Nina Koželj

Nina Koželj (1985, Ljubljana). Med študijem na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Ljubljani je bila demonstratorica pri predmetih keramika (Mirko Bratuša) in grafika (Črtomir Frelih). Pod njunim mentorstvom je leta 2016 diplomirala. Je vizualna umetnica, ki deluje na področju kiparstva, grafike in prostorskih postavitev. Živi in dela v Stahovici nad Kamnikom.

Stanje nedolžnosti / State of Innocence, 2022, kiparska postavitve (mešana tehnika – lakiran aluminij, beton, elektronika), celotna postavitve (5 kosov): 3 × 3 × 3 m / sculptural installation (mixed media – lacquered aluminum, concrete, electronics), full installation (5 pieces): 3 × 3 × 3 m, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Dominik Olmiah Križan

Umazani dež / Dirty Rain, 2023, 44 s video loop, MP4, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Dominik Olmiah Križan (1968, Jesenice). Leta 1996 je diplomiral na ALUO v Ljubljani iz slikarstva v povezavi z videom in novimi mediji (Emerik Bernard, Janez Bernik, Srečo Dragan) in tam leta 2000 končal magisterij iz grafike (Lojze Logar) in leta 2011 magisterij iz videa (Srečo

Dragan, Janez Strehovec). Od leta 1995 do 2002 je sodeloval z RTV Slovenija pri oblikovanju, urejanju in vodenju oddaj o kulturi. Deluje na področjih risbe, slikarstva, novih medijev, videa, instalacije in performansa, umetnostne teorije in kritike. Živi in deluje v Domžalah in Ljubljani.

Robert Lozar

Drevo in ... / A Tree and ..., 2022, olje na platnu / oil on canvas, 90 × 80 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Robert Lozar (1967, Novo mesto). Leta 1993 je diplomiral iz slikarstva pri Metki Krašovec na ALUO v Ljubljani. Leta 1992 je prejel študentsko Prešernovo nagrado. Od leta 1995 do 2000 je bil glavni in odgovorni urednik revije *Likovne besede*. Od leta 1994 ima status samozaposlenega na področju kulture. Ustvarja v Beli krajini na Butoraju.

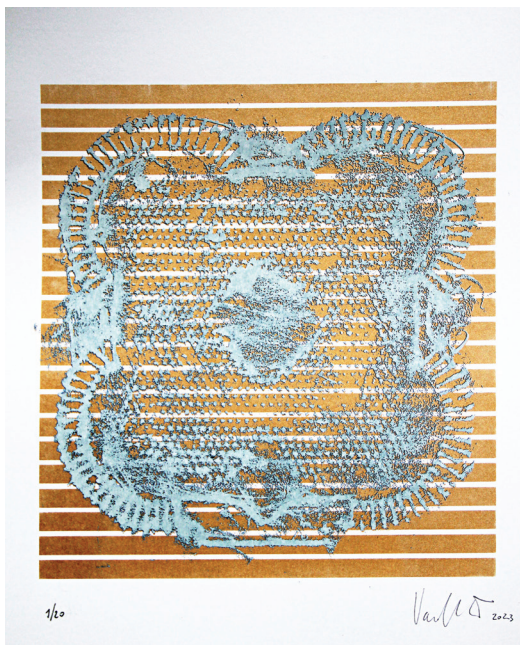
Miha Majes

Farm Animal Care, 2023, plastelin in epoksi na platno / plasticine and epoxy on canvas, 24.5 × 31.5 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Miha Majes (1993, Jesenice). Leta 2019 je diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani (pri prof. Bojanu Gorencu in Tugomirju Sušniku), kjer trenutno nadaljuje magistrski vzporedni študij grafike in slikarstva (profesorji: Tomo Stanič, Petja Grafenauer, Vasja Lebarič). Med študijem se je izpopolnjeval na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu. Sodeloval je na številnih razstavah in umetniških projektih doma ter v tujini. Udeležil se je več mednarodnih umetniških rezidenc v Frankfurtu, Bologni in Iasi. Živi in ustvarja med Ljubljano ter Radovljico.

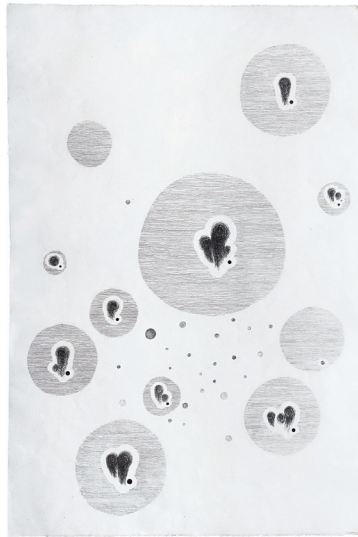
Vanja Mervič

Topografije vsakdana / Topographies of Everyday Life, 2023, sitotisk / screen print, 50 × 70 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Vanja Mervič (1973, Koper). Dve leti je obiskoval slikarstvo na Accademia di Belle Arti di Venezia (Carlo di Raco), študij nadaljeval na Accademia di Brera v Milanu, kjer je leta 2001 diplomiral iz slikarstva (Salvatore Nicola). Leta 2008 je magistriral na ALUO v Ljubljani iz videa in novih medijev (Srečo Dragan). Izpopolnjeval se je v Belgiji (Hoogeschool, Gent), na Novi Zelandiji (UCOL, Wanganui) in v Avstriji (FH Digital media, University of applied science, Hagenberg). Pri delu verjame, da ima vsaka ideja svoj značilen izraz. Deluje kot samostojni kulturni delavec, živi v Novi Gorici.

Ivo Mršnik

Prostori naselitve / Spaces of Settlement, 2022, svinčnik na papirju
/ pencil on paper, 106×71 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z
njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Ivo Mršnik (1939, Knežak). Diplomiral je leta 1968 na Oddelku za slikarstvo Akademije za likovno umetnost v Ljubljani. Leta 1972 je končal grafično specialko pri prof. Riku Debenjaku in Marjanu Pogačniku, leta 1975 pa slikarsko specialko pri prof. Gabrielu Stupici. Imel je več kot 40 samostojnih razstav in sodeloval na več kot 100 skupinskih razstavah doma ter v tujini. Prejel je številne nagrade, med drugim študentsko Prešernovo nagrado za slikarstvo (1969), nagrado Ivane Kobilca za življenjsko delo (2018), odkupno nagrado grafike za Albertino (1992), nagrado ZDSLU za življenjsko delo (2013) in skupinsko nagrado na 10. mednarodnem grafičnem bienalu v Bitoli (2021). Živi in dela v Dragomerju pri Ljubljani.

Lela B. Njatin

Lela B. Njatin (1963, Ljubljana). Interdisciplinarna ustvarjalka, ki deluje na področju sodobne umetnosti in književnosti. Od leta 1976 ustvarja vizualno poezijo (tudi objektno), instalacije, land art, filme, fotografije, grafike, risbe in mail art. Od leta 2010 ustvarja participatorno umetnost, urbane intervencije, anti-spomenike, mentalne ambiente ter likovna dela v različnih tehnikah in cikliih. Obsežen del opusa je nematerialna umetnost, uveljavlja pa tudi primarni konceptualizem. Živi in ustvarja v Ljubljani in Kočevju.

Mestni vrh. Fiksiranje točke II / Top of the Town. Fixing the Point II, 2016,
delegirani performans / delegated performance, 25×25 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive,
courtesy of the author

Sandi Renko

Sandi Renko (1949, Trst). Diplomiral je na umetnostnem Zavodu Umberto Nordio v Trstu (Miela Regina, Enzo Cogno, Ugo Carà). Leta 1969 je začel ustvarjati umetniške eksponate iz valovite lepenke. Leta 1971 se je preselil v Padovo, kjer je odprl atelje za vizualne komunikacije. V letu 2021 je sodeloval na bienalu *Origins in Geometry* v Museum of Geometric and MADI Art v Dallasu. S predstavniki konkretne umetnosti, kot so CruzDiez, Le Parc, Tornquist, je sodeloval leta 2016 v New Yorku na razstavi *The Sharper Perception*, leto pozneje pa na razstavi *Biasi, Campesan, Munari e altri amici di Verifica 8+1* v okviru 57. beneškega bienala. Od leta 2019 deluje v Trstu.

ESTROFLESSIONE 320, 2022, akril in aerografija na valoviti lepenki, kompozitna aluminijasta plošča / acrylic and airbrush on corrugated cardboard, aluminum composite plate, 73 × 61 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Branimir Ritonja

Analogni čip / An Analogue Chip, 2021, fotografija / photograph, 23 × 30 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Branimir Ritonja (1961, Maribor). Sodi med najvidnejše sodobne mariborske fotografe, zlasti je portretist. Ukvarja se še z videom in filmom. Je avtor več fotografskih knjig, prejel je številne nagrade in priznanja, med njimi Glazerjevo listino (2012), Zlato plaketo ZKDS (2016), medaljo na Salon Des Beaux Arts, Carrousel du Louvre, Pariz (2017), nagrado DLUM 2018, nagrado na 8. mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU (2019) in srebrno plaketo JSKD RS (2020). Velja za enega izmed najvidnejših mojstrov sodobne slovenske fotografije.

Jur Samec

Urbano korito 7, 8 in 9 (triptih) / Urban Trough 7, 8 and 9 (triptych), 2022, akril, kolaž / acrylic, collage, 130 × 300 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Jur Samec (1974, Ljubljana). Diplomiral je iz slikarstva na Visoki šoli za risanje in slikanje (Mladen Jernejc, Jaka Bonča). Organiziral in sodeloval je pri številnih kolonijah in razstavah v Sloveniji in v tujini. Štiri leta je prejemal štipendijo MOL

za nadarjene. Za izjemno kvalitetna dela je leta 2004 prejel priznanje Visoke šole za risanje in slikanje, leta 2021 pa nagrado na 10. mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj, Urbani pejzaž. Ustvarja v Ljubljani.

Zvonka T Simčič

Corona Queen / Kraljica Miru, 2020, fotografija na platnu / photograph on canvas, 111 × 199 cm

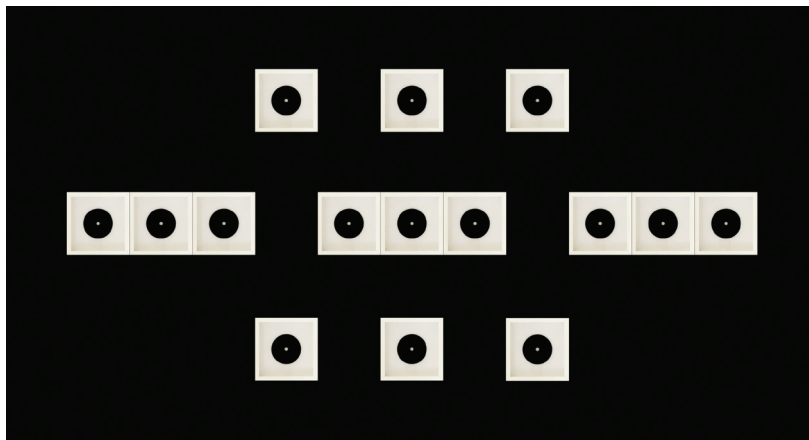

S V O B O D A | V OKVIRJU / Freedom Framed, 2022, video, 4:48

Zvonka T Simčič (1963, Ljubljana). Opravila je študij pri profesorju E. Bernardu na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, kjer je tudi magistrirala pri profesorici M. Krašovec. Poleg akademije je opravila še študij geomantije pri M. Pogačniku, študij klasične duhovnosti na Univerzi v Ljubljani s prakso duhovne spremljevalke ter pridobivala izkušnje razno-

terih duhovnosti sveta. Je ustanoviteljica Zavoda CCC, njegova gonilna in ustvarjalna sila. Zavod je leta 2015 začel s projektom *Hiša na hribu*. Na Metelkovi ulici v Ljubljani je bila ena od ustanoviteljic festivala *Rdeče zore*, ki z novo generacijo deluje že več kot 20 let. Veliko je razstavljala doma, po Evropi, v Severni in Južni Ameriki. Živi v vasi Žlebe pri Medvodah.

Breda Sturm

SOS – Zapisane skrivnosti / SOS – Written Secrets, 2023, mešana tehnika / mixed media, 125 × 275 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Breda Sturm (1976, Ljubljana). Leta 2003 je diplomirala pri Vojtehu Ravnikarju na Fakulteti za arhitekturo UL. Leta 2010 je z odliko zaključila magisterij umetnosti na ALUO UL (Tugo Šušnik, Tomaž Brejc).

Deluje na področju slikarstva, ilustracije, opreme in oblikovanja knjig. Študijsko se je izpopolnjevala v Italiji, Španiji in na The Art Students League of New York v ZDA. Živi in dela v Ljubljani.

Tanja Špenko

Tanja Špenko (1956, Ljubljana). Leta 1979 je diplomirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Štefan Planinc). Je slikarka, grafičarka in likovna pedagoginja. Njena dela so zastopana v zbirkah Moderne galerije v Ljubljani, Umetnostne galerije v Mariboru, Galerije sodobne umetnosti v Celju, Galerije Božidarja Jakca v Kostanjevici na Krki, Umetnostne galerije v Velenju in drugje. Za ustvarjanje je prejela številne nagrade. Živi in dela v Ljubljani.

Črni ogljik in zeleno upanje / Black Carbon and Green Hope, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 100 × 70 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Miha Štrukelj

Miha Štrukelj (Ljubljana, 1973).

Leta 1999 je pri prof. Andreju Jemcu diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 2001 magistriral pri prof. Lojzetu Logarju. Udeležil se je izmenjalnega programa na IUP – Indiana University of PA, ZDA. Od leta 2007 se redno udeležuje mednarodnih programov umetniških rezidenc. Njegova dela so vključena v številne nacionalne in mednarodne zbirke. Sodeloval je na številnih pomembnejših preglednih razstavah sodobne umetnosti. Njegovo delo je predstavljeno v knjigi *Vitamin P – New Perspectives in Painting* založbe Phaidon. Leta 2009 je Slovenijo zastopal na 53. beneškem bienalu.

Taipei, 2023, olje, akril in maskirni trak na platnu / oil, acrylic and masking tape on canvas, 220 × 160 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Maja Šubic

Herbarij, Linnaea borealis / Herbarium, Linnaea Borealis, 2022, kolaž (izrezan akvarel) / collage (cut-out watercolor), 93 × 73 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Maja Šubic (1965, Kranj). Študirala je slikarstvo na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 1990 diplomirala (Emerik Bernard). Po akademiji se je začela intenzivneje ukvarjati s freskoslikarstvom in knjižno ilu-

stracijo. Redno objavlja ilustracije v slovenskih otroških in mladinskih revijah. Sodeluje tudi pri različnih filmskih animacijah z naravoslovno vsebino. Živi in dela v Škofji Loki in Poljanah.

Urša Toman

Pulover ZZ – zlato zelen / Sweater ZZ – Golden Green,
2023, gips in mešana tehnika / gypsum and mixed media,
85 × 48 × 30 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim
dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Urša Toman (1972, Ljubljana). Študirala je na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 1998 diplomirala iz kiparstva (Matjaž Počivavšek). Izpostavili bi samostojni razstavi *Sonce je bilo zeleno jajce*, lapidarij, Galerija Božidar Jakac, Kostanjevica na Krki (2005), *Hortus Deliciarum*, BV galerija, Celovec (2016). Presežek so tudi njene stalne postavitev v parkih, na Forma vivi v Kostanjevici na Krki in *Nogice* (2006) na Forma vivi v Maria Saal, Avstrija (2009). Živi in ustvarja v Ljubljani.

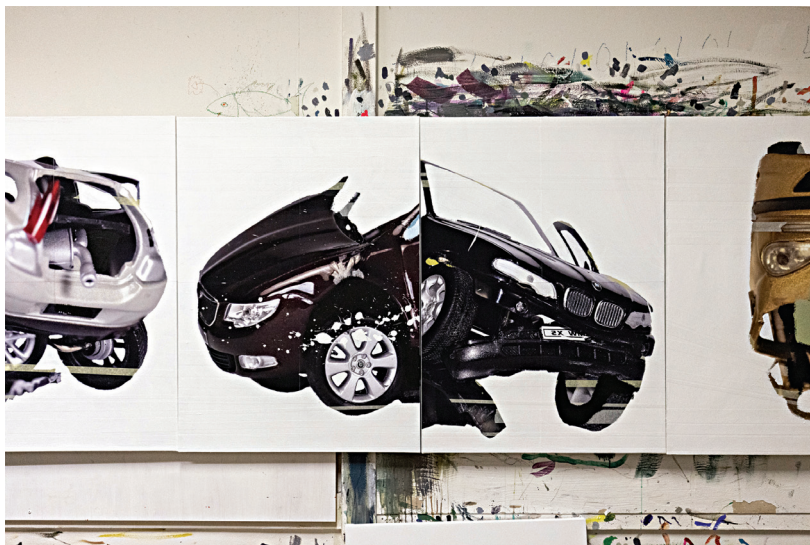
Mojca Zlokarnik

Mojca Zlokarnik (1969, Ljubljana). Leta 1993 je na ALUO v Ljubljani zaključila dodiplomski (Metka Krašovec), nato še leta 1995 podiplomski študij slikarstva in magistrirala leta 1998 iz grafike (Lojze Logar). Študijsko se je izpopolnjevala v Pragi (AVU), New Yorku, Parizu, Bolgariji, Nemčiji in na številnih manj formalnih potovanjih. Njena dela so uvrščena v številne nacionalne in mednarodne umetniške zbirke. Leta 2016 je bila nominirana za nagrado kraljice Sonje Norveške za grafiko. Od leta 2021 je zaposlena kot docentka za grafiko na Pedagoški fakulteti UL, grafiko poučuje tudi na ALUO.

Lovilci časa – Zeleno / Time Catchers – Green, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 100 × 150 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Klemen Zupanc

*S tekočega traku v crash / From a Conveyor Belt to Crash, 2022, kolaž / collage 7 × 90 × 65 cm,
foto / photo: Matjaž Rušt*

Klemen Zupanc (1989, Celje). Diplomiral je leta 2016 na ALUO v Ljubljani iz slikarstva (Žiga Kariž). Leta 2013 je prejel študentsko Prešernovo nagrado. Deluje na področju grafike in slikarstva, kjer ga zanima predvsem figuralika, banalni vsakodnevni prizori tako imenovane civiliziranega sveta, prepleteni s kritičnim humornim izrazom in svojiskim estetskim pristopom. Kot samozaposlen v kulturi živi in dela v Ljubljani.

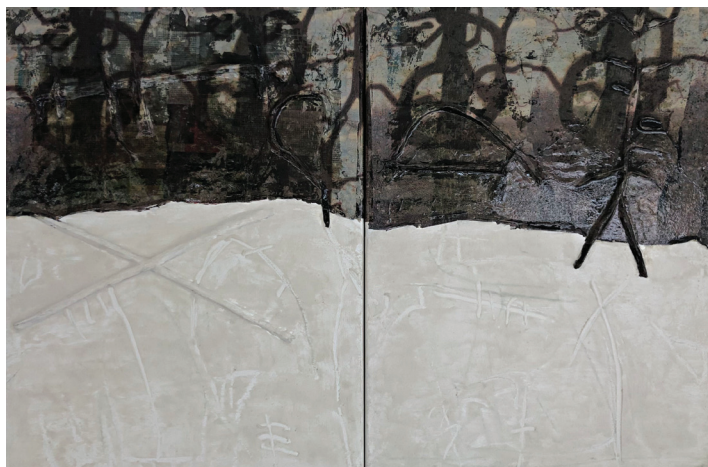
Igor Banfi

Non Omnis Moriar, 2020, olje na platnu / oil on canvas, 96 × 201 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Igor Banfi (1973, Murska Sobota). Leta 1997 je diplomiral na ALUO v Ljubljani (Andrej Jemec), kjer je leta 2000 diplomiral na magistrskem študiju iz slikarstva (Lojze Logar). Pri slikanju se posveča poglobljenim psihološkim temam, ki so odblesk globoko zakoreninjene navezanosti na Prekmurje. Pri tehnikah in otožni likovni pripovedi je na meji subtilne lirčne abstrakcije. Ustvarjalna energija mu omogoča, da obudi k življenju meditativno lepoto krajine, kjer postaja figura človeka vse bolj dominantna. Živi in dela v Ljubljani.

Maria Margaretha Bauer

Znak o času / A Sign of Time / Zeitzeichen, 2022, akril, marmorni pesek / acrylic paint, marble sand, 80 × 120 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Maria Margaretha Bauer (1951, Leoben, Avstrija). Diplomirala je na Dunajski akademiji – Universität für Angewandte Kunst Wien (W. Da-bringer). Izdeluje slike in objekte iz različnih materialov. V likovno analizo vpleta tudi filozofska vprašanja.

V vizualnih umetnostih obstajajo načini, kako dopustiti, da nematerialno in materialno postaneta enota, neodvisno od jezikovnih nezdružljivosti, in sicer z uporabo logogramov, ki jim umetnica daje nov pomen. V Celovcu vodi Galerijo BV.

Brut Carniollus (Borut Grce)

Brut Carniollus (1959, Jesenice). Je likovni umetnik, fotograf in od leta 2012 »paparazzo« na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Ukvarja se z digitalnim kolažem in digitalno grafiko, njegova dela najpogosteje izhajajo iz fotografskega zapisa kot originalni digitalni UV odtisi. Za delo je bil pogosto nagrajen doma in po svetu, kjer tudi veliko razstavlja. Živi in dela v Radovljici.

Arakis (diptih) / Arrakis (diptych), 2022, digitalna grafika / digital print, 100 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Mihaela Ciuha

Mihaela Ciuha (1963, Novo mesto). Diplomirala je iz likovnega pouka na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in na ALUO v Ljubljani iz kiparstva (Lujko Vodopivec), video je obiskovala pri Sreču Draganu. Med razstavami bi izpostavili *Knjigo oglja* – *Hiša na hribu* 2019 (performans, igra, ritual, predstava, instalacija, oglje, papir, telo, razstava, video), projekt je avtorica idejno zasnovala in izvedla. Za delo je prejela častno nagrado *Bienala mladih na Reki*, Hrvaška.

Frizura / Gnezdo / Oblak / Hairstyle / Nest / Cloud, 2022, performans / performance, video 2:12, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Polona Demšar in Mojca Smerdu

Taktil / Tactile, 2019 in / and 2023, žgana glina / fired clay, 200 × 200 cm, foto / photo: osebni arhiv avtoric z njunim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the authors

Polona Demšar (1979, Ljubljana). Po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo Ljubljana, smer Fotografija, se je vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Kiparstvo. Diplomirala je pri prof. Lujo Vodopivcu in dr. Levu Kreftu (2003). Študij unikatnega oblikovanja stekla je nadaljevala pri Tanji Pak, kjer je tudi magistrirala (2007). Prejela je študentsko Prešernovo nagrado za kiparstvo. Med leti 2013 in 2017 je bila predsednica Društva likovnih umetnikov Ljubljana. Sodelovala je na več odmevnih razstavah doma in v tujini. Živi in dela v Ljubljani.

Mojca Smerdu (1951, Ljubljana). Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Kiparstvo (1974), kjer je pri Dragu Tršarju dokončala tudi kiparsko specialko (1976). Od leta 1976 je pripravila več kot 50 samostojnih razstav. Sodelovala je na številnih skupinskih razstavah, njena dela pa so uvrščena v reprezentančne izbore slovenske in jugoslovanske umetnosti doma ter v tujini. Prav tako jih najdemo v javnih in zasebnih zbirkah. Je tudi avtorica številnih javnih spomenikov. Za svoje delo je bila večkrat nagrajena. Med drugim je prejela študentsko Prešernovo nagrado (1976), Župančičevo nagrado mesta Ljubljana (2002) in nagrado Prešernovega sklada (2016). Živi in dela v Ljubljani.

Aleksandra Saška Gruden

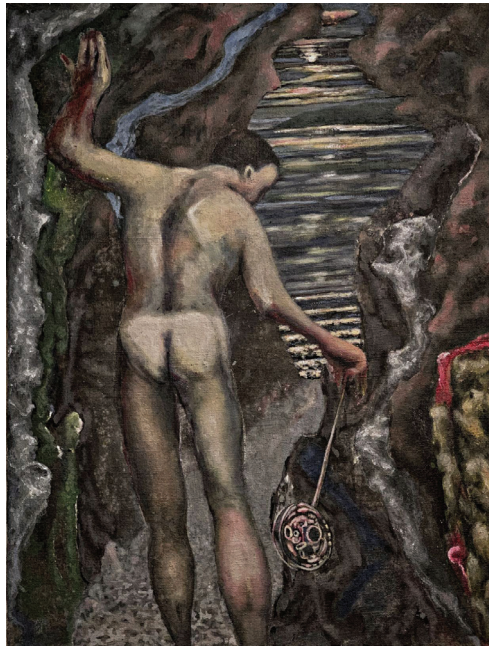
Doživetje narave skozi živalskost / Experiencing Nature through Animalism, 2022, video instalacija / video installation, 4:09, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Aleksandra Saška Gruden (1970, Maribor). Leta 2004 je diplomirala iz kiparstva (Lujo Vodopivec, Jože Barši) na ALUO v Ljubljani, od leta 2006 ima status samostojne kulturne delavke. Med drugim je leta 2016 prejela nagrado Društva oblikovalcev Slovenije za projekt *Zidni-*

ce. Je multidisciplinarna umetnica, ki se ukvarja s kiparstvom, prostorskimi postavitvami in intervencijami, performansom, fotografijo, videom, zvokom in risbo. Od leta 1991 je zunanja sodelavka kulturne redakcije Radia Slovenija, Programa Ars. Živi in dela v Mariboru.

Janez Kardelj

Janez Kardelj (1964, Ljubljana). Diplomiral je na ALUO v Ljubljani, smer slikarstvo. Deluje na področju slikarstva in glasbenoscenskem področju, kot pedagogandragog, kulturni in družbeni kritik, organizator in kurator. Njegov slikarski slog se kaže v raznoliki figurativni postmoderni umetnosti, s katero pogosto s sociološkega zornega kota pripoveduje filozofske teme. Zavzema se za zmago imaginacije nad realizmom in neodvisnost, svobodo in avtonomijo umetnosti.

Romantični realizem / Romantic Realism, 2020, akril na platnu / acrylic on canvas, 140 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

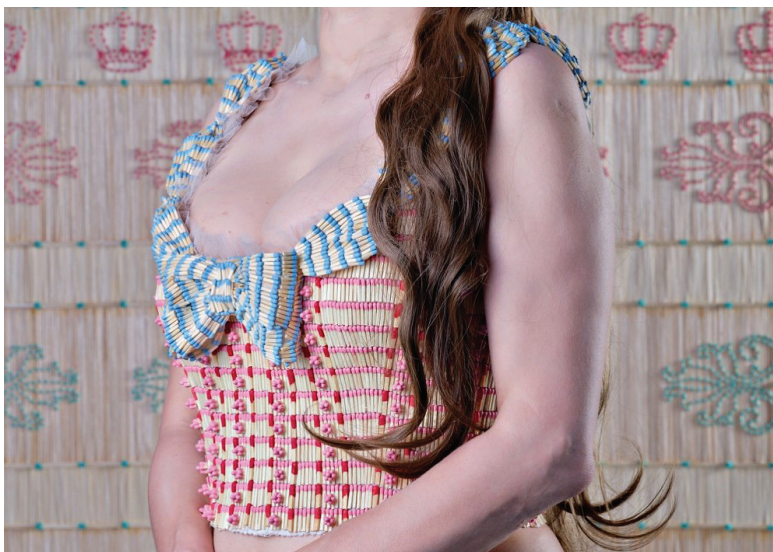
Meta Kastelic

Trepet kačjih pastirjev / The Flutter of Dragonflies, 2022, mešana tehnika / mixed media, slika na postelji / painting on the bed, 200 × 140 × 10 cm, blazina / pillow: 50 × 70 × 15 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Meta Kastelic (1962, Ljubljana). Diplomirala je iz kiparstva na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 2007 tudi magistrirala (Alen Ožbolt, Franc Novinc). Leta 2012 je izdelala kip plesnega mojstra Adolfa Jenka v središču Ljubljane na Kongresnem trgu. Pri delu se posveča raziskovanju čutnega v kiparstvu. Za svetovno razstavo *Expo 2020* v Dubaju je za VIP prostore slovenskega paviljona izdelala kiparske portrete Prešerna, Plečnika, Trubarja in Gallusa. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Tina Kolenik

V imenu ljudstva, vladarski portreti, Marija Antoaneta (1755–1793) (diptih) / In the Name of the People, Portraits of Rulers, Marie Antoinette (1755–1793) (diptych), 2022, digitalni tisk na platnu / digital print on canvas, 110 × 100 cm (portret / portrait), 61 × 86.5 cm (oprse / bust), foto / photo: Dejan Ulaga

Tina Kolenik (1975, Celje). Leta 2000 je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani na Oddelku za oblikovanje. Leta 2004 je magistrirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, nato pa leta 2012 še na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani, in sicer na Katedri za kostumografijo, kjer je zaposlena kot docentka za kostumografijo. Leta 2017 je pri Knjižnici MGL izšla njena monografija z naslovom *Koža kot kostum: oblačenje in slačenje v vsakdanjem življenju in umetniški produkciji*. S številnimi samostojnimi in skupinskimi razstavami se vpisuje v slovenski ter mednarodni prostor. Živi in dela v Ljubljani.

Anka Krašna

Brez besed / Wordless, 2023, mešana tehnika / mixed media, 160 × 60 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Anka Krašna (1950, Maribor). Leta 1976 je diplomirala na ALUO v Ljubljani iz slikarstva (Gabrijel Stupica, Franc Kokalj) in tam leta 1979 opravila specialko za slikarstvo (Jože Ciuha, Marjan Tršar). Je redna profesorica za slikarstvo na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Njena dela hranijo v več umetniških zbirkah, med nagradami bi izposta-

vili Glazerjevo listino mesta Maribor (2004), nagrado Majskega salona ZDSLU (2015) in nagrado ZDSLU za življenjsko delo (2017) ter nagrado Univerze v Mariboru za umetniško in izobraževalno delo (2022). Za svoja likovna dela je prejela 18 nagrad in priznanj. Živi in dela v Mariboru.

Nea Likar

Moč nežnosti / The Power of Tenderness, 2021, mešana tehnika / mixed media, 30 × 40 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Nea Likar (1990, Celje). Študij je končala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Oblikovanje vizualnih komunikacij, Ilustracija. Študijsko se je izpopolnjevala na Fakulteti lepih umetnosti v Portu na Portugalskem. Razstavljala je tako doma kot v tujini. Živi in ustvarja v Celju, kjer ima svoj multidisciplinarni studio za ilustracijo.

Meta Mramor in Brigita Gantar

Raz-bitje / Un-doing, 2023, modeliranje gline / clay modelling, foto / photo: osebni arhiv avtoric z njunim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the authors

Meta Mramor (1998, Ljubljana). Diplomirala je na ALUO v Ljubljani, smer unikatno oblikovanje (Tanja Pak). Trenutno na ALUO zaključuje magistrski študij oblikovanja stekla in keramike. V sklopu študijske izmenjave se je izobraževala na praški univerzi UMPRUM pod mentorstvom prof. Ronyja Plesla. Od leta 2019 je demonstratorica pri študijskih vajah s področja oblikovanja stekla na ALUO. Leta 2020 je za diplomsko delo, v katerem raziskuje tesnoba občutja v povezavi z intimo, prejela univerzitetno študentsko Prešernovo nagrado. Razstavljala je tako doma kot v tujini. Trenutno se študijsko izpopolnjuje v Halle v Nemčiji.

Brigita Gantar (1996, Ljubljana). Po končani waldorfski gimnaziji v Ljubljani je študij nadaljevala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani ter pod mentorstvom prof. mag. Tanje Pak leta 2021 diplomirala na smeri Unikatno oblikovanje. Med študijem je pri predmetih, vezanih na steklo, opravljala delo demonstratorke (2019–2022). Sedaj nadaljuje študij na Fakulteti za dizajn v Ljubljani, smer Vizualne komunikacije. Je prejemnica Priznanja UL ALUO za diplomsko nalogo ter Priznanja UL ALUO za študijsko leto 2019 / 20.

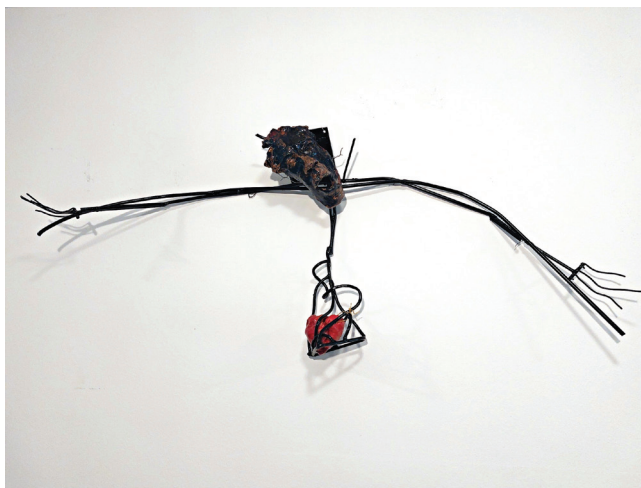
Eva Peterson Lenassi

Eva Peterson Lenassi (1959, Koper). Diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Kiparstvo (1985). Kot izredna študentka keramike je študij nadaljevala pri prof. Timu Martherju in Johnu Goodhartu na Indiana University v Bloomingtonu (1995–1999). Sodelovala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah tako doma kot v tujini. Živi v Ljubljani, kjer vodi lončarski atelje v Slovenskem etnografskem muzeju.

Prisotnost / Presence, 2023, žgana in glazirana glina /
fired and glazed clay, 4 × 15 × 60 × 60 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem /
personal archive, courtesy of the author

Roman Slekovec

Ujet / Trapped, 2022, 120 × 80 × 20 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim
dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Roman Slekovec (1963, Ptuj). Na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Kiparstvo (Alen Ožbolt), je diplomiral leta 2019. Je prejemnik študentske nagrade za posebne dosežke. Ukvarja se s kiparstvom, slikarstvom in grafiko. Živi in dela v Domžalah. Razstave: Galerija Simulaker, Novo mesto; Galerija Domžale; skupinska razstava v Mestni galeriji.

Dani Žbontar

Dani Žbontar (1957, Brežice). Diplomirala je leta 1982 na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani (Niko Kralj). Leta 1979 je bila na enoletnem študiju keramike, slikarstva in kiparstva na Univerzi Misisipi, ZDA. Od tedaj se v Ljubljani ukvarja z oblikovanjem keramike, kar tudi poučuje. Je prejemnica številnih nagrad in priznanj, med drugim je leta 2009 prejela tretjo nagrado na 1. mednarodnem trienalu keramike UNICUM in častno priznanje na 10th International Ceramics Competition Mino, Japonska, 2014.

Migracije / Migrations, 2022, oblikovano z glineno ploščo in glinenimi svaljki / designed with a clay slab and clay rolls, 35 cm × 160 cm × 260 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Ernest Artič

Optimizem obarvan zeleno / Optimism in Green, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas 100 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Ernest Artič (1957, Celje). Diplomiral je leta 2012 na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (Ernest Ženko, Mladen Jernejc). Pri svojem delu motive črpa predvsem iz narave. Rešitve prikazov na temeljih niso v obliki kopiranja, ker mu je primarno sredstvo izražanja barva, ki jo kombinira s stiliziranimi oblikami naravnih elementov in izraznih kretenj človeških aktivnosti. Njegovo drugo izrazno sredstvo je fotografija. Ustvarja na področju slikarstva in fotografije, živi v Rogatcu.

Lavoslava Benčič

Pleurocarpous, 2022, video, 3:23, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Lavoslava Benčič (1963, Rijeka). Diplomirala je iz upravljanja medijskih projektov (Middlesex, London) in magistrirala na področju medijskih umetnosti in praks na Akademiji umetnosti v Novi Gorici (Peter Purg). Je intermedijska umetnica, kustosinja in pedagoginja. Njeni intermedijski projekti temeljijo na elektronskem tekstilu, videu, grafičnem in generativnem zvoku, reakciji zvoka na dražljaje ter na interakciji z rastlinami. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Berovič Marin

Marin Berovič (1951, Novo mesto). Leta 1979 je magistriral in leta 1986 doktoriral na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo. Na ALUO Ljubljana je leta 1984 magistriral iz restavracije in konservatorstva (Franc Kokalj), tam je bil nato redni profesor na Oddelku za restavracije (1996–2016), bil je tudi profesor likovne tehnologije na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (1994–2007). Živi in dela v Ljubljani, kjer se ukvarja z grafiko, s fotografijo in z restavriranjem likovnih del.

Dong Chuan Red Land, 2020, pastel na platnu / pastel on canvas, 70×60 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy
of the author

Katja Bogataj / Unique Venus

Katja Bogataj (1983, Kranj). Na ALUO v Ljubljani je diplomirala leta 2015 na oddelku za kiparstvo (Alen Ožbolt). Magistrski študij nadaljuje na likovni akademiji BelasArtes v Lizboni. Je prejemnica skupinske študentske Prešernove nagrade in več drugih nagrad doma in v svetu. Ukvarja se s kiparstvom, z video instalacijami, intermedijskimi postavkami in videom. Živi in dela v Žireh.

Liquid Body, 2023, video 2:34, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive,
courtesy of the author

Matjaž Borovničar

*Mikroplastike v morju / Microplastics in the Sea, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 60 × 60 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author*

Matjaž Borovničar (1974, Koper).

Leta 1999 je diplomiral v Benetkah na Accademia di Belle Arti di Venezia. V letih od 2000 do 2002 je nadaljeval študij iz restavracije fresk in stenskih poslikav na Univerzita Internazionale dell' Arte (U.I.A) Giudecca v Benetkah. Leta 2002 je pridobil izobrazbo iz pedagogike in andragogike na Centru za pedagoško izobraževanje na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Poučuje likovno umetnost, vodi kreativne delavnice in je aktiven na kulturnem področju v Sloveniji, Italiji in na Hrvaškem. Živi in ustvarja v Piranu.

Bernarda Conič

*Paralelni svetovi (triptih) / Parallel Worlds (trptych), 2022, fotografija in kolaž / photography and collage, 3 × 40 × 30 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author*

Bernarda Conič (1992, Ljubljana).

Je samozaposlena interdisciplinarna vizualna umetnica. Dela na področju analogne in digitalne fotografije, grafičnega oblikovanja, animacije, vidžezanja in instalacije. Leta 2019 je zaključila magisterij na ALUO v Ljubljani (Petra Černe Oven, Sašo Sedlaček), smer vizualne komunikacije. Živi in dela v Ljubljani.

Jure Crnkovič

Izhod iz premoga / Departure from Coal, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 130 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Jure Crnkovič (1965, Trbovlje). Je magister likovne umetnosti, ki je najprej diplomiral iz geotehnologije na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani. Leta 2019 je končal magistrski študij slikarstva na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani. Slika v vseh tehnikah, veliko eksperimentira ter je zapisan abstrakciji in barvnim kompozicijam, v katere pogosto posega z različnimi 3D intervencijami. Živi in ustvarja v Zagorju ob Savi.

Sara Čeh

Krvaveči led (triptyh) / Bleeding Ice (triptych), 2023, mešana tehnika / mixed media, 70 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Sara Čeh (1995, Ptuj). Med leti 2014 in 2017 je študirala slikarstvo na Šoli za risanje in slikanje *Art House* v Ljubljani, kjer je leta 2017 diplomirala. Slika v tehnikah akril in olje na

platno, pogosto se izraža še v assemblažih in tridimenzionalnih slikah, pri katerih posega po nekonvencionalnih materialih. Leta 2022 je odprla atelje v centru Ptuja, kjer ustvarja.

Rado Dagarin

Riba preživetja / Fish of Survival, 2022, akril, les, keramika / acrylic, wood, ceramics, 164 × 65 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Rado Dagarin (1960, Ljubljana). Leta 1984 je diplomiral iz likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti (Ivo Mršnik). Je slikar kolorist in samosvoj risar, ustvarja v tehnikah risbe, olja na platno in les, svoja dela, ki pogosto asociirajo na toteme, dopolnjuje oz. kombinira tudi s keramiko. Dela kot likovni pedagog, od leta 1990 pa je samostojni kulturni delavec. Živi in dela v Škofji Loki.

Vesna Davidovič

Sinkopa sedimenta / Syncopation of Sediment, 2023, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 100 × 140 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Vesna Davidovič (1973, Stuttgart). Živi in ustvarja v Brežicah. Študirala je na Fakulteti za turizem, kjer je diplomirala leta 1993. Že od nekdaj deluje na področju likovne umetnosti, intenzivneje skoraj dve desetletji, se nenehno izobražuje in sodeluje pri likovno vizualnih projektih. Dela na področju abstraktne umetnosti kot slikarka, kiparka in grafičarka. Pogosto razstavlja, njena dela so vključena v javne zbirke.

Barbara Demšar

Terra Mystica, 2023, akril in kolaž na platnu / acrylic and collage on canvas, 100 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Barbara Demšar (1969, Kranj). Diplomirala je leta 1997 iz likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani (Herman Gvardjančič). Študijsko se je izpopolnjevala v Cité internationale des arts Pariz (2001, 2018), Vermont Studio Center, Johnson, Vermont, ZDA (2002) in Art Hub Studios, ki promovira umetniške kulturne izmenjave in inovacije v Abu Dabiju, ZAE (2017). Med pomembnejšimi nagradami sta štipendija Fundacije Pollock Krasner, New York (2017) in štipendija Fundacije Gottlieb, New York.

Tina Drčar

Ritual, 2022, kolaž / collage, 87 × 117 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Tina Drčar (1977, Celje). Leta 2004 je pri profesorju Marku Butini in profesorici dr. Tanji Mastnak diplomirala na Visoki strokovni šoli za risanje in slikanje v Ljubljani. V študijskih letih od 2001 do 2005 je delovala v slikarskem tandemu z Binetom Skrtom (murali: *Mala šola*, *Mrtvaški ples*, *Apokalipsa*, *Vnebovzetje*). Leta 2021 je na Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj, *Urbani pejzaž* prejela priznanje mednarodne žirije. Živi v Ljubljani, ustvarja pa v AKC Metelkova mesto.

Matjaž Duh

Distopija: kdo? / Dystopia: Who?, 2023, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 75 × 115 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Matjaž Duh (1957, Maribor). Po študiju likovne vzgoje in likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Mariboru je magistriral na Pedagoški fakulteti Sveučilišta na Reki ter doktoriral na Pedagoški fakulteti na Univerzi v Ljubljani. Je redni profesor za specialno didaktiko na področju likovne umetnosti na PF v Mariboru. Njegov zgodnejši ustvarjalni cikel so predstavljali opusi unikatnih grafik in računalniške grafike, zdaj se posveča slikarstvu. Je dobitnik več nagrad. Živi in ustvarja v Mariboru.

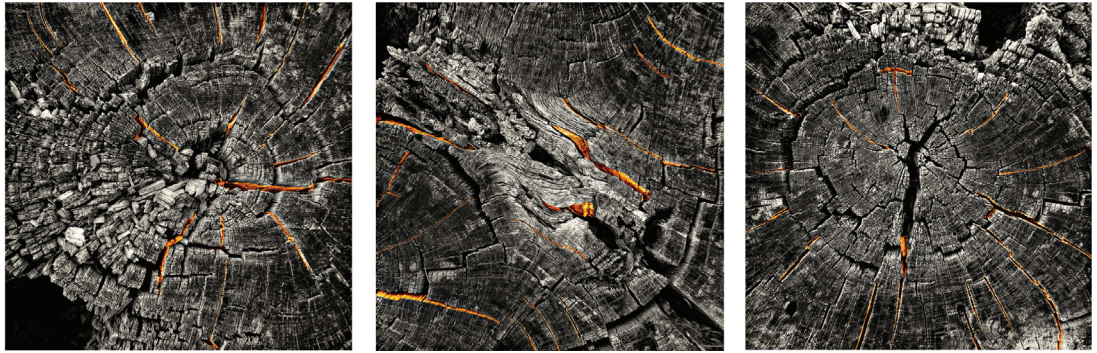
Aleksandra Farazin Ipek

Aleksandra Ipek Farazin (1981, Ptuj). Diplomirala je na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru, na Oddelku za likovno umetnost (Oto Rimele), na področju vizualne in konceptualne umetnosti. Po diplomi se je dodatno izobraževala na Finskem (HSS 2011 – Collective Paintings Workshops; Teemu Mäki in Sampsa Indrén). Deluje na področju sodobne vizualne in intermedijske umetnosti, od risbe do novih medijev, foto, video kolažev, land- in bio arta, intermedijskih instalacij, hiperrealističnega slikarstva. Živi in ustvarja v Istanbulu.

Svet na novo / A World Remade, 2023, olje, akril na platnu / oil, acrylic on canvas, 30 × 40 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Andrej Furlan

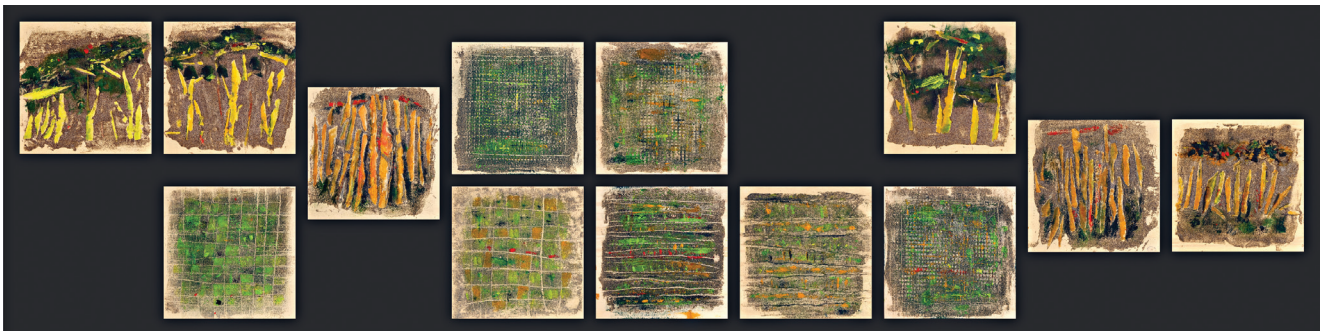

Kintsugi I-III (triptih / triptych), 2023, fineart fototisk na brezislinskem bombažnem papirju / fineart photo print on acid-free cotton paper, 50 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Andrej Furlan (1966, Trst). Zaključil je študij ohranjanja kulturne dediščine na univerzi v Vidmu, Italija. Je strokovni sodelavec na Umetnostno zgodovinskem inštitutu Franceta Steleta ZRC SAZU, kjer se ukvarja z dokumentacijo, fotografijo in oblikova-

njem publikacij in razstav. Kot učitelj veččin poučuje fotografijo na Oddelku za umetnostno zgodovino na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru. Je član Kulturnega društva za umetnost KONS iz Trsta. Živi in ustvarja v Ljubljani in Križu pri Trstu.

Irena Gajser

Amazonija nekoč in danes (poliptih) / Amazonia Past and Present (polyptych), 2022, mešana tehnika na lesu (vulkanski granulati, akril) / mixed media on wood (volcanic granules, acrylic), 50 × 200 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Irena Gajser (1960, Maribor). Diplomirala je na Visoki šoli za risanje in slikanje (Darko Slavec), kjer je končala tudi magistrski študij (Matic Kos). V času 2011–2019 je predsedovala Društvu likovnih umetnikov

Maribor. Sodelovala je pri EPK 2012 – *Show Your Hope*, v koprodukciji s Forumom Ljubljana, projekt Evropske prestolnice mladih – Sinergija generacij. Živi in ustvarja v Mariboru

Klementina Golija

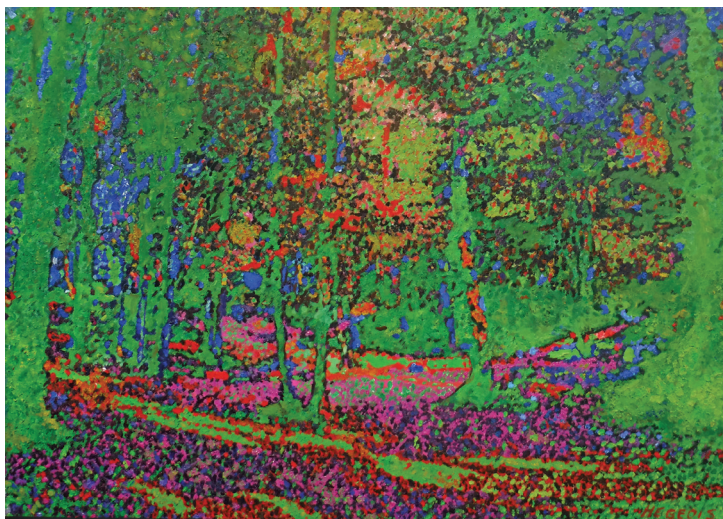

So Near, so Far (diptih / diptych), 2019–2023, mešana tehnika, platno, kolaž / mixed media, canvas, collage, 100 × 140 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Klementina Golija (1966, Jesenice). Leta 1990 je diplomirala iz slikarstva na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu (Glaucio Baruzzi, Giuseppe Maraniello). Na ALUO v Ljubljani je magistrirala iz grafike (Lojze Logar, 1993) in iz slikarstva (Gustav Gnamuš, 1995). Leta 2016 je na UL pridobila priznanje pomembnih umetniških del, leta 2017 še naziv docentka za področje slikarstva. Leta 2021 so ji na Societe Academique Arts Sciences Lettres v Parizu podelili bronasto medaljo za ustvarjalno delo in širjenje kulture med narodi.

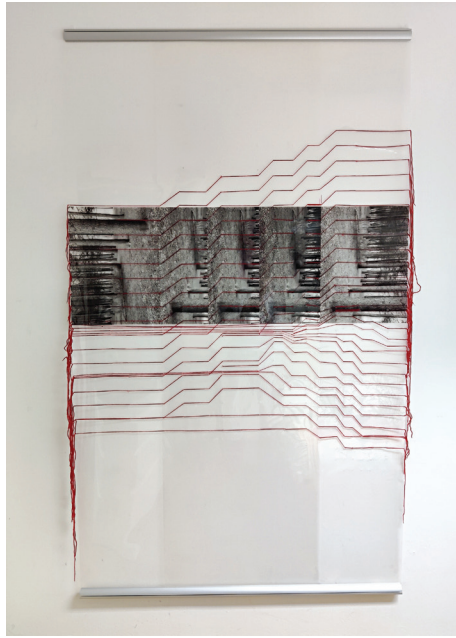
Martina Hegediš

Martina Hegediš (1965, Novo mesto). Leta 2010 je opravila magisterij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Istega leta je na Filozofski fakulteti v Ljubljani opravila andragoško-pedagoško specializacijo. Leta 2013 je opravila strokovni izpit za poučevanje in pozneje pridobila tudi strokovni naziv mentorica. Leta 2015 je svoje izobraževanje nadgradila z magisterijem na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer Likovna pedagogika. Tako mladino kot odrasle poučuje likovni pouk in umetnost.

Pomlad / Spring, 2022, olje na platnu / oil on canvas, 65 × 49 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Svetlana Jakimovska Rodić

Prešita pokrajina / Stitched Landscape, 2022, nit na fotografiji / thread on photo, 300 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Svetlana Jakimovska Rodić (1965, Kumanovo, S. Makedonija). Leta 1990 je diplomirala iz slikarstva na Akademiji likovnih umetnosti v Skopju (Dimitrij Malidanov). Iste-ga leta je vpisala podiplomski študij grafike na ljubljanski ALUO in ga končala leta 1992 (Lojze Logar). Za projekt *Made in Forest / Narejeno v gozdu*, ki ga je predstavila v Lapidariju Galerije Božidar Jakac, je leta 2019 prejela nagrado Ivane Kobilca za aktualno produkcijo. Živi in dela v Ljubljani.

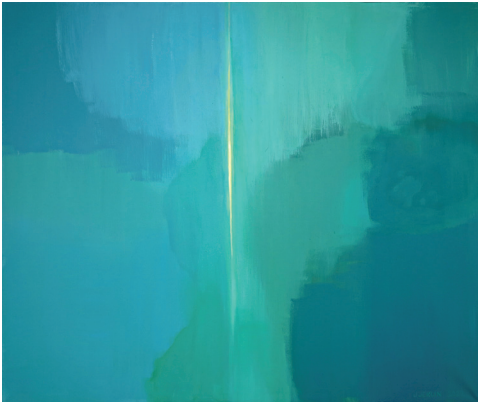
Lea Jazbec

Lea Jazbec (1979, Kranj). Diplomirala in magistrirala je pri profesorju Gaetanu Mainentiemu na Accademia di Belle Arti v Benetkah (Italija). Navdih črpa iz opazovanja narave, človekovega stanja in dojemanja, medtem ko svetlobo, eksperimentiranje in preizkušanje meja znanega ter vidnega določajo in usmerjajo njene produkcijske odločitve. Pri svojem delu in projektih načrtno prehaja med mediji ter jih med seboj povezuje. Različni mediji so tako sredstva, s katerimi umetnica oblikuje in sestavlja prostorsko specifična ter prostorsko pogojena dela in organizme – svetlobne, zvočne in video instalacije. Živi in deluje med Italijo in Slovenijo.

Št. 1904, Y: 455200, X: 82080, »Metulj – Razdeljena Metamorfoza« / No. 1904, Y: 455200, X: 82080, "Butterfly – Split Metamorphosis", 2019, ročni grafični tisk – odtis / hand graphic printing – print, 250 × 250 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Jolanda Jeklin

Diptik, Izvor Ljubezni in Vesolja (diptih) / Diptik, The Origin of Love and the Universe (diptych), 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 200 × 240 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Jolanda Jeklin (1976, Ljubljana). Diplomirala je iz slikarstva (Antonij Fałat) na Evropski akademiji za likovne umetnosti v Varšavi, kjer je leta 2011 opravila specialko iz grafike (Ryszard Osadczyj). Nato je vpisala magisterij na Poljskojaponskem inštitutu za informacijsko tehnologijo v Varšavi – Umetnost novih medijev (2011–12). Leta 2015 je magistrirala iz slikarstva (Stanislaw Kortyka, Norman Smužniaka) na Inštitutu za likovno umetnost v Zeloni Gori. Več kot 20 let deluje med Varšavo in Ljubljano.

Boris Jesih

Obliži / Bandages, 2017, jajčna tempera, grundiran papir / egg tempera, coated paper, 96 × 70 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Boris Jesih (1943, Škofja Loka). Leta 1966 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in leta 1986 pri prof. Zoranu Didku na slikarski specialki. V grafičnih tehnikah se je izpopolnjeval na Visoki šoli za upodabljajočo umet-

nost v Berlinu. Do leta 2009 je bil redni profesor za grafiko, risanje in slikanje na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Za svoje delo je prejel 24 domačih in mednarodnih nagrad. Leta 1980 je prejel nagrado Riharda Jakopiča.

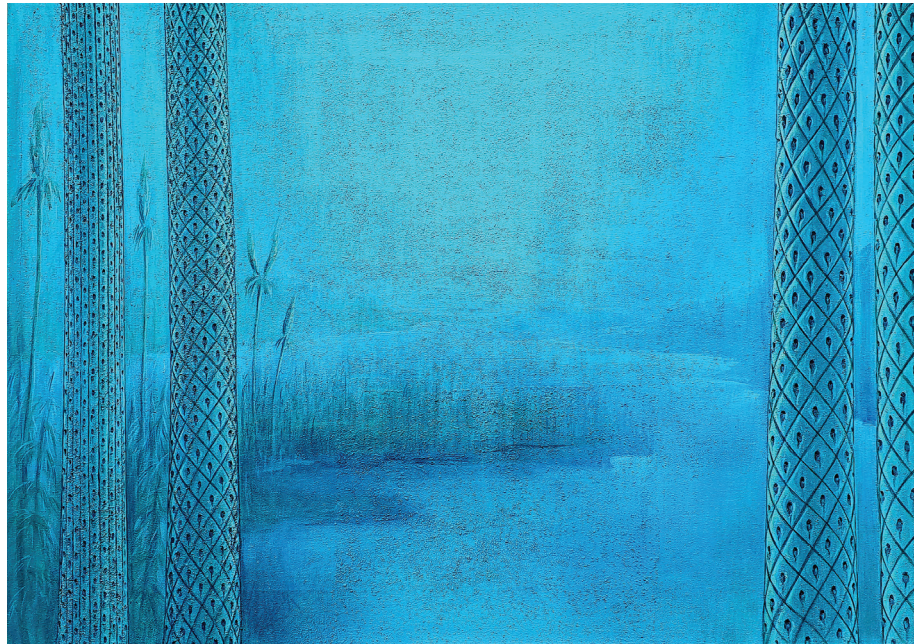
Robert Jurak

Pintovec 1 / Willow Tree 1, 2022, varjeno železo / welded iron,
190 × 65 × 30 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim
dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Robert Jurak (1967, Logarovci, Križevci pri Ljutomeru). Je kipar, oblikovalec kovin, ki ima svojo kovačnico in ki svojo gospodarsko dejavnost vedno znova dopolnjuje z umetniškim delom. Je tudi ustvarjalec pogosto družbenokritičnih kulturnih dogodkov in performansov. S svojim delom briše mejo med gospodarsko obrtno dejavnostjo, kreativnimi industrijami, rokodelstvom in umetniškim ustvarjanjem.

Barbara Jurkovšek

Karbonska pokrajina / Carbonic Landscape, 2022, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 70 × 105 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Barbara Jurkovšek (1981, Ljubljana). Leta 2006 je diplomirala in leta 2009 magistrirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Metka Krašovec). Izpopolnjevala se je na Accademia di Belle Arti di Lecce v Italiji. Od leta 2009 je samozaposlena v kulturi. Deluje na področju slikarstva, kiparstva, grafike, kaligrafije in znanstvene ilustracije. Ukvarja se z raziskovanjem meja med umetnostjo, znanostjo in kičem. Navdih za svoja dela pogosto črpa iz zoologije, botanike, paleontologije in evolucije sodobnega človeka.

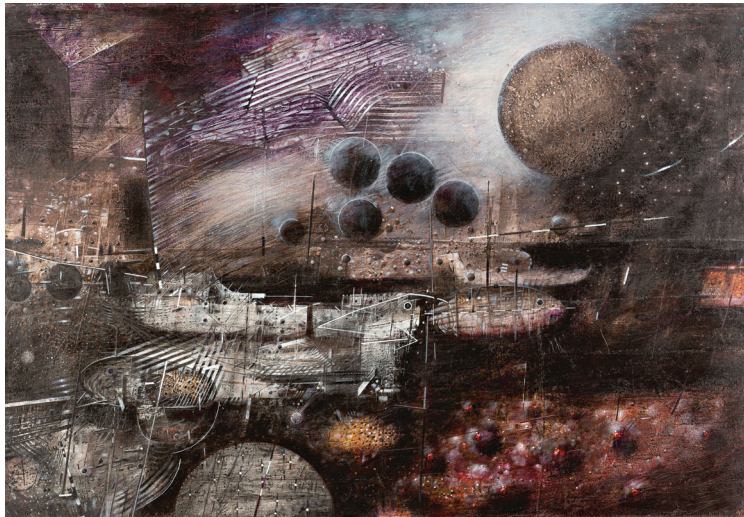
Barbara Kastelec

Barbara Kastelec (1976, Kranj). Leta 2001 je diplomirala iz slikarstva na ALUO UL (Emerik Bernard, Nadja Zgonik), kjer je leta 2004 magistrirala iz slikarstva (Gustav Gnamuš, Aleš Erjavec). Leta 2006 je pridobila status samostojnega kulturnega delavca. Njen opus obsega slikarstvo, ilustracijo, animacijo in video. V ustvarjanju že od leta 2001 raziskuje tematiko hrane, njene slike so polne simbolike, ki jo črpa iz fantastičnega nevidnega sveta narave, hkrati pa raziskuje tudi večplastno pomenskost predmetov, ki jih odsljuje. Živi in dela v Ljubljani.

Dogodkovno obzorje / Event Horizon, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 180 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Janko Kastelic

Hipnost v prostoru - LXXVI / Instancy in Space - LXXVI, 2021, akril na platnu / acrylic on canvas, 90 × 130 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Janko Kastelic (1953, Pivka). Slikarstvo je študiral zasebno. Leta 1984 je postal član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Od leta 1993 deluje kot samostojni kulturni delavec, slikar. V skoraj 50 letih likovnega delovanja je imel prek 90 samostojnih razstav – v Sloveniji, na Hrvaškem, v Italiji, na Nizozemskem, v Ameriki – in sodeloval na več kot 300 skupinskih razstavah ter se udeležil tudi okoli 80 likovnih delavnic. Za svoja dela je doma in v tujini prejel 31 nagrad, med drugim na Ex tempore v Piranu štirikrat Veliko odkupno nagrado. Leta 2013 je na istem Ex tempore dobil tudi Grand Prix ter v istem letu še nagrado Majskega salona ZDSLU. Živi in dela v Sežani ter Umagu.

Mateja Kavčič

Zatočišče / Haven, 2021, prostorska postavitve sestavljena iz materialov najdenih v naravi, krožna prostorska postavitve / spatial installation made of materials found in nature, circular spatial installation, 300 x 240 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Mateja Kavčič (1970, Novo mesto). Leta 1994 je diplomirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 1995 obiskovala slikarsko specialko. Leta 2007 je pridobila pedagoškoandragoško izobrazbo na Filozofski fakulteti UL. Od leta 1995 ima status samozaposlene v kulturi. Je vizualna umetnica na področjih slikarstva, risbe, grafike, prostorskih postavitve, land arta in restavratorstva. Med drugim je prejela priznanje Majskega salona 2011 in nagrado Ivane Kobilca za tekočo produkcijo 2021. Živi in ustvarja v Škofji Loki in v Galeriji Božidar Jakac v Kostanjevici na Krki.

Staš Kleindienst

Večerna vaja / Evening Rehearsal, 2020, olje na platnu / oil on canvas, 130 x 200 cm, foto / photo: z dovoljenjem Mestnega muzeja Ljubljana (MGML) / courtesy of City Museum of Ljubljana (MGML)

Staš Kleindienst (1979, Ljubljana). Staš Kleindienst je leta 2007 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, prav tam pa je leta 2009 tudi magistriral. Njegova dela so vključena v več zasebnih in javnih zbirk. Leta 2014 je prejel Nagrado skupine OHO in bil, med drugim, leta 2018 kurator razstave študentov z naslovom *12 razlogov za slikanje* v Galeriji ŠKUC. Leta 2019 mu je Univerza v Ljubljani podelila Priznanje pomembnih umetniških del. Živi in dela v Vipavi.

Kiki Klimt

Broken Firmament: Voda / Broken Firmament: Water, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 63 × 180 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Kiki Klimt (1971, Bačka Palanka). Leta 1992 se je vpisala na Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani in leto pozneje prejela Zoisovo štipendijo za nadarjene. Iz slikarstva je diplomirala leta 1997. Istega leta se je vpisala na podiplomski študij kiparstva (ALU) in zanj prejela štipendijo Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Magistrirala je leta 2000. Iz ilustracije in vizualne komunikacije je doktorirala leta 2009, ministrstvo za kulturo pa ji je v tistem letu dodelilo tudi štipendijo in atelje v Berlinu. Leto pozneje je pridobila naziv docent za področje ilustracije. Kar nekaj let je predavala na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani ter na Oddelku za vizualne komunikacije Fakultete za dizajn v Ljubljani, predavala pa je tudi na univerzah v tujini, v Istanbulu, Sofiji in Lizboni ter prisostvovala na mnogih konferencah in simpozijih.

Mitja Konić

Raslo je drevo II / A Tree Was Growing II, 2019–2020, akril, olje na platnu / acrylic, oil on canvas, 300 × 200 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Mitja Konić (1984, Slovenj Gradec). Študij slikarstva je zaključil na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, in sicer pod mentorstvom profesorjev Gustava Gnamuša in Jožefa Muhoviča. Leta 2012 je bil nagrajen z ugledno štipendijo za umetnike DAAD, v okviru katere je med letoma 2012 in 2014 opravljal podiplomski mojstrski študij na Akademiji za likovno umetnost v Dresdnu. Njegov mentor je bil profesor za interdisciplinarno in eksperimentalno slikarstvo Christian Sery. V Dresdnu je ostal še nekaj let po zaključku magistrskega študija, nato pa se je preselil v bavarsko prestolnico, v München, s katero še vedno ohranja vezi. Leta 2022 se je vrnil v domače Velenje. V letošnjem letu je bil nagrajen s priznanjem Richarda Jakopiča.

Žiga Korent

Neskončna ljubezen – narava (kvadriptih) / Infinite Love – Nature (quadriptych), 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 30 × 120 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Žiga Korent (1984, Ljubljana). Diplomiral je na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, smer oblikovanje tekstilij in oblačil (Marija Jenko). Izpopolnjeval se je na Univerzi na Dunaju – smer kognitivna znanost, kjer se je posvečal predvsem teoriji obli-

kovanja. Svoje delo redno razstavlja na skupinskih in samostojnih razstavah (Galerija DLUL, Layerjeva hiša, Galerija 19, ...). Leta 2020 sta bili dve njegovi deli vključeni v umetniško zbirko MZZ Slovenije Novi val / New wave. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Marko A. Kovačič

Marko A. Kovačič (1956, Ljubljana). Diplomiral in končal specialko za kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Je ustanovni član Gledališča Ane Monro (1981–1991), skupine R IRWIN S (1983–1985) in skupine Zlati kastrioti (od 2000). Kot samostojni polimedijski in interdisciplinarni umetnik se ukvarja s performansom, skulpturo, z instalacijami, videom, glasbo, s filmom in teatrom. Za svoje delo je leta 1987 prejel nagrado Zlata ptica in leta 1994 Zupančičevo nagrado mesta Ljubljana. Živi in dela v Ljubljani ter Trbovljah.

Vidra / Otter, 2019, varjeno železo / welded iron,
123 × 106 × 136 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim
dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Pšenica Kovačič

Počivaj, kot dihur / Rest, Like a Ferret, 2022, finelinerji, flomastri, tuš, A3 / fineliners, felt-tip pens, ink, A3, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Pšenica Kovačič (1981, Ljubljana). Je diplomirana slikarka, ki nadaljuje podiplomski študij slikarstva na Visoki šoli za risanje in slikanje (Huiqin Wang), posveča se predvsem ilustraciji. Diplomirala je tudi na ALUO iz oblikovanja vizualnih komunikacij na temo stripa in živalske problematike. Od leta 2011 ima status samostojne kulturne delavke. Živi in dela v Ljubljani.

Brigitte Kranz

Listje upanja / Leaves of Hope / Laub der Hoffnung, 2022, mešanje pigmentov na platnu / mixing of pigments on canvas, 100 × 140 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Brigitte Kranz (1961, Knittelfeld, Avstrija). Končala je Šolo za umetno obrt na Ortweinplatzu v Gradcu in nato študirala na Svobodni akademiji za umetnost in filozofijo na Koroškem, kjer je diplomirala z mojstrskim tečajem. Umetnica od leta 1992 živi in dela v Celovcu. Je članica Likovnega društva Koroške in Strokovnega društva koroških likovnih ustvarjalcev.

Boštjan Lapajne

Rdeča razpoka / A Red Crack, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 25 × 20 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Boštjan Lapajne (1972, Ljubljana). Diplomiral je leta 1998 na ALUO v Ljubljani, smer slikarstvo (Bojan Gorenec). Tam je leta 2006 tudi magistriral iz videa (Srečo Dragan). S svojim delom, ki zajema slikarstvo in predvsem video, dopolnjuje scenske in galerijske prostorske postavitve, sodeluje pa tudi pri umetniških projektih televizije in gledališča. Materiali, ki jih uporablja, so največkrat prosojni, od stekla, PVCja, epoksidne smole ... Živi in dela v Ljubljani.

Nuša Lapajne

Razpadanje / Decay, 2023, žgana glina, akril / fired clay, acrylic, 130 × 70 × 70 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Nuša Lapajne (1970, Ljubljana). Slikarstvo je študirala na ALUO v Ljubljani, leta 1995 je diplomirala (Janez Bernik) ter leta 1998 zaključila slikarsko specialko (Andrej Jemec). Deluje na področju ambientalnih postavitev in instalacij. S keramičnimi sestavljenimi kompozicijami je sodelovala na vrsti mednarodnih razstav. Njena dela so uvrščena v več muzejskih zbirk (Casoria, Italija, Changchun, Kitajska, Mark Rhotko Art Centre, Latvija). S keramiko se ukvarja od leta 2013. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Irena Majcen

Irena Majcen (1948, Maribor). Diplomirala je leta 1972 na ALUO v Ljubljani (Maksim Sedej). V letih 1972–77 je delovala kot likovna urednica založbe v Ecovillage Findhorn na Škotskem. Ilustrira za različne slovenske založbe, njene ilustracije so vključene v zbirko ilustracij Šivčeve hiše v Radovljici. Je med iniciatorji *Slovenskega bienala ilustracije* v Ljubljani, kjer še vedno sodeluje, leta 1995 pa je prejela plaketo Hinka Smrekarja. Delovala je tudi kot likovna pedagoginja. Živi in dela v Ljubljani.

Pastorala 1 / Idyll 1, 2020, akril na platnu / acrylic on canvas, 80 × 120 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Sladana Matić Trstenjak

Sladana Matić Trstenjak (1985, Doboj, BiH). Leta 2010 je diplomirala iz slikarstva na Akademiji likovnih umetnosti na Širokom Brijegu, Univerza Mostar, BiH (Antun Boris Švaljk). Njena likovna govorica je kombinacija sveže, ekspresivne, poslikane površine in risbe v obliki čačkarije, katere orisani trakovi (kolaži) segajo in izstopajo iz slike. Živi in ustvarja v Mariboru.

Osamitev v rožnatem in zelenem / Isolation in Pink and Green, 2023, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 108 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Petja Novak

Petja Novak (1994, Ljubljana). Leta 2022 je na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, smer Grafika, zaključila svoj drugi magistrski program, leta 2020 pa je magistrirala iz kiparstva. Udeležuje se mednarodnih simpozijev in kolonij doma ter v tujini. Je prejemnica Prešernove nagrade UL ALUO (2021) in fakultetne nagrade za izjemne študijske dosežke pri predmetu Kiparstvo in sodobne umetniške prakse I (2017). Njeno umetniško delo *Koralni svet* je bilo leta 2019 uvrščeno v zbirko v umetniškem muzeju Iași, Chivșinău, Romunija. Živi in ustvarja v Ljubljani.

It Just Happens, 2021, kolografija / collagraphy, 52 × 36 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Zoran Ogrinc

Čudežno polje / Miraculous Field, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas, 100 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Zoran Ogrinc (1956, Maribor). Leta 1980 je diplomiral iz slikarstva na Pedagoški akademiji v Ljubljani (Miloš Požar) in iz kiparstva (Boštjan Putrih). 1987 se je grafično izpopolnjeval pri prof. Walterju Domnu v Center de Recerca Graphica v Barceloni. Za svoje slikarsko in grafično delo je med drugim leta 1998 prejel nagrado DLUM, leta 2016 pa nagrado ZDSLU na *Mednarodnem bienalu akvarela Castra* v Ajdovščini. Živi in ustvarja v Slovenj Gradcu.

Marko Pak

D, 2023, fotografija, digitalni tisk / photography, digital printing, 68 × 88 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Marko Pak (1971, Maribor). V letih od 2000 do 2003 je deloval v MKC Maribor, kjer je vodil Galerijo Media Nox. Je član ZDSLU in DLUM, s katerim strokovno sodeluje od leta 2000 kot organizator razstav, recenzent, kurator in kipar. Fokus njegovega ustvarjanja so skulptura, objekti, fotografija in prostorske postavitve. Živi in ustvarja v Mariboru.

Metka Pepelnak

Hologram - List XII / Hologram - Leaf XII, 2020, slikanje z reciklirano papirno pulpo, platno / painting with recycled paper pulp, canvas, 100 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Metka Pepelnak (1966, Kresnice). Leta 2002 je diplomirala iz likovne umetnosti na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in nato še iz slikarstva (Zdenko Huzjan, Črtomir Frelj). Študijsko se je izpopolnjevala v Parizu. Od zaključka študija deluje na področju slikarstva, grafike, oblikovanja in recikliranja papirja po alkimističnem latinskem načelu *solve et coagula* – razbij in sestavi. To je rdeča nit njenega likovno raziskovalnega dela, ki združuje različna likovna področja. Vključena je tudi v društvu IAPMA, ročnih izdelovalcev papirja v svetu.

Anja Podreka

Mapiranje spominov; Sava, Savski otok Kranj (Zvočni sprehod) / Mapping Memories; Sava, Savski Otok Kranj (Sound walk), 2021, zvočni performans – sprehod, zvočni posnetki in fotografije / sound performance – walk, sound recordings and photos, 24', foto / photo: Maša Pirc, Layerjeva hiša Kranj / Layer House Kranj

Anja Podreka (1987, Ljubljana). Iz likovne pedagogike je diplomirala na Pedagoški fakulteti v Ljubljani (2013), študij scenografije pa je zaključila na Visoki šoli za umetnost v Utrechtu. Leta 2011 je svojo izobrazbo dopolnila tudi s trimesečno izmenjavo na Severnem Irskem. Leta 2014 je prejela nagrado Primavera DLUM. Pripravila je dve samostojni in sodelovala na več skupinskih razstavah, kjer se je, med drugim, predstavljala s svojimi zvočnimi sprehodi. Kot samozaposlena v kulturi vodi ustvarjalne delavnice v Pionirskem domu in poučuje likovno umetnost na OŠ Danile Kumar.

Luka Popič

Luka Popič (1956, Slovenj Gradec). Leta 1980 je diplomiral iz likovne pedagogike v Mariboru. Zaposlen je na Tretji OŠ v Slovenj Gradcu. Ukvarja se s slikarstvom in grafiko. Je večkratni dobitnik nagrad na ex-temporih in na grafičnih bienalnih v Raciborzu (Poljska), trienalu v Vilni (Litva), Tokiju (Japonska), na *Bienalu akvarela v Ajdovščini* in na *1. Mednarodnem bienalu likovne vizije* v Novem Mestu. Je slikar in grafik, ki se spogleduje z ameriški abstraktnimi ekspresionisti, raziskuje barvo, prostor, čas in formo.

Kam so šle vse rožice 1 / Where Did All the Flowers Go 1, 2023, akril, tuš, svinčnik, oglje, kolaž na platnu / acrylic, ink, pencil, charcoal, collage on canvas, 147.5 × 114.5 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Gregor Pratneker

Mož s palico / Man with a Stick, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 100 × 120 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Gregor Pratneker (1973, Maribor). Leta 2006 je diplomiral iz likovne umetnosti na Pedagoški fakulteti v Mariboru (Marjeta Ciglenčki, Anka Krašna). Leta 2012 je magistriral na ALUO v Ljubljani (Jožef Muhovič, Zmago Lenardič). Leta 2013 dobi nagrado Majskega salona ZDSLU. Od leta 2014 redno razstavlja na treh pomembnih pariških salonih – *Jesenski salon*, *Salon lepih umetnosti* in *Salon francoskih umetnikov*. Leta 2019 je na *Salonu lepih umetnosti* v Louvru prejel nagrado Eugene Boudin in leta 2020 na *Salonu francoskih umetnikov* v Grand Palace nagrado Mention. Živi in dela v Mariboru.

Apolonija Simon

Brez naslova / Untitled, 2022, jajčna tempera, olje na platnu / egg tempera, oil on canvas, 200 × 300 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Apolonija Simon (1967, Brežice). Diplomirala je leta 1990 iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Andrej Jemec, Jožef Muhovič). Med študijem je prejela študentsko Prešernovo nagrado (1989) in nato končala še specialistični študij slikarstva (1995). Med letoma 1994 in 1997 je bila asistentka stažistka za risanje in slikanje pri profesorju Jemcu na ALUO v Ljubljani. Od leta 1999 poučuje risanje in slikanje na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Leta 2021 je prejela nagrado Majskega salona ZDSLU.

Alenka Spacal

Alenka Spacal (1975, Ljubljana). Je pisateljica, ilustratorica in pravljíčarka. Diplomirala in magistrirala je iz filozofije ter doktorirala iz sociologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Deluje pod okriljem Bajalke, zavoda za založništvo in umetnost pripovedovanja, Maribor. Ukvarja se z ustvarjanjem avtorskih slikanic. Med drugim se je samostojno predstavila v Galeriji Alkatraz, v Galeriji Instituta »Jožef Stefan«, V Galeriji Krka v Novem mestu. Redno razstavlja tudi na ilustratorskih bienalih v tujini (v Zagrebu, Beogradu in Bratislavi). Leta 2022 je na 3 × 3 International Illustration Awards 2022 prejela Častno omembo v kategoriji Objavljene knjige za ilustracije iz slikanice *Modre ptíče misli*. Za ilustracije iz slikanice *Fizolčica beži pred fizolovo juho* je prejela nagrado na iJungle Illustration Awards 2022 Winners.

Masks from the picture book Plasticinia and a Newspaper, 2022, akvarel in akril / watercolor and acrylic, 27 × 52 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Zoran Srdić Janežič

Avtonomno kopensko vozilo za pridobivanje uhajajočega metana kot energetskega vira za degradirana področja, Opus: Krajn(e) prihodnje solidarnosti: Umetniški odgovor na okoljsko krizo v prihodnosti / An autonomous land vehicle for capturing leaking methane as an energy source for degraded areas, Oeuvre: Landscape(s) of future solidarity: an artistic response to the future environmental crisis, 2023, maketa, 3D print, ročno vezana knjiga / model, 3D print, hand-bound book, 21 × 21 × 1 cm (book), 30 × 30 × 12 cm (statue), foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Zoran Srdić Janežič (1974, Kranj). Kot oblikovalec lutk, kipar in tehnolog scenskih materialov, lutkovnih tehnik in tehnologij ter scenskega oblikovanja je zaposlen v Lutkovnem gledališču Ljubljana. S kiparskimi in mehatronskimi instalacijami, v katere pogosto vključuje gibalne mehanizme, živalske oblike in za kiparstvo neobičajne organske materiale, samostojno deluje na področju sodobne umetnosti. Ukvarjal se je tudi s kiparskimi sprehodi, risbo, grafiko in knjigami umetnika. Je avtor številnih samostojnih in skupinskih razstav v Sloveniji. Prav tako je avtor spomenika ob 100. obletnici priključitve Prekmurja in združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Živi in dela v Ljubljani.

Lucija Stramec

Strašilo ob reki / Scarecrow by the River, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas 130 × 110 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Lucija Stramec (1978, Slovenj Gradec). Leta 2004 je diplomirala iz slikarstva (Zmago Jeraj) in leta 2016 zaključila magisterij umetnosti (Herman Gvardjančič) na ALUO v Ljubljani. V letih 2008/2009 se je pedagoškoandragoško izobraževala na Pedagoški fakulteti UM. Rezi-denčno je bivala v Gradcu (Cultural City Network Graz, Avstrija, 2008), Parizu (Cité Internationale des Arts, 2011 in 2015) in Freisingu (Schafhof – Europäisches Künstlerhaus Oberbayern, Nemčija, 2014). Kot samozaposlena v kulturi živi in ustvarja v Mariboru.

Maja Šivec

Šepet vetra / The Whisper of the Wind, 2022, digitalna fotografija / digital photograph, 30 × 30 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Maja Šivec (1975, Slovenj Gradec). Po študiju na Ekonomskoposlovni fakulteti v Mariboru (2001) se je posvetila kreativni fotografiji. Leta 2009 je ob delu na Pedagoški fakulteti v Mariboru vpisala Likovno umetnost in leta 2013 diplomirala iz likovne pedagogike. Serijo fotografij aktov bodočih mamc *Novo življenje* je predstavila v KGLU v Slovenj Gradcu (2010), s Sandro Požun je pripravila razstavo *Kontrasti* v Galeriji mesta Ptuj (2019), leta 2021 je razstavljala v Seulu v Južni Koreji.

Lučka Šparovec

Boomerang, 2023, risba na papirju (flomastri na papirju) / drawing on paper (felt-tip pen on paper), 125 × 97 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Lučka Šparovec (1984, Kranj). Leta 2010 je iz slikarstva diplomirala na Šoli za risanje in slikanje – Visoki strokovni šoli v Ljubljani. Magistrski študij slikarstva je nadaljevala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani. Je dobitnica študentske Prešernove nagrade ALUO UL za slikarstvo. Ukvarja se z risbo, slikarstvom in objekti. Živi in ustvarja na Bledu.

Nataša Tajnik Stupar

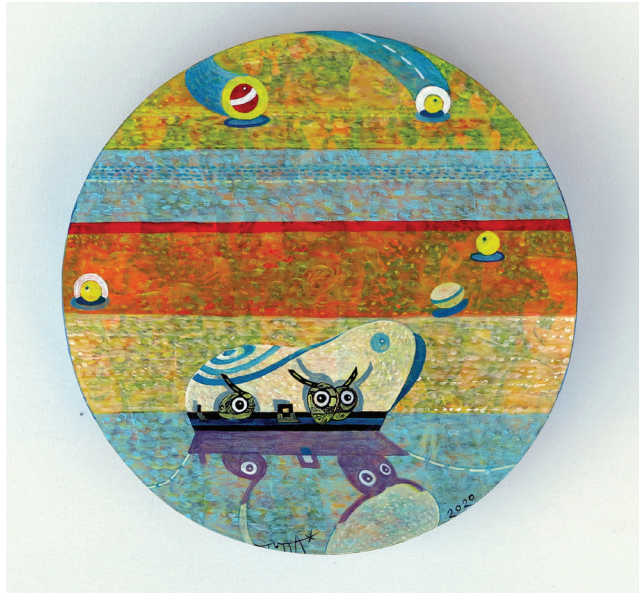

Nismo poslednji / We Are not the Last, 2023, freska na glineni plošči / fresco on a clay slab, 19 × 25 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Nataša Tajnik Stupar (1974, Slovenj Gradec). Po končani Gimnaziji Velenje (naravoslovno-matematična smer) je začela študirati na slikarskem oddelku Akademije za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1999 diplomirala pri prof. Gustavu Gnamušu in prof. dr. Jožetu Muhoviču ter nato leta 2002 tam tudi končala magistrski študij. Od leta 2002 je samostojna ustvarjalka v kulturi in mladinska likovna pedagoginja, med drugim tudi na Umetniški gimnaziji Šolskega centra Velenje. Živi in ustvarja v Velenju.

Klavdij Tutta

Klavdij Tutta (1958, Postojna). Študiral je na ALUO v Ljubljani in diplomiral iz grafike leta 1982, po-diplomski študij grafike je zaključil leta 1984 (oboje Bogdan Borčič). V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture, naziv častnega občana MO Nova Gorica, nagrado kritike na Utazu Art Award, Kagawa na Japonskem, Prešernovo plaketo MO Kranj ter kositrno medaljo in priznanje Societe Arts Sciences Lettres v Parizu. Že celo desetletje organizira letni *Mednarodni festival likovne umetnosti v Kranj – ZDSLU*. Dela in živi v Novi Gorici in Kranju.

Mediterranski vrtovi in regata v laguni / Mediterranean Gardens and a Regatta in the Lagoon, 2020–2023, akril in kolaž na leseni podlagi / acrylic and collage on wood, 9 × 2r 35 cm (posamezna / each), foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Joanna Zajac Slapničar

Trenutek / Moment, 2023, mešana tehnika / mixed media, 100 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Joanna Zajac Slapničar (1973, Katowice, Poljska). Leta 2004 je diplomirala iz slikarstva (Piotr C. Kowalski) na Akademiji za likovno umetnost v Poznanju na Poljskem. Leta 2003 je preko programa CEE-PUS študirala na ALUO v Ljubljani, na Oddelku za grafiko. Leta 2016 je magistrirala iz videa na ALUO. Sodelovala je na *Slovenskem bienalu ilustracij* (2012, 2016, 2021) in na *XXV. Bienalu ilustracij* v Bratislavi, Slovaška (2015). Živi in dela na Poljskem in v Sloveniji.

Marko Zelenko

Mar Morto / Mrtvo Morje / Dead Sea, 2021, patiniran kamen / patinated stone, 40 × 15 × 15 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Marko Zelenko (1982, Koper). Klesanja se je začel učiti pod mentorstvom Aleša Pirnata v Kiparskem ateljeju Janeza Pirnata na Siparju (HR). Leta 2010 je pri prof. mag. Juretu Smoletu diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Sodeloval je na mnogih skupinskih razstavah, projektih in simpozijih v Sloveniji ter v tujini. Zadnja leta sodeluje z Restavratorskim centrom v Ljubljani, Oddelkom za kamen. Živi in dela v Izoli.

Ljubica Zgonec Zorko

Ljubica Zgonec Zorko (1953, Beograd). Diplomirala je na Višji šoli za socialno delo v Ljubljani. Pozneje je opravila šolanje za mentorje HTBL Ortweinschule v Gradcu. Je članica društva keramikov in lončarjev Ljubljana, KID keramikov in lončarjev Podravja Majolika. Na področju keramike se je strokovno izpopolnjevala na raznih delavnicah, kolonijah in seminarjih priznanih domačih ter tujih ustvarjalcev. Sodelovala je na več skupinskih in samostojnih razstavah doma ter v tujini. Za svoja dela je tako doma kot v tujini prejela številne nagrade in priznanja. Živi in ustvarja v Slovenski Bistrici.

Srce sveta / Heart of the World, 2022, keramika, delno glazirana žgana glina, redukcijska peka / ceramics, partially glazed fired clay, reduction firing, 60 × 33 × 15 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

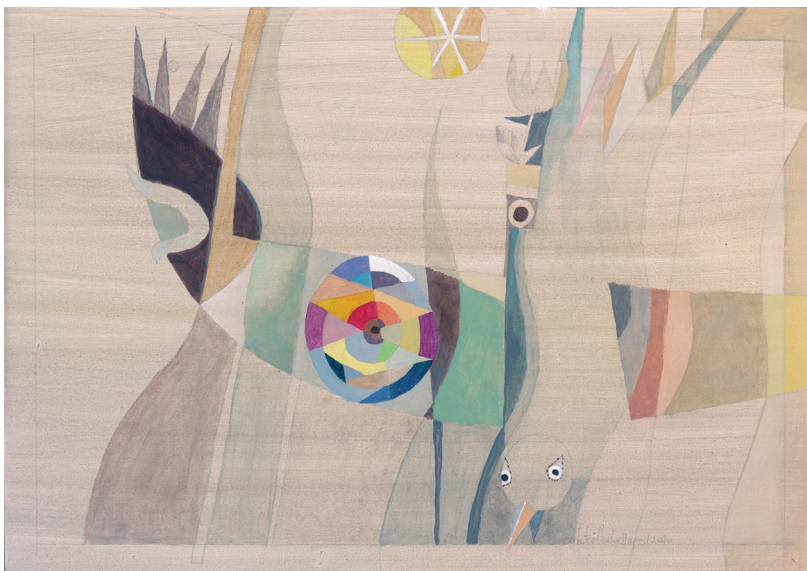
Iztok Bobić

Rdeča sled / The Red Trail, 2022, mešana tehnika na lesu / mixed media on wood, diameter 60 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Iztok Bobić (1975, Šempeter pri Novi Gorici). Po končani srednji šoli v Novi Gorici se je vpisal na študij na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani, kjer je leta 2002 diplomiral pri prof. Darku Slavcu. Sodeloval je na skupinskih razstavah ter na likovnih delavnicah in kolonijah. Ukvarja se s slikarstvom, lutkarstvom, sceno poslikavo in scenografijo. Kot oblikovalec lutk in tehnolog je zaposlen v Lutkovnem gledališču Ljubljana. Živi in ustvarja v Novi Gorici in Ljubljani.

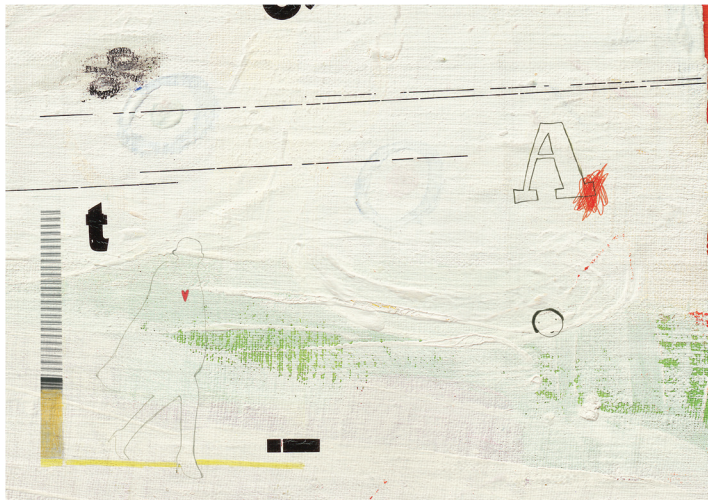
Peter Ciuha

Mali planet / Little Planet, 2020, akril na platnu / acrylic on canvas, 35 × 50 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Peter Ciuha (1968, Ljubljana). Iz slikarstva je diplomiral leta 1992 (Janez Bernik), grafično specializacijo je dokončal leta 1997 (Lojze Logar), naredil magisterij umetnosti leta 2001 in magisterij iz videa leta 2016 (Srečo Dragan), vse na ALUO Ljubljana, leta 2011 je pridobil priznanje pomembnih umetniških del na UL. Od leta 2018 je docent vizualnih umetnosti in oblikovanja na Univerzi na Primorskem v Kopru. Dela na področju računalniške grafike, živi v Komnu.

Andreja Čeligoj

Misli / Thoughts, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 60 × 90 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Andreja Čeligoj (1976, Ljubljana). Diplomirala (2001) je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je na Oddelku za vizualne komunikacije tudi magistrirala (2004). Leta 2002 je razstavljala v Louvru, Francija, s projektom *European Way Of Life*. Je ustanoviteljica in direktorica zasebne likovne šole art:tečaji (2001), ki mlade pripravlja na sprejemne izpite na likovnih akademijah, fakultetah in srednjih šolah pri nas ter v tujini. Živi in dela v Ljubljani.

Mojca Černič Pretnar

K4, 2022, oblikovanje z glinenimi svaljki, tolčeno s strukturiranim kamnom / designed with clay rolls, beaten with structured stone, 47 × 34 × 32 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Mojca Černič Pretnar (1955, Maribor). Mojca Černič Pretnar je rojena leta 1955 v Mariboru. Po selitvi v Ljubljano je pri prof. Janezu Berniku končala študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost (1980). Pri prof. Francetu Kokalju je končala še magistrski študij iz restavracije in konzervatorstva (1993). Od leta 2007 je samostojna ustvarjalka na področju keramike, slikarstva in kiparstva. Živi in dela v Ljubljani.

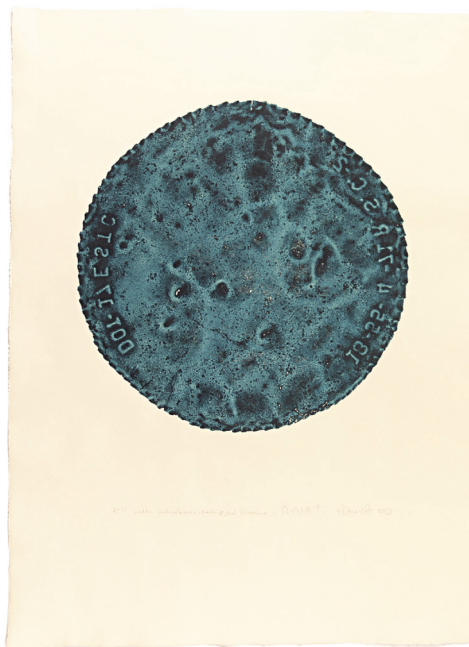
Miloš Dekić

GOMSOD XXI (diptih / diptych), 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 100 × 200 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Miloš Dekić (1953, Priština). Od leta 1986 živi in kot multimedijски umetnik ustvarja v Ljubljani. Področja njegovega delovanja so slikarstvo, grafika, risba, instalacije, asemblaži in fotografija. Za seboj ima 17 samostojnih razstav in več kot 100 skupinskih razstav doma ter v tujini. Sodeloval je na številnih likovnih kolonijah in simpozijih ter prejel 21 nagrad.

Vesna Drnovšek

Planet 2, 2023, globoki tisk / intaglio print, 106 × 78 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Vesna Drnovšek (1973, Trbovlje). Leta 1997 je diplomirala iz slikarstva na ljubljanski ALUO (Andrej Jemec), kjer je leta 2001 magistrirala iz grafike (Lojze Logar). Pri ustvarjanju grafik uporablja različne tehnike: jedkanico, lesorez, kolagrafijo. Umetnica, katere grafike visijo tudi v Albertini na Dunaju, znova odpira tej likovni zvrsti vrata pri nas, saj je grafika od leta 1955 dalje desetletja nosila slovensko likovno umetnost v svet. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Miha Erič

Izčrpanost / Exhaustion, 2021, lino print, 100 × 125 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Miha Erič (1991, Ljubljana). Diplomiral je kot oblikovalec vizualnih komunikacij – ilustracija leta 2013 na ALUO v Ljubljani. Dela na področju umetniške grafike, vodi grafične delavnice visokega tiska – linoreza, lesoreza, visokega bakroreza. Kljub digitalizaciji in novim medijem se ukvarja s tradicionalnimi grafičnimi tehnikami, pri katerih so potrebne koncentracija, umirjenost in meditacija. Z mag. Natalijo Šepul Erič je leta 2015 ustanovil Zavod za izobraževanje, umetnost, glasbo in kulturne dejavnosti Orbita.

Andreja Eržen

Vetrnica / Windmill, 2023, risba na platnu, ležaji, aluminij, beton / drawing on canvas, bearings, aluminum, concrete, 1,3 × 1,3 × 2,5 m, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Andreja Eržen (1969, Ljubljana). Diplomirala je iz slikarstva in likovne teorije na ALUO v Ljubljani (Franc Novinc, Jožef Muhovič). V svojih delih se ukvarja s percepcijo časa, od klasičnih slikarskih medijev do kinetičnih objektov, ki jih kot instalacije postavlja v javni prostor. Posveča se svetlobnim instalacijam, trenutno pa tudi instalacijam z vetrnicami. Živi in ustvarja v Kranju.

Pavel Florjančič

Pavel Florjančič (1947, Virlog). Obiskoval je Šolo za oblikovanje v Ljubljani (1962–1966), kjer je pri prof. Marku Šuštaršiču diplomiral na Oddelku za uporabno grafiko. Študij je nadaljeval pri prof. Francu Uršiču in prof. Marku Šuštaršiču na Pedagoški akademiji na Oddelku za likovno vzgojo. Po diplomi je poučeval likovno vzgojo v osnovni šoli. 1975 je pridobil status samostojnega kulturnega delavca, slikarja, in ga ohranil vse do upokojitve. Je predstavnik slikarskega fotorealizma in hiperrealizma. Živi in dela v Škofji Loki.

Tajdin kruh / Tajda's Bread, 2020, olje na platnu / oil on canvas, 45 × 70 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Irena Gayatri Horvat

Knjiga o Gaji / The Book of Gaia, 2023, mešana tehnika / mixed media, 60 × 65 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Irena Gayatri Horvat (1968, Zagreb). Iz slikarstva je diplomirala na ALUO v Zagrebu (Miroslav Šutej), kjer je končala tudi grafiko. V Sloveniji deluje na umetniškem področju od 2006. Naziv magistra umetnosti je pridobila leta 2008. Leta 2007 je prejela odličje hrvaške Olimpijske zveze kot prva ženska alpinistka, ki se je povzpela na Cho Oyu (8201 m). Za Dalaj Lamo je izdelala mandalo, ki mu jo je tudi osebno poklonila. Živi in ustvarja na Spodnjem Brniku, Cerklje na Gorenjskem.

Cvetka Hojnik

Cvetka Hojnik (1963, Murska Sobota). Diplomirala je na NTF UL, oddelek za tekstilstvo – oblikovanje tekstilij in oblačil (Darko Slavec). Študirala je tudi na ALUO. Z nalogo En Soph – Asemblaži in teksturiranje skozi fraktale kabale je magistrirala na Visoki šoli za risanje in slikanje. Ustvarja na področju abstraktnega slikarstva. Izpostavili bi nagrado na mednarodnem bienalu miniature v Rusu, Bolgarija. Leto 2022 je zaključila z dvema pomembnima nagradama, z nagrado in priznanjem na 4. mednarodnem bienalu del na papirju, Prijedor, Bosna in Hercegovina ter z nagrado na *Osten Bienalu 2022* v Skopju, Republika Severna Makedonija (Golden Osten Award). Živi in ustvarja v Lendavi.

Odtenki temine / Shades of Darkness, 2023, mešana tehnika / mixed media, 150 × 300 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Lara Ješe

Admiral skozi rajsko zaveso / Admiral through an Edenic Curtain, 2023, olje, srebro, vezanina in taksidermija na platnu / oil, silver, embroidery and taxidermy on canvas, 140 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Lara Ješe (1990, Kranj). Leta 2016 je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani magistrirala iz slikarstva, študijsko pa se je izpopolnjevala tudi na Hochschule für Grafik und Buchkunst v Leipzigu, in sicer na področju slikarstva in grafike. Deluje predvsem na področju slikarstva, grafike in fotografije. V svojih delih izpostavlja figuralno motiviko, ki jo dopolnjuje s simbolnimi elementi in na ta način ustvarja intimne vizualne naracije, ki so vsebinsko velikokrat vezane na teoretske koncepte in analitično obravnavo različnih psiholoških stanj. Poučuje in organizira likovne dogodke. Samostojno in na skupinskih razstavah je razstavljala po Sloveniji in v tujini, med drugim v Švici, Nemčiji in ZDA.

Milena Kafol

Enigma Gea, 2021, akril na platnu / acrylic on canvas, 100 × 100 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive,
courtesy of the author

Milena Kafol (1947, Novi Sad). V obdobju 1965–70 je študirala jezike na Filozofski fakulteti v Ljubljani, delala je na področju komercialne in prevajala. Leta 2010 je bila sprejeta na redni študij slikarstva na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 2013 diplomirala (Marjan Gumilar) in leta 2016 magistrirala iz slikarstva (Bojan Gorenec, Jure Mikuž). Izpopolnjevala se je v Cite Internationale des Arts v Parizu. Živi in dela v Ljubljani.

Lojze Kalinšek

Lojze Kalinšek (1956, Kranj). Leta 1977 je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se je likovno izraževal v likovnih kolonijah doma in v tujini. Pri njem pride do izraza sodobna, figuralna postavitev izostrenih, domišljjskih kompozicij. Dovzeten je za mitološke motive, izvedbe starih form, doživetih s časovno distanco, ki so aktualne tudi za današnji čas. Poleg slikanja se ukvarja z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem.

S spomini iz preteklosti potujemo v prihodnost / We Move to the Future with Memories from the Past, 2020–2023, instalacija štirih fotografij na platnu / installation of four photos on canvas, 205 × 83 × 85 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Narcis Kantardžić

Brez naslova 2 / *Untitled 2*, 2023, olje na platnu / oil on canvas, 80 × 80 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive,
courtesy of the author

Narcis Kantardžić (1958, Derвента, BiH). Leta 1982 je končal Akademijo likovnih umjetnosti v Sarajevu. Je eden od ustanoviteljev likovne skupine Zvono (1982), katere člani so premikali meje sarajevske kulturne scene s prvimi videi, instalacijami, akcijami in performansi. Umetnost naj bi postala del vsakdanjega življenja. Od leta 1984 je član društva ULU BiH. Član Društva likovnih umetnikov Maribor je od leta 2007. V BiH velja za pionirja slikarstva in konceptualne umetnosti. Živi in dela v Celju.

Kurt Kellner

Kurt Kellner (1957, Knittelfeld, Avstrija). Obiskoval je Humanistično opatijsko gimnazijo v Seckauu, sledil je študij medicine na Univerzi KarlFranzens v Gradcu ter študij na umetniških akademijah v Bad Reichenhallu, Celovcu in Augsburgu. Bil je na več študijskih potovanjih v Grčiji, Španiji in na Kubi. Je član strokovnega združenja likovnih umetnikov Avstrije. Med pomembnejšimi razstavami je bila predstavitev v Galeriji ZDSLU. Živi in dela v Celovcu ob Vrbskem jezeru in v Schöderju.

Pollution, 2023, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 200 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Janez Mišo Knez

Janez Knez Mišo (1955, Trbovlje). Leta 1977 je končal prvo stopnjo umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani in leta 1982 pri prof. Andreju Jemcu diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo. Deluje na področju slikarstva, grafike in kiparstva. Sodeloval je na več kot 150 samostojnih in skupinskih razstavah doma ter v tujini in bil večkrat nagrajen. Živi in ustvarja v Ljubljani.

-The End-, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 150 × 200 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Aleksij Kobal

Mušja očesa 2 / Fly's Eyes 2, 2021, akril, olje na platnu / acrylic, oil on canvas, 60 × 165 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Aleksij Kobal (1962, Koper). Diplomiral je iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Janez Bernik). Leta 1993 je zaključil podiplomski študij iz slikarstva (Metka Krašovec). Med leti 2004 in 2008 je sodeloval z glasbeno skupino The Stroj. Leta 2009 je pri Cankarjevi založbi izšel

njegov prvenec z naslovom *Glas*, knjižno delo povzema umetnikovo avtobiografsko izkušnjo, njegov odnos do sveta, glasbe in slikarstva. Za likovno ustvarjanje je leta 2016 prejel nagrado Prešernovega sklada. Živi in dela v Ljubljani, kot svobodni umetnik.

Alenka Koderman

Alenka Koderman (1970, Ljubljana). Leta 1996 je diplomirala iz slikarstva na ALUO (Gustav Gnamuš). Je slikarka in grafičarka, vodi likovne delavnice za otroke in deluje na različnih ustvarjalnih področjih od ilustracije, oblikovanja knjižne opreme, lutk, uporabne umetnosti, oblikovanja, do poslikave keramike. Na njenih slikah je v ospredju zgodba, ki govori o odnosih med ljudmi in so-bivanju. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Brez ogljika ni življenja / Without Carbon, There Is No Life, 2023,
akril na platnu / acrylic on canvas 60 × 50 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem /
personal archive, courtesy of the author

Borut Korošec

Bela Gea / White Gea, 2023, C++ aplikacija / C++ app,
foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem /
personal archive, courtesy of the author

Borut Korošec (1968, Ljubljana). Leta 1997 je diplomiral iz kiparstva na ALUO v Ljubljani. Leta 2006 je končal podiplomski študij na Fakulteti za računalništvo in informatiko ter na likovni akademiji Univerze v Ljubljani. Živi in dela v Ljubljani.

Matic Kos

Potomec / Descendant, 2022, les, akril, jeklo, plastika, list iz stare knjige, lepilo / wood, acrylic, steel, plastic, page from an old book, glue 73.2 × 52.6 × 40.7 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Matic Kos (1980, Trbovlje). Leta 2007 je diplomiral na Visoki šoli za risanje in slikanje (Darko Slavec, Ernest Ženko). Je multimedijski umetnik, ki je po diplomi na isti šoli nadaljeval s študijem (Huiqin Wang, Mladen Jernejec). Priznanje umetniških del je dobil leta 2017. Do leta 2019 je sodeloval pri mednarodnem novomedijskem projektu *Artmeter*. Živi in ustvarja v Trbovljah.

Miran Kreš

Miran Kreš (1973, Postojna). Leta 1998 je diplomiral na Pedagoški akademiji iz slikarstva (Zdenko Huzjan). Nekaj let je živel in delal v Amsterdamu na Nizozemskem, kjer je sodeloval v skupini mednarodnih umetnikov pri več slikarskih in multimedijskih projektih. Med pomembnejšimi mejniki v njegovi umetniški karieri so: projekt *GAD na Youth Biennial v Bukarešti* (2005), posebno priznanje za grafiko na *II. International Printmaking Exhibition v Istanbulu* (2006). Njegova dela se nahajajo v javnih in zasebnih zbirkah. Živi in dela v Ljubljani.

Sol III, 2023, mešana tehnika / mixed media, 50 × 50 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Vesna Lenić Kreže

Vesna Lenić Kreže (1987, Banja Luka, BiH). Vesna Lenić Kreže je po poklicu slikarka, intenzivno pa se ukvarja tudi z ilustracijo. Šolala se je na Likovni akademiji v Banji Luki, kjer je tudi diplomirala. V svojem delu skozi različne medije raziskuje in preizprašuje povezave med svojim otroštvom, sanjami in identiteto. Svoja likovna dela je razstavljala v galeriji Black Box v Sarajevu, na Banskem dvoru v Banja Luki in na festivalu *Speculum artium* v Trbovljah.

Ustvarili bomo nov svet! / We will create a new world!, 2022, akril in olje na lesu / acrylic and oil on wood, 100 × 110 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Drago Leskovar

Looking a Big Banana, 2021, akril na platnu / acrylic on canvas, 150 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Drago Leskovar (1973, Maribor). Leta 2014 je diplomiral iz slikarstva na ALUO (Zmago Lenárdič) in leta 2016 magistriral (Bojan Gorenec) s temo *Vloga intuicije in razuma v artikulaciji slikarskih podob*. Zanimajo ga študije odnosov, slikarstvo, grafika in keramika. Živi v Lazah pri Logatcu in dela v Ljubljani v Delovnem Tiskarskem središču kot vodja oddelka Ekspedit.

Tatjana Mijatović

Danes živa, jutri fosil / Alive Today, a Fossil Tomorrow, 2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 80 × 60 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Tatjana Mijatović (1962, Murska Sobota). Sodelovala je na številnih razstavah doma in v tujini. Redno se udeležuje likovnih srečanj, kolonij in različnih simpozijev doma ter v tujini, kjer velikokrat nastopa v vlogi soorganizatorke ali kuratorice. Je članica Društva 29 a – Društvo za promocijo umetnosti, kulture, turizma in športa in ustanovna članica Zavoda MIKSeR – Zavod multimedij-sko informacijsko kulturno središče Radenci. Živi in ustvarja v Radencih.

Drago Mom

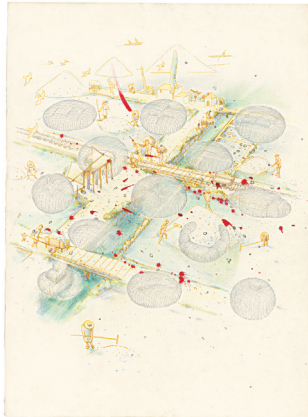

0 / 1, 2022, olje in akril na platnu / oil and acrylic on canvas, 200 × 300 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Drago Mom (1962, Maribor). Nemščino in angleščino je študiral na Pedagoški akademiji v Mariboru. Na ALUO je leta 1995 diplomiral iz slikarstva (Emerik Bernard). Leta 1994 je prejel študentsko Prešernovo nagrado in leta 2001 končal magisterij na ALUO v Ljubljani. Poleg slikarstva deluje tudi kot kipar, grafik in risar. Samostojno je razstavljal doma in v tujini, med drugim v Belgiji in Egiptu. Vpet je v delo DLUMa in redno sodeluje pri njihovi razstavni dejavnosti. Živi in ustvarja v Rušah.

Dušan Muc

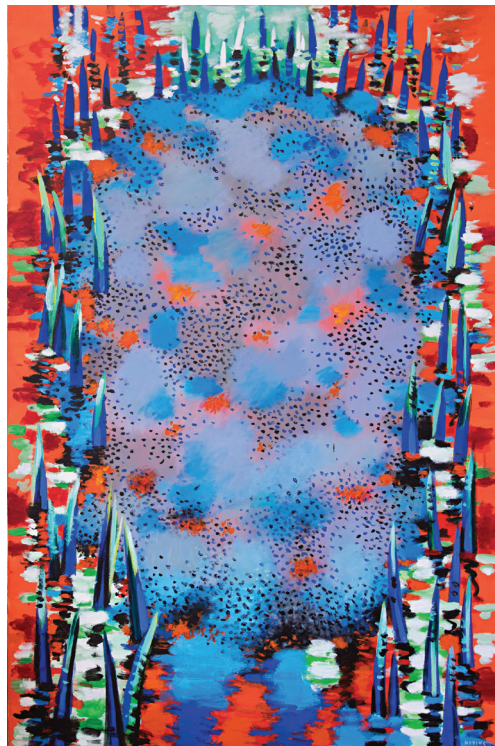
Dušan Muc (1952, Ljubljana). Leta 1975 je zaključil petletni študij na Umetnostni univerzi v Beogradu, Fakulteta uporabnih umetnosti. Vrnil se je v Ljubljano in se preskušal v kostumografiji ter modnem oblikovanju. Vrsto let je bil likovni pedagog. Dejaven je v risbi, knjižnem slikarstvu, grafičnem oblikovanju in fotografiji. Doma in v tujini se je predstavljajal na samostojnih ter skupinskih razstavah. Za svoje delo je prejel nacionalni nagradi (Nagrada Hinka Smrekarja 1995 in Prva plaketa Hinka Smrekarja 1997), stanovski nagradi (častna nagrada Majskega salona ZDSLU 2007 in Levstikova nagrada 1991) ter mednarodno nagrado (International Golden Pen of Belgrade 1996).

Sol, kruh vino (triptih) iz ciklusa Kruh vsakdanji / Salt, Bread, Wine (triptych) from the cycle Daily Bread, 2015–2020, mešana tehnika na papirju Fabriano cotone / mixed media on Fabriano cotton paper, 76 × 168 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

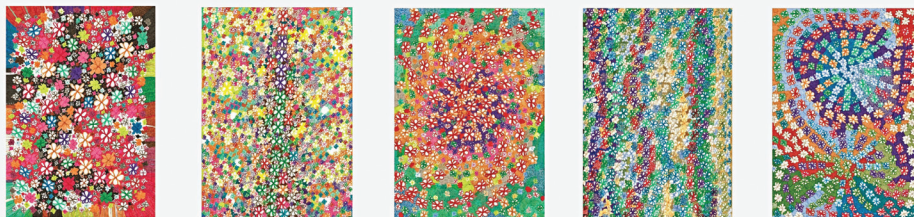
Franc Novinc

Franc Novinc (1938, Godešič pri Škofji Loki). Leta 1964 je iz slikarstva diplomiral pri profesorjih Francetu Miheliču in Maksimu Sedeju na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Leta 1973 je prejel Župančičevo nagrado mesta Ljubljana, 1984 nagrado Prešernovega sklada za umetniške dosežke na področju krajinarstva in leta 1987 Groharjevo nagrado Združenja umetnikov Škofja Loka. Leta 1986 je bil na isti akademiji izvoljen za docenta, leta 1991 za izrednega in leta 1996 za rednega profesorja. Poučeval je do leta 2012, ko se je upokojil. Franc Novinc je slikar in grafik, ki v glavnem slika v akrilni tehniki in ki je s svojim proučevanjem tako barve kot krajinarskega slikarstva pri nas močno zaznamoval tovrstno slikarstvo. Živi in ustvarja v Godešiču.

Noč nad lužo / Night over a Puddle, 2010, akril na platnu / acrylic on canvas, 150 × 100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

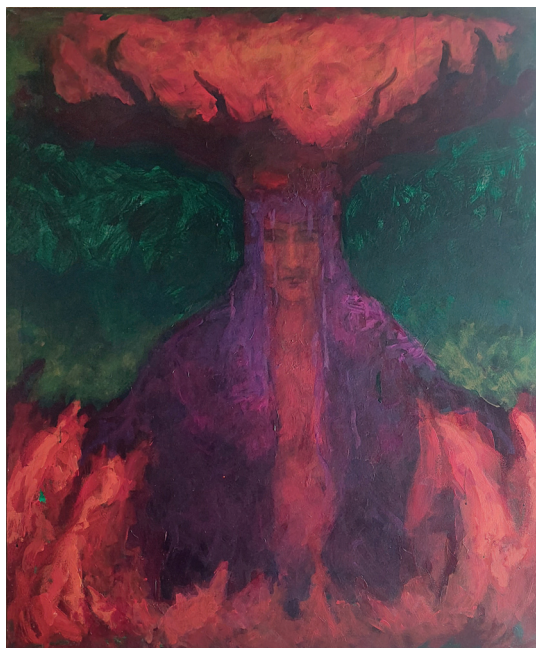
Nives Palmić

*Mantre (5 molitev za zemljo) / Mantras (5 Prayers for the Earth), 2023, barvni tuš / colored ink, 150 × 105 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author*

Nives Palmić (1961, Rijeka, Hrvatska). Diplomirala je leta 1985 na ALUO v Ljubljani (Gustav Gnamuš), smer slikarstvo. Ukvarja se s slikarstvom, vodi slikarske tečaje ter predava umetniške predmete na zasebnih šolah. Deluje tudi kot umetnostna animatorka za ljudi z duševnimi težavami. S svojimi deli je prisotna v svetovnih spletnih galerijah, v okviru katerih je prejela različna priznanja. Živi in dela v Ljubljani.

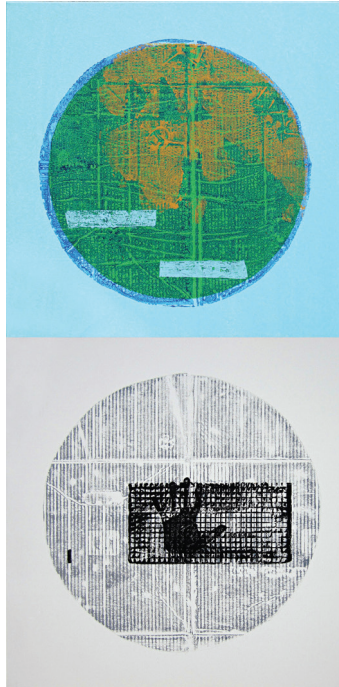
Agata Pavlovec

Bojevnica (ena) / Warrior (one), 2020–2022, akril na platnu / acrylic on canvas, 120 × 90 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Agata Pavlovec (1973, Kranj). Leta 2002 je diplomirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Emerik Bernard, Jožef Muhovič). Obiskovala je še Pedagoško fakulteto, smer likovna pedagogika in Pedagoško andragoško izobraževanje. Razstavljala je na številnih razstavah, likovnih kolonijah, extemporih in festivalih doma in v tujini. Poleg slikarstva se ukvarja z organizacijo razstav in prireditev in pedagoško dejavnostjo. Za svoje delo in delovanje je prejela tudi nekaj nagrad. Živi in dela v Škofji Loki.

Miha Perčič

Zemlja, prepovedani planet (diptih) / Earth, the Forbidden Planet (diptych), 2022, visoki tisk / relief printing, lino print, 160 × 80 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Miha Perčič (1972, Kranj). Leta 1997 je diplomiral na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 2002 končal podiplomski študij grafike (Branko Suhý). Na bienalu *ALPE-JADRAN* v Kranju je leta 2013 prejel priznanje za kakovost likovnih del, nagrado Gorenjskega muzeja pa je prejel na 6. mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU leta 2017. Ustvarja v različnih grafičnih tehnikah, od linoreza, globokega tiska, suhe igle do sitotiska.

Andrej Perko

Andrej Perko (1946, Ljubljana). Šolal se je na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani, na oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Ljubljani ter se dodatno izobraževal na delavnicah (Dušan Fišer, Duba Samolec, Andrej Trobentar ...). Razstavljal je v Galeriji Murska Sobotna, Atriju ZRC SAZU, Mali galeriji Cankarjevega doma, Pilonovi galeriji Ajdovščina, Groharjevi galeriji Škofja Loka in sodeloval pri številnih projektih doma in v tujini. Živi in dela v Vipavskem Križu.

Pogrezanje / Sinking, 2023, giclée tisk na plošči / giclée print on a plate, 130 × 978 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Vojko Pogačar

Gea Worm – Vaba in zelena ribiška oprema za lov na kite v Slovenskem morju / Gea Worm – Bait and Green Fishing Gear for Whaling in the Slovenian Sea, 2023, giclée, dibond, 100 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Vojko Pogačar (1950, Krško). Leta 1973 je diplomiral na ALUO v Ljubljani. Je slikar, grafik in industrijski oblikovalec. Med 1993 in 1997 je bil aktiven v tujini, leta 2000 je prevzel Laboratorij za inženirsko oblikovanje izdelkov, o čemer je predaval na Fakulteti za strojništvo in na Fakulteti za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo v Mariboru. Za razvoj tega programa je leta 2016 prejel častni doktorat Univerze v Mariboru. Med leti 2010 in 2017 je bil predsednik Slovenskega združenja za barve, od 2019 je predsednik DLUM. Živi in ustvarja v Mariboru.

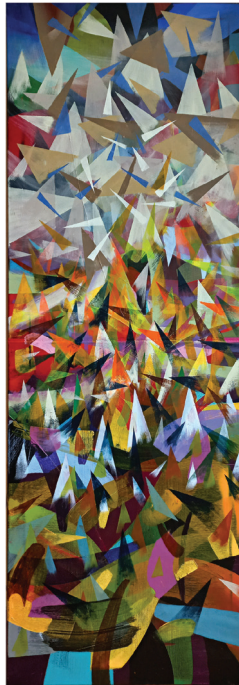
Marija Prelog

Podalpska Noetova barka / Subalpine Noah's Ark, 2020/2023, avtorski kirigami (rezanje in zlaganje papirja), risba je nosilka prepoznavne oblike 3D lika / original kirigami (paper cutting and folding), drawing carries a recognizable 3D character shape, 71 × 4 – 10 cm (4 m²), foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Marija Prelog (1954, Celje). Leta 1981 je diplomirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Janez Bernik). Izbor razstav: SKICA na Dunaju, 2009; Minnesota Center of Art Books, ZDA, 2012; Arboretum Volčji potok, 2015; *Bitja v novejšem slovenskem kiparstvu*, Maribor, Kranj, Štanjel, 2016–2017; Galerija IJS, 2019; SBI; Peterokotni stolp, Ljubljanski grad, 2021). Je slikarka, ki se posveča knjižni in umetniški ilustraciji, sedaj pa živalim in figuram, skritim v papirju, kirigamom, papirnatim skulpturam. Živi in dela v Ljubljani.

Marjan Prevodnik

Brezoblično ali brezogljčno? To je vprašanje sedaj / Shapeless or carbonless? That is the question now, 2023, akril na platnu / acrylic on canvas 140 × 50 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Marjan Prevodnik (1954, Celje). Leta 1977 je na Pedagoški akademiji v Ljubljani diplomiral iz likovne pedagogike in zgodovine. Leta 1986 je diplomiral na ALUO v Ljubljani iz slikarstva (Gustav Gnamuš), leta 1989 tam zaključil specialistični študij grafike (Branko Suhy). Petindvajset let je delal kot pedagoški svetovalec za likovno umetnost na Zavodu RS za šolstvo. Za pedagoško delo je leta 2004 prejel nagrado RS, leta 2019 pa nagrado Herbert Read. Od 1997 je koordinator Pedagoške sekcije ZDSLU. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Jasmina Rojc

Rdeča roža / Red Flower, 2020, olje na platnu / oil on canvas, 100 × 140 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Jasmina Rojc (1988, Šempeter pri Gorici). Obiskovala je Umetniško gimnazijo v Novi Gorici, likovna smer. Leta 2007 je pod vodstvom profesorja Carla di Raca začela s študijem na Accademia di Belle Arti v Benetkah. Leta 2009 je glavnega profesorja Carla di Raca zamenjala s profesorjem in slikarjem Igorjem Lecicom, pri katerem je leta 2012 tudi diplomirala iz slikarstva. Istega leta je vpisala podiplomski študij, ki ga je pod mentorstvom profesorja Igorja Lecica in profesorja umetnostne zgodovine Saveria Simi de Burgisa zaključila marca 2015. V letu 2016 se je preselila v Zalošče, kjer živi in ustvarja.

Janez Rotman

Janez Rotman (1953, Lenart). Absolviral je iz slikarstva na ALUO v Ljubljani. Zaposlil se je v SNG Maribor, kjer je bil do upokojitve leta 2018 vodja scenskega ateljeja. Zasnoval je preko štirideset scenografij za gledališke predstave in druge javne prireditve. Ukvarjal se je s scenskim kiparstvom in slikarstvom, oblikovanjem plakatov in fotografijo. Predstavil se je na več samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji, Avstriji in Italiji. Leta 2017 je prejel nagrado DLUM. Živi in ustvarja v Pernici pri Mariboru.

Zelena prihodnost bla, bla, bla – poapokaliptični mutant / Green Future Blah, Blah, Blah – A Post-Apocalyptic Mutant, 2023, mešana tehnika / mixed media, 175 × 82 × 85 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Stanko Sadjak

Počrnen svet (triptih) / Blackened World (trptych), 2023, sastagrafija / sastagraphy, 300 × 210 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Stanko Sadjak (1955, Šmihel pri Pliberku, Avstrijska Koroška). Z likovnostjo se je ukvarjal že od malih nog. Je samouk, ki je likovnemu izražanju dal lastni pečat. Raziskoval je načine, kako slikati, kake materiale uporabljati in kaj narediti, da te umetnina prepriča. Odkril je

zanimiv proces pri uporabi laka in se izuril pri njegovem nanašanju na likovno polje. Ta proces slikanja je imenoval »sastagrafija«, kar najdemo le pri njegovih delih. Je način, kjer se zabrišejo vtisi realnega sveta na nemimetičnih abstraktnih artefaktih.

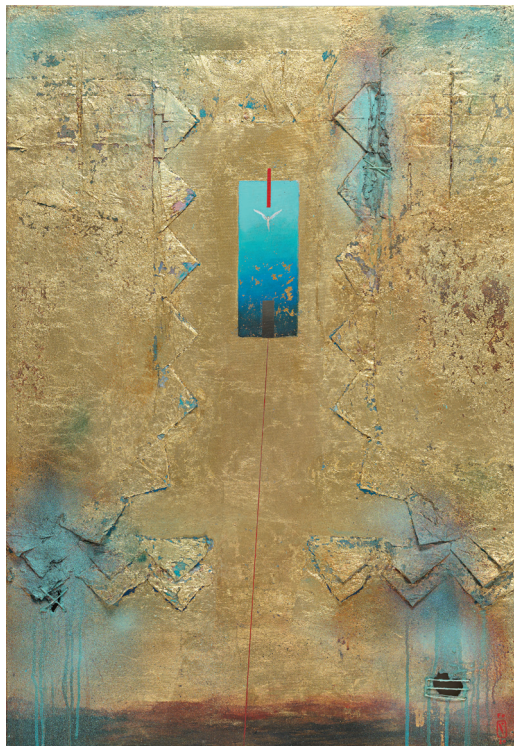
Nataša Segulin

Boj za preživetje / Fight for Survival, 2022, fotografija: print na chromaluxe aluminij,
photograph: print on chromaluxe aluminum, 50 × 75 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim
dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Nataša Segulin (1948, Koper). Leta 1973 je diplomirala na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Dolga leta je bila zaposlena kot novinarka, urednica in odgovorna urednica na TV Koper-Capodistria, TV Slovenija. S fotografijo se je spogledovala že med študijem umetnostne zgodovine, pozneje med dolgoletnim novinarskim delom na področju kulture, v celoti pa se ji je posvetila šele po upokojitvi leta 2011. Leta 2019 je izšla njena prva fotografska knjiga *Lumen*.

Mojca Fo Sekulič

Mojca Fo Sekulič (1969, Ljubljana). Rodila se je v Ljubljani. Na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani je diplomirala na smeri Oblikovanje, izpopolnjevala se je na različnih tečajih s področja umetnosti, na Filozofski fakulteti v Ljubljani je opravila pedagoško-andragoške izpite. Njeno delovanje se je tekom let s področja arhitekture preusmerilo na oblikovanje in ilustracijo.

Vzgon / Buoyancy, 2021–2023, akril, olje, stranišni papir, zlati lističi, mešana tehnika na platnu / acrylic, oil, toilet paper, gold leaf, mixed media on canvas, 100 × 70 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

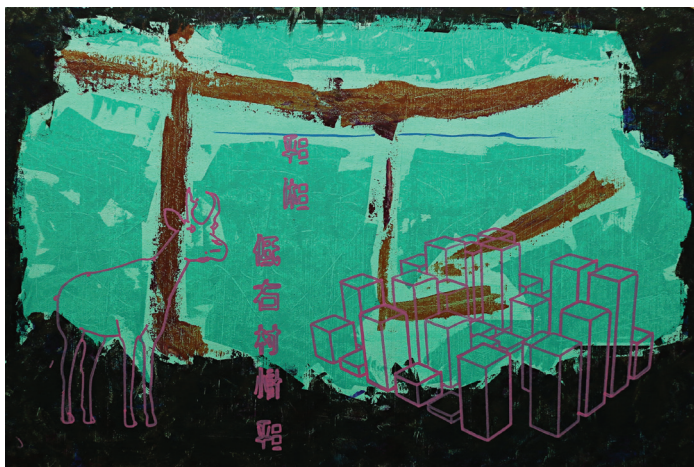
Darko Slavec

Iz cikla *Kruh, svet in kozmos CLXXIV: "ECO IN BIO"* / From the series *Bread, World and Cosmos CLXXIV: "ECO AND BIO"*, 2022, olje na platnu / oil on canvas, 100×75 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Darko Slavec (1951, Postojna). Leta 1975 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, leta 1977 je pri prof. Gabrijelu Stupici zaključil slikarsko specialko, nato pa še leta 1980 grafično specialko pri prof. Bogdanu Borčiču. Od leta 1979 je poučeval in bil od 1995 do 2018 redni profesor na Oddelku za tekstilstvo, grafiko in oblikovanje Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Je soustanovitelj Visoke šole za risanje in slikanje v Ljubljani. O njem je bil 2009 posnet dokumentarni film na Televiziji Slovenija z naslovom *Od kruha do zvezd*. 2016 je prejel priznanje ZDSLU za življenjsko delo. Univerza v Ljubljani mu je leta 2020 podelila naslov zaslužni profesor. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Teo Spiller

Rekvijem za sanje / Requiem for a Dream, 2022, nanašanje akrilne barve z bančno kartico in robotom / acrylic paint applied with a bank card and a robot, 75×50 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Teo Spiller (1965, Ljubljana). Docent slikarstva, ki je pri doc. Mladenu Jernejcu na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani diplomiral leta 2012, magistriral pa leta 2015 pri prof. Ernestu Ženku. V njegovem delu se likovna izobrazba prepleta z uporabo novih medijev. Deluje

na področju spletne umetnosti, digitalne grafike, robotike in drugih tehnološko podprtih umetnosti. Je svetovno prepoznaven na področju spletne umetnosti, v povezavi s katero je omenjen v številnih knjigah in dizertacijah s celega sveta.

Zora Stančič

Naravna moč / Natural Strength, 2022,
sitotisk in sprej na platnu / screen print
and spray on canvas, 225 × 180 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z
njenim dovoljenjem / personal archive,
courtesy of the author

Zora Stančič (1956, Štrbe). Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost v Sarajevu pri prof. Dževadu Hozu (1984), leta 1990 pa je pri prof. Zvestu Apolloniu zaključila magistrski študij grafike na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Sodelovala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, je dobitnica več strokovnih nagrad v nacionalnem in mednarodnem prostoru, njena dela se nahajajo v stalnih zbirkah doma in po svetu. Ukvarja se predvsem z grafiko, risbo, prostorskimi postavitvami in je avtorica več knjig umetnika. Leta 2016 je za svoje delo prejela Župančičevo nagrado, najvišje priznanje mesta Ljubljane za izjemne stvaritve na področju kulture in umetnosti. Leta 2018 je prejela priznanje na *Majskem salonu ZDSLU*. Med leti 2014 in 2021 je poučevala grafiko in risanje na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani, zdaj je zaposlena kot izredna profesorica za grafiko na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, UL.

Blanka Stepančič Dobrila

Bežno / Fleetingly, 2023, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 124 × 104 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Blanka Stepančič Dobrila (1958, Ljubljana). Šolala se je na Šoli za oblikovanje, smer industrijsko oblikovanje, in na Pedagoški akademiji, smer likovna pedagogika. Od leta 1973 sodeluje na mednarodnih ex-temporih in razstavah doma in v tujini, kjer je prejela več strokovnih priznanj (v Sloveniji, na Hrvaškem, v Črni Gori, na Švedskem, v Italiji, Avstriji, Monte Carlu in Braziliji). Živi in dela v Ljubljani.

Damjana Stopar

Damjana Stopar (1975, Brežice). Leta 2000 je diplomirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani (Emerik Bernard). Leta 2005 je zaključila magistrski študij grafike (Lojze Logar). Razstavljalja je v Tobačnem muzeju v Ljubljani, v Galeriji SZI na Dunaju, v Galeriji Krško in drugod. Leta 2013 je na *Majskem salonu ZDSLJ* prejela priznanje. Živi in ustvarja v Sevnici.

MS23, 2023, akril in oglje na platnu / acrylic and charcoal on canvas, 100 × 100 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive,
courtesy of the author

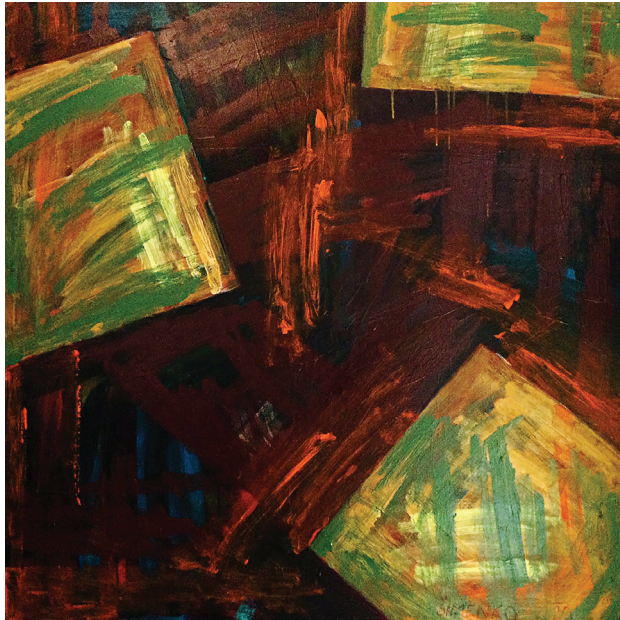
Nina Stopar

Vznik tvojih barv v mojem Nanosu strasti / The Emergence of Your Colors in my Nanos of Passion*, 2022, mešana tehnika na platnu / mixed media on canvas, 210 × 95 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author
*Nanos is a plateau in Slovenia, and nanos also means application, coating, sediment.

Nina Stopar (1982, Slovenj Gradec). Leta 2007 je zaključila študij slovenistike in filozofije na Filozofski fakulteti v Ljubljani in tam nadaljevala z magistrskim študijem estetike (2016), nato pa je leta 2021 magistrirala še na ALUO iz slikarstva (Sergej Kapus, Lev Kreft). Preko programa Erasmus je bila leta 2020 študijsko v Londonu. Zanima jo abstraktna umetnost, slika velike formate z akrilom. Vse to povezuje z gibanjem in plesom, kolaži in ekspresivno risbo ter pisanjem in pesnjenjem.

Gorazd Šimenko

Količina kontrole_entropija / Amount of Control_Entropy, 2020, akril na platnu
/ acrylic on canvas, 100×100 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim
dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Gorazd Šimenko (1967, Ljubljana). Na ALUO je diplomiral pri prof. Andreju Jemcu, nato je nadaljeval podiplomski študij grafike pri prof. Lojzetu Logarju. Med njegovimi pomembnejšimi razstavami so 6. Bienale slovenske grafike, Tretji pogled v MGLC ter Majski salon ZDSLU 2016, 2019. Je član DLUD. Trenutno živi v Novem mestu, dela na področju grafike in slikarstva.

Brane Širca

Vsi o lisici, v kokošnjaku pa volk / Everyone going on about the fox, but there is a wolf in the henhouse, 2023, mešana tehnika, kolaž, akril, oglje na papirju / mixed media, collage, acrylic, charcoal on paper, 250×250 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorja z njegovim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Brane Širca (1971, Ljubljana). Leta 2003 je diplomiral na Šoli za risanje in slikanje (Darko Slavec, Tanja Mastnak) v Ljubljani. Pri svojem ustvarjanju in delih uporablja različne pristope in materiale, raziskuje različne tehnike, od kiparstva in grafike do slikanja. Zanimajo ga različni vidiki človeškega življenja, prepričan in vrednot. Razmišlja o sodobnem človeku in njegovi vlogi v družbi neprestanega tehnološkega napredka. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Meta Šolar

Meta Šolar (1989, Jesenice). Leta 2014 je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj. Razstavlja je v Sloveniji in po svetu, mdr. v Londonu, Tokiju in na Dunaju. Oktobra 2016 je bila na enomesečni umetniški rezidenci v Cité Internationale des Arts v Parizu. Živi in ustvarja v Radovljici.

Brezbrižno veselje II / Indifferent Universe II, 2022, olje na platnu / oil on canvas, 50 × 60 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Nataša Šušteršič Plotajs

Krog ali Kako zveni plosk ene roke? - Zrak / Circle or What Does a One-Handed Clap Sound Like? - Air, 2023, print na tkanino / print on fabric, 150 × 150 cm, foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal archive, courtesy of the author

Nataša Šušteršič Plotajs (1968, Kranj). Na ALUO je z odliko diplomirala z odmevnim projektom ekološkega ozaveščanja *Zelene misli* (Radovan Jenko, Stane Bernik). Zanj je poleg študentske Prešernove nagrade prejela tudi posebno priznanje ICOGRADA (International Council Organization of Graphic Design Association, kasnejša BEDA, 1994). Konceptualno se ukvarja z ilustracijo kot gradnikom vidnih sporočil v oblikovanju. Prisotne so sledi trajnostnega in etičnega razmišljanja ter sporočanja. Živi in dela v Ljubljani in Škofji Loki.

Kaja Urh

Ekologika / Ecologic, 2022, akril na platnu
/ acrylic on canvas, 100 × 70 cm, foto /
photo: osebni arhiv avtorice z njenim
dovoljenjem / personal archive, courtesy
of the author

Kaja Urh (1988, Kranj). Iz slikarstva je diplomirala (2012) in magistrirala (2017) na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Od leta 2021 na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani poučuje risanje in slikanje ter likovno teorijo. Za svoje delo je prejela nekaj priznanj in nagrad. Živi v Kranju.

Lona Verlich

Lona Verlich (1975, Ljubljana). Leta 2000 je pri prof. Radovanu Jenku in Jožefu Muhoviču diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Vizualne komunikacije, in sicer iz gledališkega plakata. Med leti 2000 in 2001 je pri prof. Tizzi Fib na UIAH Helsinki študirala umetniško grafiko, plakat pa pri prof. Piotru Tomaszewskemu. Leta 2005 je pri prof. Radovanu Jenku na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani magistrirala iz miniaturne otroške avtorske knjige. Leta 2006 je v Avstriji za avtorsko knjigo prejela prvo nagrado. Živi in ustvarja v Ajdovščini.

Neskončni prostor večnosti / The Infinite Space of Eternity, 2022, akril
dekopaž, zlati lističi / acrylic decoupage, gold leaf, 53 × 37 cm,
foto / photo: osebni arhiv avtorice z njenim dovoljenjem / personal
archive, courtesy of the author

Navodila za avtorje

Likovne besede objavljajo članke, poročila, recenzije, intervjuje, predstavitev, umetniške prispevke, grafike, diagrame ... povezane z likovno umetnostjo. Izvirni znanstveni članki so zbrani v posebni rubriki. Znanstveni članki se lahko ukvarjajo s področji likovne teorije, umetnostne zgodovine, primerjalne umetnostne vede, umetnostne pedagogike ter različnimi interdisciplinarnimi področji, povezanimi z (likovno) umetnostjo in likovnim jezikom. So anonimno recenzirani (dva recenzenta in urednik). Objavljeni so v slovenskem jeziku, v dogovoru z uredništvom pa tudi v tujih jezikih.

Prispevke pošiljajte na naslov:

likovne.besede@zveza-dslu.si

Znanstveni članki, urejeni v programu OpenOffice Writer ali Word, naj **ne presegajo 50.000 znakov** (vključno s presledki, sinopsisom, ključnimi besedami, bibliografijo in daljšim povzetkom). Drugi prispevki – poročila, recenzije ipd. – so krajši in ne vsebujejo vseh sestavin znanstvenega članka.

Naslovu članka naj sledijo **ime** in **priimek**, **institucija** in **e-naslov** avtorice oziroma avtorja. Članki imajo **sinopsis** (do 300 znakov) in **ključne besede** (5–8), oboje naj bo v *kurzivi* tik pred besedilom razprave. Sinopsis in ključne besede so v slovenskem in angleškem jeziku. Razpravi sledi **daljši povzetek** (do 2000 znakov) v angleškem jeziku (preveden naj bo tudi naslov članka).

Sprotne opombe so oštevilčene tekoče (številke so levostično za besedo ali ločilom). Količina in obseg posameznih opomb naj bosta smiselno omejena. Bibliografskih referenc ne navajamo v opombah, temveč v kazalkah v sobesedilu neposredno za citatom oziroma povzetkom bibliografske enote.

Kazalka, ki sledi citatu ali povzetku, v okroglih oklepajih pri naša avtorjev priimek in številko citirane ali povzete strani, npr. (Priimek 20). Kadar avtorja citata navedemo že v sobesedilu, v oklepaju na koncu citata zapišemo samo številko citirane ali povzete strani (20). Če v članku navajamo več enot istega avtorja, vsako enoto po citatu oziroma povzetku v kazalki označimo s skrajšanim naslovom, ločenim od imena z vejico: (Priimek, *Naslov* 22–23).

Citati v besedilu so označeni z dvojnimi narekovaji (» in «), citati v citatih pa z enojnimi (‘ in ’); izpusti iz citatov in prilagoditve so označeni z oglatimi oklepaji ([...]). Daljši citati (štiri vrstice ali več) so izločeni v samostojne odstavke brez narekovajev; celoten citat je zamaknjen desno. Vir citata je označen v oklepaju na koncu citata za končnim ločilom.

Slike so priložene v ločenih datotekah v za tisk primerni kakovosti. Podnapis: avtor, naslov, letnica, tehnika, galerija, trajanje razstave, fotografija: avtor fotografije.

V bibliografiji na koncu članka so podatki izpisani po standardih MLA:

– članki v periodičnih publikacijah:

Priimek, Ime. »Naslov članka.« *Naslov revije* letnik.števila (leto): strani.

Belting, Hans. »Rituali spominjanja.« Prev. Alfred Leskovec. *Likovne besede* 92 (2010): Teoretska priloga 2–11.

Dunkelman, Martha. »From Microcosm to Macrocosm: Michelangelo and Ancient Gems.« *Zeitschrift Für Kunstgeschichte* 73.3 (2010): 363–76.

– monografske publikacije in katalogi:

Priimek, Ime. *Naslov publikacije*. Kraj: Založba, leto. Zbirka.

Gerhard Richter. *Catalogue Raisonné 1993–2004*. Düsseldorf: Richter Verlag; New York, D.A.P., 2005.

Muhovič, Jožef. *Leksikon likovne teorije. Slovar likovnoteoretskih izrazov z ustreznici iz angleške, nemške in francoske terminologije*. Celje: Celjska Mohorjeva družba; Ljubljana: Društvo Mohorjeva družba, 2015.

Olesen, Henrik. *Some Faggy Gestures*. Zürich: JRP / Ringier, 2008.

– zborniki:

Priimek1, Ime1, Ime2 Priimek2 in Ime3 Priimek3, ur. *Naslov*. Kraj: Založba, leto.

Merewether, Charles, ur. *The Archive*. London: Whitechapel; Cambridge, Mass.: The MIT Press, 2006.

– poglavja v zbornikih:

Priimek, Ime. »Naslov.« *Naslov zbornika*. Ur. Ime Priimek. Kraj: Založba, leto. Strani.

Hirschhorn, Thomas. »Interview with Okwui Enwezor.« 2000. *Utopias*. Ur. Richard Noble. London: Whitechapel Gallery; Cambridge, Mass.: The MIT Press, 2009. 82–88.

– spletni viri:

Priimek, Ime. »Naslov spletne strani.« *Naslov spletišča*. Datum objave. Splet. Datum dostopanja. <URL>. (Za URN ali DOI datum dostopanja ni potreben.)

Eaves, Morris, Robert Essick in Joseph Viscomi, ur. *The William Blake Archive*. Splet. 5. 8. 2016. <www.blakearchive.org>.

Kaiser, Alfons. »Christos Flucht übers Wasser.« *Frankfurter Allgemeine* 18. 6. 2016. Splet. 5. 8. 2016. <www.faz.net / -gqz-8idtu>.

Stališče Likovnih besed o etiki objavljanja temelji na Smernicah za dobro prakso urednikov revij Odbora za etiko objavljanja (COPE's Best Practice Guidelines for Journal Editors) ter na veljavnih politikah založbe Elsevier.

Vsi znanstveni prispevki v reviji Likovne besede so brezplačno prosto dostopni na spletu.

LIKOVNE BESEDE

ARTWORDS

REVIIJA ZA LIKOVNO UMETNOST – ART MAGAZINE

ZDSLU, Komenskega 8, Ljubljana, Slovenija, tel.: +386 1 433 04 64, fax: +386 1 434 94 62, e-mail: likovne.besede@zveza-dslu.si

Št. 109, jesen 2018 Miloš Kosec: *Javni spomenik med monumentalizmom konsenza in vrinjanjem zasebnega*; Aleksandra Saška Gruden: *Nekaj gre čudno narobe. Pogovor z Vlasto Zorko*; Marjetica Potrč: *Samoorganizacija, kjer se je država umaknila*; Barbara Borčič: *Urbanaria – Umetnost v urbanem kontekstu. Ponovni pogled*; Zoran Srdić: *Zadnje zatočišče – prvi pogled. Umetniška dela v cestnih krožiščih*; Boštjan Drinovec: *Kdo izbira – umetnost v javnem prostoru Ljubljane*; Franc Trček: *Bo aluminij novi beton?*

Št. 110, zima 2018 Oliver Grau: *O vizualni moči digitalnih umetnosti. Za novo arhivsko in muzejsko infrastrukturo v 21. stoletju*; Aleš Vaupotič: *Arhiv v umetnosti*; Vesna Teržan: *Arhivirajmo! Pogovor z Jano Intihar Ferjan*; Petja Grafenauer: *Umetnostnogoletinska recepcija ekspresionizma na Slovenskem. Premene 1979–2018*; Lilijana Stepančič: *Fašistična umetnost v desetih slikah*; Robert Inhof: *Podobe iz Tisnikarjeve proskure*; Milena Mileva Blažič: *Sreča je v knjigah. Slovenska slikanica in literarnogodovinske prelomnice*

Št. 111, poletje 2019 Mojca Puncer: *Umetnost v javnem prostoru: urbane družbene koreografije mesta Dunaj*; Tina Jerič, Jurij Selan: *Vloga likovnih spremenljivk v likovnem razvoju otrok*; Mojca Zlokarnik: *Nisem trpeči umetnik! Pogovor z Nathalie Du Pasquier*; Miha Colner: *Mark Požlep, umetnik*; Andrej Brumen Čop: *Skladišče*; Lela Angela Mršek Bajda: *Kočeje v ciklu Ljubljana se klanja Sloveniji*; Lilijana Stepančič: *Zofka Kveder o likovni umetnosti za sedanj rabo. Vloga likovne kritike nekoč in danes*

Št. 112, zima 2019 Miklavž Komelj: *Kaj je ustvarjanje? Franc Solina: Prenos slikarskega stila s pomočjo globokih nevronskih mrež na primeru del slovenskega impresionizma*; Wolfgang Welsch: *O umetnosti v obdobju antropocena*; Ksenija Čerče: *Erekcija jezika – o glasu in vnetem dotiku*; Mojca Zlokarnik: *Najprej umetnost in potem ekonomija*; Miha Colner: *Platearesidue: Sub Persona*; Aleksandra Saška Gruden: *Za gozd; umetniška dela in javni prostor*; Petja Grafenauer: *Štajerska jesen letos z naslovom Grand hotel Brezno*; Boštjan Jurečič: *Funkcija teksta v sodobni (vizualni) umetnosti*; Nadja Zgonik: *Beneški bienale za tukaj in zdaj*; Lilijana Stepančič: *Pridi avgusta ..., ko odprejo razstave. Ivan Cankar, likovni kritik*

Št. 113, pomlad 2020 Miha Valant, Beti Žerovc: *Društva za likovno umetnost na Kranjskem v obdobju od 1848 do 1918*; Miklavž Komelj, Mojca Zlokarnik: *Iz gradiva o zgodovini ZDSLU v Arhivu Slovenije*; Petja Grafenauer, Nataša Ivanović, Urška Barut: *Kako je mala galerija v sedmih letih prenehala biti društvena in postala moderna – od razstavnega lokala do eksperimentalnega oddelka*; Asta Vrečko, Maruša Dražil: *Zgodovina in delovanje društva likovnih umetnikov Ljubljana*; Judita Krivec Dragan: *Umetnik, umetniška združenja, družba: 120 let organiziranega delovanja slovenskih likovnih umetnikov*; Aleš Sedmak: *Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov*; Nataša Kovšca: *Obmejni likovni utrip*; Dejan Mehmedović: *Umetniško dogajanje na Obali*; Petra Vencelj: *Tradicija starejša od društva*; Agata Pavlovec: *Na prepiluh*; Janez Balažič: *Zagledani v univerzalne horizonte*; Robert Lozar: *Majhni, mladi in 'nevarni'...*; Vojko Pogačar: *Razmišljanja ob odprtih problematikah*; Aleksander Bassin: *Krizni čas danes*; Mojca Smerdu: *Trije razmisliki o trgu umetnin*; Gregor Štibernik: *Denar je, kolektivne organizacije (še) ni!*; Carola Streul: *Organizacije za kolektivno upravljanje z vizualnimi deli v Evropski uniji*; Aleš Sedmak: *Avtorska in sorodne pravice likovnih in vizualnih avtorjev*

Št. 114, poletje 2020 Jure Grom: *Fotografija, slikarstvo, ploskev: implikacije Friedove teorije modernizma in umetniškega medija*; Katarina Bebar: *Upodabljanje prostora po načelih linearne perspektive s pomočjo obogatene resničnosti*; Nadja Gnamuš: *Introspektiva, pogovor z A. O.*; Miklavž Komelj: *Morandijeva metafizičnost*; Zoran Srdić: *Janežič: Razmislek ob snovanju spomenika*; Lilijana Stepančič: *Potisnjene v ženske likovne niše. Mediji o umetnosti likovnic v dravski banovini v tridesetih letih prejšnjega stoletja*; Petja Grafenauer: *Zeleni rez: krajine, rastline, predmeti, površine, ploskve, robovi*

Št. 115, jesen 2020 Kaja Kraner: *Objektnost in tujost: problemska polja novejših umetniških produkcij v Sloveniji*; Igor Andjelič: *Ladri di biciclette. Happy End*; Mojca Zlokarnik: *Iz hecev so se razvile resne stvari. Pogovor s Črtomirjem Frelihom*; Tina Konec: *Interference risbe in prostora*. Lilijana Stepančič: *Afriška umetnost na*

Grafičnem bienalu; Vesna Teržan: *Spektakelski učinek grafike*; Aleš Vaupotič: *Umetna inteligenca in kultura digitaliziranega sveta*

Št. 116, zima 2020 Mojca Puncer: *Virus kot metafora: svet umetnosti v času pandemije*; Hana Čeferin: *O covidu-19, netopirjih in umetnosti*; Igor Andjelič: *Ladri di biciclette. Happy End*; Vesna Bukovec: *Ženske prihajajo! Rene Rusjan: Tako daleč, tako blizu!*; Petja Grafenauer: *Izzivi kulturnih in umetnostnih delavk in delavcev v času covid-19*; Aleksandra Saška Gruden: *Kultura v evropski prestolnici kulture: Reka 2020*; Petja Grafenauer: *Odjebite iluzije, Brad Downey prinaša realnost*; Aleksandra Saška Gruden: *Štajerska jesen novi dobi naproti*; Lilijana Stepančič: *Ausstellung! Lai-bach Kunst. RE : KONS : TRUKT delo - disciplina - užitek*; Aleš Vaupotič: *Umetna inteligenca in kultura digitaliziranega sveta*

Št. 117, pomlad 2021 Sebastijan Korenič Tratnik: *Osnovne dimenzije gibljivih podob*; Aleksandra Saška Gruden: *Čutenje skozi proces dela. Pogovor z akademskim kiparjem Romanom Makšetom*; Istvan Ist Huzjan: *Fontana Huzjan Delvaux Derycke*; Iza Pevec in Marija Mojca Pungercar: *Od Dresscode do Osebnosti obleke*; Hana Ostan Ožbolt: *Magični svet Mete Grgurevič*; Alen Ožbolt: *Študij kiparstva danes*; Anja Guid: *Sodobni pristopi k interpretaciji umetniških del: strategije vizualnega razmišljanja*; Mitja Rotovnik: *Rojevanje Mednarodnega grafičnega likovnega centra v režiji dr. Zorana Kržišnika*; Lilijana Stepančič in Laura Safred: *Primer multikulturalnosti: Galerija Tržaške knjigarne v osemdesetih letih prejšnjega stoletja*; Primož Lampič: *Oddelek za fotografijo muzeja za arhitekturo in oblikovanje*

Št. 118, jesen 2021 Eva Smrekar: *Telo modernosti: podoba, umetnina, spektakel*; Kaja Kraner: *Intermedialnost in urbani javni prostor v sodobni umetnosti: Urbanaria, Ready2Change in Plaza Protocol*; Helena Tahir: *Poetika otroštva*; Mojca Zlokarnik: *Kaj je tisto, kar res potrebujemo? Pogovor s Petro Varl*; Aleksandra Saška Gruden: *Izraženi kontrasti*; Miha Colner: *Interpretacije nestabilnosti in minljivosti*; Lilijana Stepančič: *Kako bomo skupaj živeli? Vesna Teržan: Tiha prisotnost energije*; Petja Grafenauer: *Razstava, vredna preučevanja v MSUM*

Št. 119, zima 2021 Jožef Muhovič: *Umetnost v vidnem in nevidnem polju. Problem umetnostne identitete v likovni in vizualni umetnosti postmoderne*; Jurij Selan: *Dvojna narava hipotetične umetnosti v filozofiji umetnosti in sodobni umetniški praksi*; Janez Strehovec: *Trajnostna umetniška storitev*; Mojca Puncer: *K filozofiji sodobne umetnosti na Slovenskem: nekaj poudarkov*; Aleksander Bassin: *Iskanje nove identitete ob recepciji novih umetniških pojavnosti*; Andrej Medved: *Fotografirana prikazen*; Miha Colner: *Hamja Ahsan: Sodobna umetnost je ekonomija, ki temelji na ironiji*; Anja Jerčič: *Jakob: Poljske ostaline I in Poljske ostaline II*; Tjaša Pogačar: *Solidarnost bo treba postaviti na prvo mesto. Intervju z Zdenko Badovinac*; Nejc Trampuž: *Nenaslovljena*

Št. 120, pomlad 2022 Zoran Poznič: *Popotnica letošnjemu Majskemu salonu ZDSLU 2022: Modra črta, Od renesanse do novih medijev*; Olga Butina Čeh: *Preteklost, sedanjost, prihodnost*; Peter Tomaž Dobrila: *Umetnost in mir!*; Aleksandra Kostič: *Vključevanje raje kot izključevanje*; Mojca Štuhec: *Majski salon v Mariboru*

Št. 121, jesen 2022 Sebastian Korenič Tratnik: *Faktografija kot umetniška strategija: primer sovjetske avantgarde*; Nadja Gnamuš: *Branje prostora. Pogovor z Naškom Križnarjem*; Petja Grafenauer: *Pred vami je bila mednarodna kariera, vi pa ste odšli na kmetijo? Intervju z Davidom Nezom*; Miklavž Komelj: *Umetnost in kapitalizem*; Vesna Teržan: *Ko se spotaknemo ob koncept*; Lilijana Stepančič: *Ali je avantgarda ženskega spola?*; Aleksander Bassin: *Fotografija Igorja Andjeliča*; Matjaž Počivavšek: *Raje bi da ne*; Lilijana Stepančič: *Dezinficirani surrelizem*; Miha Colner: *Skupnost na razstavi*

Št. 122, zima 2022 Damir Globočnik: *Miha Maleš. Skica za biografijo*; Primož Lampič: *Kozmična predstavnost. Pogovor s slikarjem Darkom Slavcem*; Sebastijan Korenič Tratnik: *Pod piksli in onkraj slikovnega polja. Pogovor z Robertom Černelcem*; Mojca Puncer: *Od retorike k poetiki in filozofiji črne barve*; Miklavž Komelj: *Luca Giordano: Vkljeni prometej*; Miha Colner: *Boštjan Kavčič, umetnik. Nenadejani vidiki vsakdanjega bivanja*; Borko Tepina: *K-O-N-T-A-K-T*; Mojca Grmek: *Hiša kulture v Pivki*